

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β´ (Μασ. Σαμουήλ Β´)

Β ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 1

- B Βασ. 1,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαοῦλ καὶ Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλήκ, καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελάκ ἡμέρας δύο.
- B Βασ. 1,1 Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοῦλ ὁ Δαυὶδ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν ἐπιτυχή ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Ἀμαληκίων καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ δύο ἡμέρας εἰς τὴν πόλιν Σεκελάκ.
- B Βασ. 1,2 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαοῦλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρόωγота, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
- B Βασ. 1,2 Κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν κατέφθασεν αἰφνης ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Σαοῦλ εἷς ἀνθρώπος με ἐσχισμένα τὰ ἐνδύματά του καὶ με χῶμα ἐπάνω στοῦ κεφάλου του. Ὃταν αὐτὸς ἦλθε πρὸς τὸν Δαυὶδ, ἔπεσε πρηνῆς καὶ τὸν προσεκύνησε.
- B Βασ. 1,3 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· πόθεν σὺ παραγίνῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωμαι.
- B Βασ. 1,3 Τὸν ἠρώτησε τότε ὁ Δαυὶδ· “ἀπὸ ποῦ σὺ ἐρχεσαι;” Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· “ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐγὼ ἐχω διασωθῆ”.
- B Βασ. 1,4 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγειλόν μοι. καὶ εἶπεν ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ πεπτώκασιν πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον· καὶ Σαοῦλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε.
- B Βασ. 1,4 Τοῦ εἶπεν ὁ Δαυὶδ· “πῶς ἔχουν τὰ πράγματα ἐκεῖ; Πληροφόρησέ με”. Ἐκεῖνος ἀπήντησεν, ὅτι ὁ στρατὸς ἠττήθη κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν, ὅτι ἔχουν φονευθῆ πολλοὶ ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ἀπέθανον. Ὁ δὲ Σαοῦλ καὶ ὁ Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς τοῦ, ἐπίσης ἐφονεύθησαν.
- B Βασ. 1,5 καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαριῷ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ· πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαοῦλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ;
- B Βασ. 1,5 Ὁ Δαυὶδ ἠρώτησε τὸν νεαρόν αὐτὸν ἀγγελιαφόρον· “πῶς σὺ γνωρίζεις ὅτι ἐφονεύθη ὁ Σαοῦλ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν;”
- B Βασ. 1,6 καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ· περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ, καὶ ἰδοὺ Σαοῦλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἰππάρχαι συνῆψαν αὐτῷ.
- B Βασ. 1,6 Ὁ ἀγγελιαφόρος τοῦ εἶπε· “συνέβη νὰ περιπλανώμαι στοῦ ὄρους Γελδουέ καὶ ἰδοὺ, ὅτι ὁ Σαοῦλ εἶχε πέσει πληγωμένος ἐπάνω στοῦ δόρου τοῦ. Τα δὲ ἄρματα καὶ τὸ ἱππικὸν τῶν Φιλισταίων εἶχον πλησιάσει πρὸς αὐτόν.
- B Βασ. 1,7 καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδε με καὶ ἐκάλεσέ με, καὶ εἶπα· ἰδοὺ ἐγώ.
- B Βασ. 1,7 Ἐγύρισεν ὁ Σαοῦλ τὴν κεφαλὴν τοῦ πρὸς τὰ ὀπίσω, με εἶδε, με ἐκάλεσε καὶ ἐγὼ εἶπα· ἰδοὺ ἐγώ· εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σου.
- B Βασ. 1,8 καὶ εἶπέ μοι· τίς εἶ σὺ; καὶ εἶπα· Ἀμαληκίτης ἐγὼ εἶμι.
- B Βασ. 1,8 Ἐκεῖνος μοι εἶπε· Ποιὸς εἶσαι σὺ; Τοῦ εἶπα ὅτι ἐγὼ εἶμαι Ἀμαληκίτης.
- B Βασ. 1,9 καὶ εἶπε πρὸς με· στήθου δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος δεινόν, ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί.
- B Βασ. 1,9 Ἐκεῖνος τότε μοι εἶπε· Ἐλα, σε παρακαλῶ ἐδῶ κοντὰ μου καὶ θανάτωσέ με, διότι με κατέλαβε μεγάλη σκοτοδίνη θανάτου. Ἐν τούτοις ἡ ζωὴ μου ὑπάρχει ἀκομῆ ἐντός μου.
- B Βασ. 1,10 καὶ ἐπέστην ἐπ’ αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ἤδυν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδῶνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου ὧδε.
- B Βασ. 1,10 Τὸν ἐπλησίασα καὶ τὸν ἐθανάτωσα, διότι ἐγνώριζα ὅτι δὲν ἐπρόκειτο πλέον νὰ ζῆσῃ ὑστερα ἀπὸ τὴν πληγὴν, ποῦ εἶχε λάβει. Ἐπήρα κατόπιν τὸ βασιλικὸν διάδημα, ποῦ εἶχε εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ, καὶ τὸ βραχιόλι αὐτὸ τοῦ ὁποῖον ἔφερεν εἰς τὸν βραχίονά του, καὶ αὐτὰ τὰ ἐγὼ φέρει ἐδῶ εἰς σε τὸν κύριόν μου”.
- B Βασ. 1,11 καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.
- B Βασ. 1,11 Ὁ Δαυὶδ ἐπόνεσεν ἀπὸ τὴν ἀγγελίαν αὐτὴν, ἐπίασε τὰ ἐνδύματά του καὶ τὰ διέρρηξε καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνδρες, ὅσοι ἦσαν μαζὴ με αὐτόν, ἐσχισαν τὰ ἐνδύματά των.
- B Βασ. 1,12 καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκλασαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δειλῆς ἐπὶ Σαοῦλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰουδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ.
- B Βασ. 1,12 Ἐκτυπούσαν τὰ στήθη των, ἐκλασαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως τοῦ ἀπόγευμα διὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοῦλ, διὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωνάθαν, διὰ τὸν Ἰσραηλιτικὸν στρατόν, δι’ ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, δι’ ὅλους ἐκεῖνους οἱ

οποίοι έπεσαν εν στόματι ρομφαίας.

B Βασ. 1,13

καί εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ· πόθεν εἶ σύ; καί εἶπεν· υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαληκίτου ἐγὼ εἰμι.

B Βασ. 1,13

Ὁ Δαυὶδ ηρώτησε τον νεαρόν αυτόν αγγελιαφόρον· “από που είσαι συ;” Εκείνος εἶπεν· “εγὼ εἰμαι υἱὸς ἐνὸς Ἀμαληκίτου, ο οποίος παροικεῖ εἰς την γην των Ιουδαίων”.

B Βασ. 1,14

καί εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν Κυρίου;

B Βασ. 1,14

Ὁ Δαυὶδ εἶπε προς αυτόν· “πῶς, λοιπόν, δεν ἐφοβήθης να καταφέρης φονικὴν την χεῖρά σου ἐναντίον του Σαούλ και να φονεύσης τον βασιλέα, τον οποίον ο Κύριος εἶχε χρίσει;”

B Βασ. 1,15

καί ἐκάλεσε Δαυὶδ ἐν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καί εἶπε· προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ· καί ἐπάταξεν αὐτόν, καί ἀπέθανε.

B Βασ. 1,15

Προσεκάλεσε τότε ο Δαυὶδ ἕνα ἀπὸ τους νεαροὺς ἀνδρας του και εἶπε προς αυτόν· “πάρε τον και θανάτωσέ τον”. Εκείνος τον ἐκτύπησε και τον ἐφόνευσε.

B Βασ. 1,16

καί εἶπε πρὸς αὐτόν Δαυὶδ· τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων ὅτι, ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου.

B Βασ. 1,16

Εἶπε δε ο Δαυὶδ προς τον ἐκτελεσθέντα εκείνον Ἀμαληκίτην· “το αἷμα σου, που ἐχύθη, θα πέση στο κεφάλι σου, διότι συ εἶσαι ἐνοχος. Με το ἴδιο σου το στόμα κατέθεσες ἐναντίον σου, ὅτι συ ἐθανάτωσες τον βασιλέα τον χριστὸν του Κυρίου”.

B Βασ. 1,17

Καί ἐθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαούλ καί ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

B Βασ. 1,17

Συνέθεσε ο Δαυὶδ θλιβερό μοιρολόγι, θρῆνον, δια τον Σαούλ και τον υἱὸν αὐτοῦ Ἰωνάθαν.

B Βασ. 1,18

καί εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα· ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς.

B Βασ. 1,18

Διέταξε δε να διδαχθὸν αὐτὸ το θρηνώδες ἄσμα και να το μάθουν οι της φυλῆς Ἰούδα. Αὐτὸ δε ἔχει καταγραφὴ στο ποιητικὸν βιβλίον, το ονομαζόμενον “Βιβλίον του Δικαίου”.

B Βασ. 1,19

Στήλωσον, Ἰσραήλ, ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν· πῶς ἔπεσαν δυνατοί;

B Βασ. 1,19

“Ἀνεγείρατε στήλας, Ἰσραηλίται, δι' αὐτοὺς, οι οποίοι ἀπέθαναν ἐπάνω στο υψηλὸν ὄρος Γελβουέ. Πῶς ἔπεσαν οι δυνατοὶ αὐτοὶ ἥρωες, ο Σαούλ και ο Ἰωνάθαν;

B Βασ. 1,20

μὴ ἀναγγεῖλητε ἐν Γέθ και μὴ εὐαγγελισθε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος, μὴ ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἄλλοφύλων, μὴ ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμητῶν.

B Βασ. 1,20

Φροντίσατε, να μη γίνη αὐτὸ γνωστὸν εἰς την πόλιν Γέθ. Να μη το μάθουν οι δρόμοι της Ἀσκάλωνος ὡς εὐαγγέλιον χαρᾶς, δια να μη εὐφρανθῶν αι θυγατέρες των αλλοφύλων και να μη χαροῦν οι κόρες των ἀπεριτμητῶν.

B Βασ. 1,21

ὄρη τὰ ἐν Γελβουέ μὴ καταβάτω δρόσος και μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς και ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν, θυρεὸς Σαούλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ.

B Βασ. 1,21

Ὅρος Γελβουέ, να μη πέση ποτέ ἐπάνω σου δροσιά· και βροχὴ να μη σε ποτίση να μη καρποφορήσουν οι ἀγροὶ σου, διότι ἐκεῖ κατέπεσε καταφρονημένη η ἀσπίς των δυνατῶν. Η ἀσπίδα του Σαούλ δεν ηλείφθη με ἐλαιον και ἐσκοῦριασε.

B Βασ. 1,22

ἀφ' αἵματος τραυματιῶν και ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, και ῥομφαία Σαούλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή.

B Βασ. 1,22

Ἀπὸ το αἷμα και το λίπος των φονευομένων ἐχθρῶν ποτέ δεν ἐγύριζε χωρὶς ἐπιτυχίας το ἐνδοξον τόξον του Ἰωνάθαν ! Το ἴδιο και η ρομφαία του Σαούλ· ποτέ δεν ἐπέστρεψεν ἀδειανὴ ἀπὸ ηρωϊκὰ κατορθώματα.

B Βασ. 1,23

Σαούλ και Ἰωνάθαν, οἱ ἠγαπημένοι και ὠραῖοι, οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν και ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ ἀετοῦς κοῦφοι και ὑπὲρ λέοντας ἐκραιώθησαν.

B Βασ. 1,23

Σαούλ και Ἰωνάθαν, σεις οι τόσοσ ἀγαπημένοι και ὠραῖοι, δεν ἐχωρίσθηκατε κατὰ το διάστημα της ζωῆς σας. Εὐπρεπεῖς και ὠραῖοι υπήρξατε εἰς την ζωὴν σας· και εἰς αὐτόν ἀκόμη τον θάνατόν των δεν ἐχωρίσθησαν ἀναμεταξύ των. Ελαφρότεροι ἀπὸ τους αετοὺς και περισσότεροσ ισχυροὶ ἀπὸ τους λέοντας !

B Βασ. 1,24

θυγατέρες Ἰσραήλ, ἐπὶ Σαούλ κλαύσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.

B Βασ. 1,24

Θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, θρηνήσατε δια τον Σαούλ, ο οποίος σας ἐνέδνε με εορταστικὰ κόκκινα ἐνδύματα και με κοσμήματα, λάφυρα των ἐχθρῶν, ο οποίος σας προσέφερε χρυσὰ κοσμήματα ἐπάνω εἰς τα ἐνδύματά σας.

B Βασ. 1,25

πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου· Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίας.

B Βασ. 1,25

Πῶς ἔπεσαν οι δυνατοὶ αὐτοὶ ἥρωες κατὰ τον πόλεμον ! Ὁ Ἰωνάθαν εἰς τα υψηλὰ μέρη του ὄρους Γελβουέ ἐφονεύθη.

B Βασ. 1,26

ἀλγῶ ἐπὶ σοί, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν· ὠραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν.

B Βασ. 1,26

Ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν, πονῶ δια τον θάνατόν σου ! Ὑπῆρξες δι' ἐμέ το ὠραιότερον πρόσωπον. Σε ἠγάπησα περισσότεροσ, ἀπὸ ὅσον εἶναι δυνατόν να ἀγαπηθῇ μία γυναίκα. Πῶς ἔπεσαν οι δυνατοὶ !

B Βασ. 1,27 πῶς ἔπασαν δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκευὴ πολεμικά;
B Βασ. 1,27 Πῶς ἐχάθησαν τα ἐνδοξα πολεμικά των ὄπλα” !

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 2

- B Βασ. 2,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ λέγων· εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· ἀνάβηθι. καὶ εἶπε Δαυὶδ· ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν· εἰς Χεβρών.
- B Βασ. 2,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ὁ Δαυὶδ ἠρώτησε τὸν Κύριον λέγων· “να μεταβῶ, δια να εγκατασταθῶ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πόλεις τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα;” Ὁ Κύριος τοῦ ἀπήντησε· “πήγαινε”. Ὁ Δαυὶδ ἠρώτησε καὶ πάλιν· “που να μεταβῶ;” Ὁ δε Κύριος τοῦ εἶπεν· “εἰς τὴν Χεβρών”.
- B Βασ. 2,2 καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινόομ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου,
- B Βασ. 2,2 Ὁ Δαυὶδ μετέβη πράγματι εἰς τὴν Χεβρών, μαζὴ δὲ με αὐτόν καὶ αἱ δύο σύζυγοί του, ἡ Ἀχινόομ ἡ Ἰεζραηλίτις, καὶ ἡ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.
- B Βασ. 2,3 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ, ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατώκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών.
- B Βασ. 2,3 Μαζὴ τοῦ ἐπίσης ἀνέβησαν καὶ οἱ ἄνδρες του, ὁ καθένας με τὴν οικογενειάν του, καὶ κατοικοῦσαν εἰς τὰς πόλεις τῆς Χεβρών.
- B Βασ. 2,4 καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ λέγοντες· ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαοῦλ.
- B Βασ. 2,4 Ἠλθον τότε ἐκεῖ ἄνδρες ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα καὶ ἐχρῖσαν τὸν Δαυὶδ βασιλέα, δια να βασιλευσῆ εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα. Ἀνήγγειλαν δε στον Δαυὶδ καὶ εἶπαν, ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς Ἰαβὶς, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς χώραν Γαλααδ, ἐπήραν καὶ ἔθαψαν τὸ σῶμα τοῦ Σαοῦλ.
- B Βασ. 2,5 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ· εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν, ἐπὶ Σαοῦλ τὸν χριστὸν Κυρίου καὶ ἐθάψατε αὐτόν καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
- B Βασ. 2,5 Ὁ Δαυὶδ ἔστειλε πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῆς Ἰαβὶς ἀγγελιαφόρους καὶ τοὺς εἶπεν· “εὐλογημένοι ας εἰσθε σεις ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι εδειξατε αὐτὴν τὴν μεγάλην καλωσύνην πρὸς τὸν κύριόν σας, πρὸς τὸν Σαοῦλ, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ χρισθέντα βασιλέα, καὶ ἐθάψατε αὐτόν καὶ τὸν οἶον τοῦ Ἰωνάθαν.
- B Βασ. 2,6 καὶ νῦν ποιήσαι Κύριος μεθ’ ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν, καὶ γε ἐγὼ ποιήσω μεθ’ ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο·
- B Βασ. 2,6 Καὶ τώρα εὐχομαι καὶ παρακαλῶ τὸν Θεόν, να δεῖξῃ πρὸς σας τὸ ἐλεός του καὶ τὴν προστασίαν του. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος θα σας προσφέρω πρὸς ἀμοιβὴν σας ἀγαθὰ, διότι εδειξατε τέτοιαν καλὴν διαγωγὴν ἀπέναντι τοῦ Σαοῦλ.
- B Βασ. 2,7 καὶ νῦν κραταιοῦσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοῦς, ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαοῦλ, καὶ γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ’ ἑαυτὸν εἰς βασιλέα.
- B Βασ. 2,7 Καὶ τώρα λάβετε θάρρος, ἀναδειχθῆτε γενναῖοι, διότι ἀν ὁ κύριός σας ὁ Σαοῦλ ἀπέθανεν, ἡ φυλὴ ὁμως τοῦ Ἰούδα ἔχει χρίσει ἐμὲ βασιλέα τῆς. Ἐγὼ θα σας ἔχω ὑπὸ τὴν προστασίαν μου”.
- B Βασ. 2,8 Καὶ Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοῦλ ἔλαβε τὸν Ἰεβοσθέ υἱὸν Σαοῦλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναῆμ
- B Βασ. 2,8 Ὁ Ἀβεννήρ ὁμως, ὁ υἱὸς τοῦ Νηρ, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοῦλ, παρέλαβε τὸν Ἰεβοσθέ τὸν υἱὸν τοῦ Σαοῦλ, καὶ τὸν μετέφερε ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, ὅπου εἶχε γίνῃ ἡ μάχη Μαναῆμ,
- B Βασ. 2,9 καὶ ἐβασίλευσεν αὐτόν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρὶ καὶ ἐπὶ τὴν Ἰεζράελ καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραὶμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμὶν καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 2,9 καὶ τὸν ἀνεκήρυξε βασιλέα στους Ἰσραηλίτας τῆς χώρας Γαλααδ, Θασιρὶ, Ἰεζράελ, Ἐφραὶμ, Βενιαμὶν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας.
- B Βασ. 2,10 τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαοῦλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πλην τοῦ οἴκου Ἰούδα, οἱ ἦσαν ὀπίσω Δαυὶδ·
- B Βασ. 2,10 Ὁ Ἰεβοσθέ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Σαοῦλ, ἦτο τεσσαράκοντα ἐτῶν, ὅταν ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Δυο μόνον ἔτη ἐβασίλευσεν εἰς τὰς ἄλλας περιοχάς, πλην τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς βασιλέα τῆς τὸν Δαυὶδ.
- B Βασ. 2,11 καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι, ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ.
- B Βασ. 2,11 Το χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Δαυὶδ εἶχεν εγκατασταθῆ ὡς βασιλεὺς εἰς Χεβρών ἐπὶ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, ἦτο ἐπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆνες.
- B Βασ. 2,12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθέ υἱοῦ Σαοῦλ ἐκ Μαναῆμ εἰς Γαβαὼν·
- B Βασ. 2,12 Τότε ὁ Ἀβεννήρ, ὁ υἱὸς τοῦ Νηρ, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰεβοσθέ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Σαοῦλ, ἐξεστράτευσαν κατὰ τοῦ Δαυὶδ

από την Μαναέμ και ήρχοντο προς την Γαβαών.

- B Βασ. 2,13 και Ίωάβ υιός Σαρουΐας και οί παῖδες Δαυίδ ἐξήλθοσαν ἐκ Χεβρών και συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαών ἐπὶ τὸ αὐτό, και ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴ κρήνην ἐντεῦθεν, και οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν.
- B Βασ. 2,13 Ἐκ μέρους δε του Δαυίδ ἐξεστράτευσαν ἐναντίον αὐτῶν ο Ιωάβ, ο υιός της Σαρουΐας, και οι ἄνδρες του Δαυίδ ἀπὸ την Χεβρών. Συνητηθήσαν με τους στρατιώτας του Αβεννήρ εις την κρήνην, πλησίον της Γαβαών, και εστρατοπέδευσαν οι μεν ἀπὸ την μίαν πλευράν της πηγῆς, οι δε ἀπὸ την ἄλλην.
- B Βασ. 2,14 και εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Ἰωάβ· ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια και παιζάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν· και εἶπεν Ἰωάβ· ἀναστήτωσαν.
- B Βασ. 2,14 Ο Αβεννήρ εἶπε πρὸς τον Ιωάβ· “ας σηκωθῶν μερικοὶ νέοι και ας μονομαχήσουν ἐνώπιον ημῶν”. Ο Ιωάβ εἶπεν· “ας ετοιμασθῶν, δια να αγωνισθῶν”.
- B Βασ. 2,15 και ἀνέστησαν και παρήλθον ἐν ἀριθμῶ τῶν παῖδων Βενιαμίν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθέ υιοῦ Σαοῦλ και δώδεκα ἐκ τῶν παῖδων Δαυίδ.
- B Βασ. 2,15 Ἐσηκώθησαν και προσήλθον δια τον αγῶνα δώδεκα Βενιαμίται ἀπὸ τους ἄνδρας του Ιεβοσθέ και δώδεκα ἀπὸ τους ἄνδρας του Δαυίδ.
- B Βασ. 2,16 και ἐκράτησαν ἕκαστος τῆ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, και μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευράν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, και πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό· και ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἧ ἔστιν ἐν Γαβαών.
- B Βασ. 2,16 Ο καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ἤρπασε με το ἕνα χέρι του τον εχθρόν ἀπὸ την κεφαλὴν, και με το ἄλλο χέρι ἐβύθισε την μάχαιραν εις την πλευράν αὐτοῦ, τον οποιον εκρατούσε. Ἐπесαν δε ὅλοι ἐπὶ το αὐτό. Ὡνομάσθη δε το ὄνομα του τόπου ἐκείνου “Μέρος των επιβούλων”. Η τοποθεσία κείται πλησίον της Γαβαών.
- B Βασ. 2,17 και ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρός ὥστε λίαν ἐν τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, και ἔπταισεν Ἀβεννήρ και ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παῖδων Δαυίδ.
- B Βασ. 2,17 Συνήφθη κατόπιν, κατὰ την ἰδιαν ἐκείνην ἡμέραν, σκληρός πόλεμος. Κατὰ την μάχην αὐτὴν ἐνικήθησαν ἀπὸ τους ἄνδρας του Δαυίδ ο Αβεννήρ και οι ἄνδρες οι Ἰσραηλίται.
- B Βασ. 2,18 και ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υιοὶ Σαρουΐας, Ἰωάβ και Ἀβεσσά και Ἀσαήλ, και Ἀσαήλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὥσει μία δορκὰς ἐν ἀγρῶ.
- B Βασ. 2,18 Εἰς την μάχην αὐτὴν ἔλαβον μέρος και οι τρεις υιοὶ της Σαρουΐας, ο Ιωάβ, ο Αβεσσά και ο Ασαήλ. Ο Ασαήλ ἦτο ελαφρός και ταχύς στους πόδας, ὡσαν ἕνα ζαρκάδι στους αγρούς.
- B Βασ. 2,19 και κατεδίωξεν Ἀσαήλ ὀπίσω Ἀβεννήρ και οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννήρ.
- B Βασ. 2,19 Ο Ασαήλ ἐκυνήγησε τον φεύγοντα Αβεννήρ και δεν ἐξέκλινεν οὔτε εις τα δεξιὰ οὔτε εις τα ἀριστερά, ἀλλὰ εἶχε τεθῆ εις καταδίωξιν του Αβεννήρ.
- B Βασ. 2,20 και ἐπέβλεψεν Ἀβεννήρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ και εἶπεν· εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; και εἶπεν· ἐγὼ εἰμι.
- B Βασ. 2,20 Ὡταν ο Ασαήλ ἐπλησίασε τον Αβεννήρ, αὐτὸς ἐγύρισε πίσω και του εἶπε· “συ εἶσαι ο Ασαήλ ο ἰδιος;” Ἐκεῖνος ἀπήντησε· “να, ἐγὼ εἶμαι”.
- B Βασ. 2,21 και εἶπεν αὐτῶ Ἀβεννήρ· ἔκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ και κάτασχε σεαυτῶ ἐν τῶν παιδαρίων και λαβὲ σεαυτῶ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· και οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαήλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ.
- B Βασ. 2,21 Του εἶπεν ο Αβεννήρ· “στρέψε δεξιὰ η ἀριστερά, διάλεξε ἕνα ὀποιον θέλεις ἀπὸ τους στρατιώτας, πάρε του την πανοπλίαν ὡς δείγμα της νίκης σου και γύρισε πίσω”. Ἀλλὰ ο Ασαήλ δεν ἠθέλησε να ἐγκαταλείψη την καταδίωξιν του Αβεννήρ.
- B Βασ. 2,22 και προσέθετο ἔτι Ἀβεννήρ λέγων τῶ Ἀσαήλ· ἀπόστηθι ἀπ’ ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν· και πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ;
- B Βασ. 2,22 Ο Αβεννήρ και πάλιν ἐπανέλαβε τα ἴδια και εἶπεν στον Ασαήλ· “φύγε ἀπὸ κοντὰ μου, δια να μη σε ρίψω νεκρόν κάτω εις την γην. Και πως τότε θα σηκῶσω το πρόσωπόν μου να ἀντικρύσω τον Ιωάβ;
- B Βασ. 2,23 και ποῦ ἔστι ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωάβ τὸν ἀδελφόν σου. και οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστήναι. και τύπτει αὐτὸν Ἀβεννήρ ἐν τῶ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψῶαν, και διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, και πίπτει ἐκεῖ και ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ. και ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου, οὔ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαήλ και ἀπέθανε, και ὑφίστατο.
- B Βασ. 2,23 Που και πως θα εὔρω δικαιολογίας; Γυρισε λοιπόν πρὸς τον Ιωάβ τον ἀδελφόν σου”. Ἐκεῖνος δεν ἠθέλε να ἀπομακρυνθῆ. Ο Αβεννήρ ἐπετέθη και ἐκτύπησε τον Ασαήλ εις τα νεφρὰ με το πίσω μέρος του δόρατός του, ὥστε το δόρυ διεπέρασε αὐτόν και ἐξήλθεν ἀπὸ το πίσω μέρος του σώματός του. Ο Ασαήλ, κτυπηθεῖς, ἐπέσε κατὰ γῆς και ἀπέθανεν εις την θέσιν ἐκείνην. Οι ἄλλοι ἄνδρες του Ιούδα ὑπὸ την ἀρχηγίαν του Ιωάβ, που ἤρχοντο κατόπιν, ἐφθασαν στο μέρος ἐκεῖνο, ὅπου ἔπεσε και ἀπέθανεν Ο Ασαήλ, και ἐσταμάτησαν.
- B Βασ. 2,24 και κατεδίωξεν Ἰωάβ και Ἀβεσσά ὀπίσω Ἀβεννήρ· και ὁ ἥλιος ἔδυνε. και αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμάν, ὃ ἔστιν ἐπὶ προσώπου Γαί, ὁδὸν ἔρημον Γαβαών.

- B Βασ. 2,24 Ο Ιωάβ όμως και ο Αβεσά κατεδίωξαν τον Αβεννήρ. Ο ήλιος πλησίαζε να δύση και αυτοί έφθασαν έως στον λύφον Αμμάν, ο οποίος ευρίσκεται απέναντι της Γαι, εις την έρημον της Γαβαών.
- B Βασ. 2,25 και συναθροίζονται οί υιοί Βενιαμίν οί όπίσω Άβεννήρ και έγενήθησαν εις συνάντησιν μίαν και έστησαν επί κεφαλήν βουνοῦ ενός.
- B Βασ. 2,25 Εκεί συνηθροίσθησαν οι της φυλής Βενιαμίν, οι ακολουθούντες τον Αβεννήρ, και απήρτισαν ένα σώμα, το οποίον και εστρατοπέδευσε εις την κορυφήν του βουνοῦ.
- B Βασ. 2,26 και εκάλεσεν Άβεννήρ Ιωάβ και εἶπε· μή εις νίκος καταφάγεται ή ρομφαία; ή ούκ οἶδας ότι πικρά εἶσαι εις τὰ εἶσχατα; και εἶς τότε ού μή εἶπης τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπό όπισθεν τῶν ἀδελφῶν ήμῶν;
- B Βασ. 2,26 Από εκεί εφώναξεν ο Αβεννήρ στον Ιωάβ και εἶπε· “θα αλληλοφαγωθώμεν, λοιπόν, και θα πέσωμεν από τας αδελφικὰς ρομφαίας; Δεν γνωρίζεις, πόσον πικρά είναι τα αποτελέσματα του αλληλοφαγώματος; Εως τότε δεν θα εἶπης στον λαόν σου, να επιστρέψη εις τα οπίσω και να απομακρυνθή από τους αδελφούς μας;”
- B Βασ. 2,27 και εἶπεν Ιωάβ· ζή Κύριος, ότι εἰ μή ελάλησας, διότι τότε εκ πρωιόθεν ανέβη ἄν ο λαός ἕκαστος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
- B Βασ. 2,27 Εἶπε τότε ο Ιωάβ· “ζή Κυριος. Εάν δεν ειχες ομιλήσει έτσι, μέχρι της πρωΐας ο στρατός μου θα κυνηγούσε ο καθένας τον αδελφόν του”.
- B Βασ. 2,28 και εσάλπισεν Ιωάβ τῇ σάλπιγγι, και ἀπέστησαν πᾶς ο λαός και ού κατεδίωξαν όπίσω τοῦ Ἰσραήλ και ού προσέθεντο εἶτι τοῦ πολεμεῖν.
- B Βασ. 2,28 Ο Ιωάβ εσάλπισε με την σάλπιγγα και ανήγγειλε την παῖσιν του πολέμου. Ετσι όλος ο στρατός του Ιωάβ έπασσε να καταδιώκη τους Ισραηλίτας και εσταμάτησεν ο πόλεμος.
- B Βασ. 2,29 και Άβεννήρ και οί ἄνδρες αὐτοῦ ἀπήλθον εις δυσμὰς ὄλην τὴν νύκτα εκείνην και διέβαιναν τὸν Ἰορδάνην και έπορεύθησαν ὄλην τὴν παρατείνουσαν και ἔρχονται εις τὴν παρεμβολήν.
- B Βασ. 2,29 Ο Αβεννήρ και οι ἄνδρες του έφυγαν προς δυσμὰς κατ' ὄλην τὴν νύκτα εκείνην, διέβησαν τον Ἰορδάνην και επροχώρησαν και ήλθαν στοποθεσίαν πέραν του Ιορδάνου ονομαζομένην “Παρεμβολαί”.
- B Βασ. 2,30 και Ιωάβ ἀνέστρεψεν ὀπισθεν ἀπό τοῦ Άβεννήρ και συνήθροισε πάντα τὸν λαόν, και έπεσκέπησαν τῶν παιδῶν Δαυιδ ἔννεακαίδεκα ἄνδρες και Ἀσαήλ.
- B Βασ. 2,30 Και ο Ιωάβ επέστρεψεν από την καταδίωξιν του Αβεννήρ, συνήθροισεν όλον τον στρατόν του, έκαμεν ἀριθμῆσιν και ευρέθη ότι λείπουν από τους στρατιώτας του Δαυιδ δέκα εννέα ἄνδρες και ο Ασαήλ.
- B Βασ. 2,31 και οί παῖδες Δαυιδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμίν τῶν ἄνδρῶν Άβεννήρ τριακοσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ.
- B Βασ. 2,31 Οι στρατιώται όμως του Δαυιδ εκτύπησαν και εφόνευσαν από τους της φυλής Βενιαμίν, από τους ἄνδρας αὐτούς οι οποίοι ήσαν υπό τας διαταγὰς του Αβεννήρ, τριακοσίους εξήντα.
- B Βασ. 2,32 και αἴρουσι τὸν Ἀσαήλ και θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ. και έπορεύθη Ιωάβ και οί ἄνδρες οί μετ' αὐτοῦ ὄλην τὴν νύκτα, και διέφασεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.
- B Βασ. 2,32 Εσήκωσαν τον νεκρόν του Ασαήλ και έθαψαν αὐτόν στον τάφον του πατρὸς του, εις την Βηθλεέμ. Ο Ιωάβ και οι ἄνδρες αὐτοῦ εβάδισαν ὄλην τὴν νύκτα και κατά τα εξημερώματα έφθασαν εις την Χεβρών.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 3

- B Βασ. 3,1 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ· καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκρᾶταιοῦτο, καὶ ὁ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει.
- B Βασ. 3,1 Επὶ πολὺν χρόνον ἐγένετο πόλεμος μεταξύ των της οικογενείας του Σαοὺλ και των ἀνθρώπων του Δαυὶδ. Κατὰ τον πόλεμον αὐτόν οι ἀνθρωποι του Δαυὶδ προώδευαν συνεχῶς και ἐνισχύοντο, ἐνῶ ἀντιθέτως οι ἀπόγονοι του Σαοὺλ ἐξασθενούσαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
- B Βασ. 3,2 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών, καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινόομ τῆς Ἰεζραηλίδος,
- B Βασ. 3,2 Ο Δαυὶδ ἀπέκτησεν εις την Χεβρών τους ἐξῆς υἱούς· Πρωτότοκος αὐτοῦ ἦτο ο Αμνὼν, ο οποίος ἐγεννήθη ἀπὸ την Ἀχινόομ, την Ἰεζραηλίτιδα.
- B Βασ. 3,3 καὶ ὁ δεῦτερος αὐτοῦ Δαλουΐα τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μααχὰ θυγατρὸς Θολμὶ βασιλέως Γεσίρ,
- B Βασ. 3,3 Δεῦτερος αὐτοῦ υἱὸς ἦτο ο Δαλουΐα, ο γεννηθεὶς ἀπὸ την Ἀβιγαίαν την καταγομένην ἀπὸ την πόλιν Καρμηλον. Τρίτος ἦτο ο Ἀβεσσαλὼμ, ο υἱὸς της συζύγου του Μααχὰ, η οποία ἦτο θυγάτηρ του Θολμὶ του Βασιλέως Γεσίρ.
- B Βασ. 3,4 καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς Φεγγίθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαβατία τῆς Ἀβιτάλ,
- B Βασ. 3,4 Τέταρτος υἱὸς του ἦτο ο Ὀρνία, ο οποίος ἐγεννήθη ἀπὸ την Φεγγίθ. Πέμπτος υἱὸς του ἦτο ο Σαβατία ἐκ της Ἀβιτάλ.
- B Βασ. 3,5 καὶ ὁ ἕκτος Ἰθεραὰμ τῆς Αἰγλὰ γυναικὸς Δαυὶδ· οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών.

- B Βασ. 3,5 Εκτος υιός του ήτο ο Ιεθεραάμ εκ της Αιγλά συζύγου του Δαυίδ. Αυτοί εγεννήθησαν, όταν ο Δαυίδ ευρίσκετο εις την Χεβρών.
- B Βασ. 3,6 Καί ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Σαοῦλ καὶ ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ, καὶ Ἄβεννήρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαοῦλ.
- B Βασ. 3,6 Κατὰ τον χρόνον κατὰ τον οποίον επικρατοῦσε ο πόλεμος μεταξύ των ανθρώπων του Σαοῦλ και των ανθρώπων του Δαυίδ, ο Αβεννήρ ήτο κυρίαρχος στον οίκον του Σαοῦλ.
- B Βασ. 3,7 καὶ τῷ Σαοῦλ παλλακὴ Ῥεσφά θυγάτηρ Ἰάλ· καὶ εἶπεν Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαοῦλ πρὸς Ἄβεννήρ· τί ὅτι εἰσήλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου;
- B Βασ. 3,7 Εἰς τον Σαοῦλ ανήκεν ἀλλοτε μία παλλακὴ σύζυγος δευτέρας σειρᾶς, ονόματι Ῥεσφά θυγάτηρ του Ἰάλ. Ο Ἰεβοσθέ, ο υἱὸς του Σαοῦλ, εἶπε προς τον Αβεννήρ· “διατί ἦλθες εις συνάφειαν με την παλλακὴν του πατρός μου;”
- B Βασ. 3,8 καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἄβεννήρ περὶ τοῦ λόγου τούτου τῷ Ἰεβοσθέ, καὶ εἶπεν Ἄβεννήρ πρὸς αὐτόν· μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγὼ εἰμι; ἐποίησα σήμερον ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαοῦλ τοῦ πατρός σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων καὶ οὐκ ἠύτομόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυίδ· καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ’ ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον;
- B Βασ. 3,8 Ο Αβεννήρ ἐθυμωσε πάρα πολὺ δια τον ἔλεγχον αὐτόν του Ἰεβοσθέ και εἶπε προς αὐτόν· “μήπως ἐνόμισες, ὅτι ἐγὼ εἶμαι κεφαλὴ σκυλιοῦ και μου ομιλεῖς κατ’ αὐτόν τον τρόπον; Γνωρίζεις ὅτι ἐγὼ ἐφάνηκα συγκαταβατικὸς και καλὸς στον οἶκον του Σαοῦλ, του πατρός σου, στους συγγενεῖς σου και στους γνωρίμους σου, και δεν ἠυτομόλησα προς τον οἶκον του Δαυίδ. Και συ τολμάς σήμερον να με κατηγορῆς δια παρανομίαν εις βάρος κάποιας γυναικὸς;
- B Βασ. 3,9 τάδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἄβεννήρ καὶ τάδε προσθεῖη αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ, ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
- B Βασ. 3,9 Ἀς με τιμωρήσῃ ο Θεὸς με πολλὰς τιμωρίας, αν δεν πράξω δια τον Δαυίδ κατὰ την σημερινὴν ἡμέραν ο,τι ἐνόρκως ὑπεσχέθη προς αὐτόν ο Θεός.
- B Βασ. 3,10 περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαοῦλ, καὶ τοῦ ἀναστήσαι τὸν θρόνον Δαυίδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεέ.
- B Βασ. 3,10 Ο Θεός ὑπεσχέθη, ὅτι θα αφαιρεθῇ ἡ βασιλεία ἀπὸ τον οἶκον του Σαοῦλ και θα στερεωθῇ ο βασιλικὸς θρόνος δια τον Δαυίδ εις ὅλον τον ἰσραηλιτικὸν λαόν και ἐπὶ της φυλῆς Ἰούδα, ἀπὸ την βορειοτέραν πόλιν την Δαν και μέχρι της νοτιωτέρας πόλεως, της Βηρσαβεέ”.
- B Βασ. 3,11 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Ἰεβοσθέ ἀποκριθῆναι τῷ Ἄβεννήρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν.
- B Βασ. 3,11 Ο Ἰεβοσθέ δεν ἠμπόρεσε καθόλου να ἀπαντήσῃ στον Αβεννήρ, διότι τον εφοβεῖτο.
- B Βασ. 3,12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἄβεννήρ ἀγγέλους πρὸς Δαυίδ εἰς Θαιλὰμ οὗ ἦν, παραχρῆμα λέγων· διάθου διαθήκην σου μετ’ ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 3,12 Ο Αβεννήρ ἐστειλεν ἀμέσως ἀγγελιοφόρους προς τον Δαυίδ, ο οποίος ευρίσκετο τότε εις Θαιλὰμ, και του εἶπε· “κάμε συμφωνίαν μαζί μου και ἰδοὺ, θα ενεργήσω ἐγὼ ἔτσι, ὥστε να στρέψω ὅλον τον ἰσραηλιτικὸν λαόν με το μέρος σου”.
- B Βασ. 3,13 καὶ εἶπε Δαυίδ· καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην, πλὴν λόγον ἓνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων· οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου, ἐάν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὸλ θυγατέρα Σαοῦλ παραγινομένου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.
- B Βασ. 3,13 Ο Δαυίδ ἀπήντησεν· “ἔχει καλῶς. Εγὼ κλείω με σε συμφωνίαν, ἀλλὰ ὑπὸ ἓνα ὄρον. Ἰδοὺ τι ζητῶ ἀπὸ σένα· Δεν θα παρουσιασθῆς ἐνώπιόν μου, ἐάν δεν μου φέρῃς την Μελχὸλ, την θυγατέρα του Σαοῦλ, την σύζυγόν μου, ὅταν θα ἔλθῃς να με συναντήσῃς”.
- B Βασ. 3,14 καὶ ἐξαπέστειλε Δαυίδ πρὸς Ἰεβοσθέ υἱὸν Σαοῦλ ἀγγέλους λέγων· ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχὸλ, ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων.
- B Βασ. 3,14 Ο Δαυίδ ἐστειλεν ἀγγελιοφόρους και προς τον Ἰεβοσθέ, τον υἱὸν του Σαοῦλ, και του εἶπε· “δος μου πίσω την γυναῖκα μου την Μελχὸλ, την οποίαν ἐγὼ ἐπῆρα ως σύζυγόν μου, ἀφοῦ ἔφερα στον πατέρα σου τον Σαοῦλ τας ἀκροβυστίας ἑκατὸν ἀλλοφύλων”.
- B Βασ. 3,15 καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθέ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, παρὰ Φαλτιήλ υἱοῦ Σελλῆς.
- B Βασ. 3,15 Ο Ἰεβοσθέ ἐστειλεν ἀνθρωπον και ἐπῆρε την Μελχὸλ ἀπὸ τον ἀνδρα αὐτῆς, τον Φαλτιήλ υἱὸν του Σελλῆς.
- B Βασ. 3,16 καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ’ αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἄβεννήρ· πορεύου, ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε.
- B Βασ. 3,16 Ο σύζυγός της αὐτὸς την ἀκολουθοῦσε κλαίων ἕως την Βαρακίμ. Εἶπεν ὁμως προς αὐτόν ο Αβεννήρ· “γύρισε πίσω, ἐπίστρεψε στον τόπον σου”. Και ἐκεῖνος ἐπέστρεψεν.
- B Βασ. 3,17 καὶ εἶπεν Ἄβεννήρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ λέγων· χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυίδ βασιλεῦεν ἐφ’ ὑμῶν·
- B Βασ. 3,17 Ο Αβεννήρ εἶπε προς τους ἀρχοντας του Ἰσραὴλ τα εξῆς· “προ καιροῦ, σεις οἱ ἴδιοι ἐζητοῦσατε τον Δαυίδ ως βασιλέα σας.

- B Βασ. 3,18 και νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ λέγων· ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
- B Βασ. 3,18 Ὡρα, λοιπόν, πράξατε τούτο, διότι ὁ Κύριος ὠμίλησε περὶ τοῦ Δαυὶδ λέγων· Δια τοῦ Δαυὶδ ἐγὼ θα σώσω τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀπὸ τὰ χέρια ὅλων τῶν ἐχθρῶν τῶν”.
- B Βασ. 3,19 καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννήρ ἐν τοῖς ὡσὶ Βενιαμίν. καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννήρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυὶδ εἰς Χεβρών πάντα, ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν.
- B Βασ. 3,19 Ὁ Ἀβεννήρ ὠμίλησεν ἐπίσης καλὰ ὑπὲρ τοῦ Δαυὶδ καὶ στους Βενιαμίτας. Κατόπιν δε μετέβη εἰς Χεβρών, δια να συνομιλήσῃ με τὸν ἴδιον τὸν Δαυὶδ περὶ ὅλων αὐτῶν, ὅσα ἐφάνησαν ἀρεστά, στον Ἰσραηλιτικὸν λαόν καὶ εἰς αὐτοὺς εἰδικῶς τοὺς ἀνδρας τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν.
- B Βασ. 3,20 Καὶ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ μετ’ αὐτοῦ εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννήρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ’ αὐτοῦ πότον.
- B Βασ. 3,20 Ὁ Ἀβεννήρ καὶ ἄλλοι εἴκοσι ἄνδρες μαζὴ του, ἦλθον πρὸς τὸν Δαυὶδ εἰς τὴν Χεβρών. Ὁ Δαυὶδ παρέθεσεν στον Ἀβεννήρ καὶ στους ἀνδρας τοῦ συμπόσιον.
- B Βασ. 3,21 καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ· ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ καὶ διαθήσομαι μετ’ αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου. καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννήρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.
- B Βασ. 3,21 Εἶπε τότε ὁ Ἀβεννήρ πρὸς τὸν Δαυὶδ· “θα σηκωθῶ λοιπόν καὶ θα μεταβῶ να συναθροίσω ὅλον τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν δια σέ, τὸν κύριόν μου καὶ βασιλέα. Θα κάμω με αὐτοὺς συμφωνίαν καὶ συ θα γίνῃς βασιλεὺς ἐπὶ ὅλων, ὅπως ακριβῶς ἐπιθυμεῖ ἡ καρδιά σου”. Ὁ Δαυὶδ ἔστειλε τὸν Ἀβεννήρ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπορεύθη εἰρηνικῶς δια τὴν ἀποστολήν του.
- B Βασ. 3,22 καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωάβ παρεγένοντο ἐκ τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μεθ’ ἑαυτῶν· καὶ Ἀβεννήρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.
- B Βασ. 3,22 Καὶ ἰδοὺ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀβεννήρ, ἐφθασαν εἰς Χεβρών οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος Ἰωάβ, ἐπιστρέφοντες ἀπὸ κάποιαν ἐκστρατείαν καὶ φέροντες μαζὴ τῶν πολλὰ λάφυρα. Ὁ δε Ἀβεννήρ δεν εὐρίσκετο πλέον μαζὴ με τὸν Δαυὶδ εἰς τὴν Χεβρών, διότι εἶχεν ἀποσταλῆ ἀπὸ τὸν Δαυὶδ καὶ εἶχεν ἀπέλθει εἰρηνικῶς, δια να ἐκτελέσῃ τὴν ἀνατεθείσαν εἰς αὐτὸν ἀποστολήν.
- B Βασ. 3,23 καὶ Ἰωάβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωάβ λέγοντες· ἦκει Ἀβεννήρ υἱὸς Νηρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.
- B Βασ. 3,23 Ὁ δε Ἰωάβ καὶ ὅλος ὁ στρατός του ἦλθον εἰς τὴν Χεβρών. Ἐγνωστοποιήθη τότε ἐκεῖ πρὸς τὸν Ἰωάβ τὸ γεγονὸς ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι του εἶπαν· “ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ Νηρ, ὁ Ἀβεννήρ, πρὸς τὸν Δαυὶδ. Ὁ Δαυὶδ τὸν ἀπέστειλε πρὸς κάποιαν ἀποστολήν καὶ ἐκεῖνος ἐφυγεν εἰρηνικῶς”.
- B Βασ. 3,24 καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε· τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς σέ, καὶ ἵνατι ἐξαπέσταλκας αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ;
- B Βασ. 3,24 Ὁ Ἰωάβ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε· “τι εἶναι αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐκάμες; ἦλθεν ὁ Ἀβεννήρ εἰς σέ, καὶ διατί τὸν ἀφήκες να ἀναχωρήσῃ καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ;
- B Βασ. 3,25 ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννήρ υἱοῦ Νηρ, ὅτι ἀπατήσῃ σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἰσοδὸν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα, ὅσα σὺ ποιεῖς;
- B Βασ. 3,25 Ἡ δεν γνωρίζεις τὴν κακίαν τοῦ Ἀβεννήρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Νηρ, ὅτι ἦλθε με τὸν σκοπὸν να σε ἐξαπατήσῃ, να γνωρίσῃ τα κατατόπια σου καὶ γενικῶς να μάθῃ ὅλα, ὅσα σὺ κάμνεις;”
- B Βασ. 3,26 καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννήρ ὀπίσω, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σεειράμ· καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει.
- B Βασ. 3,26 Ὁ Ἰωάβ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸν Δαυὶδ καὶ ἔστειλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν Ἀβεννήρ, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν ἐπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ φρέατος Σεειράμ, ὅπου αὐτὸς εἶχε φθάσει. Ὁ Δαυὶδ δεν εἶχεν ἰδέαν περὶ αὐτῶν.
- B Βασ. 3,27 καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννήρ εἰς Χεβρών, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωάβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεύων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψῶαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάβ.
- B Βασ. 3,27 Ὁ Ἀβεννήρ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Χεβρών καὶ ὁ Ἰωάβ τὸν ἐπῆρε κατὰ μέρος στο ἐσωτερικὸν τῆς πύλης τῆς πόλεως, διότι δῆθεν ἠθέλε να συνομιλήσῃ με αὐτὸν. Ἐκεῖ τὸν ἐκτύπησε δολίως εἰς τα νεφρά, εἰς τὴν κοιλίαν. Ὁ Ἀβεννήρ ἐφονεύθη καὶ ἔτσι ἐχύθη τὸ αἷμα του ἀντὶ τοῦ φονευθέντος Ἀσαὴλ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάβ.
- B Βασ. 3,28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα καὶ εἶπεν· ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννήρ υἱοῦ Νηρ·
- B Βασ. 3,28 Ἐπληροφορήθη κατόπιν ὁ Δαυὶδ τα φοβερά αὐτὰ γεγονότα καὶ εἶπεν· “εἰμαι δια παντός ἀθῶος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου δια το ἀδικοχυμένον αἷμα τοῦ Ἀβεννήρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Νηρ.
- B Βασ. 3,29 κατανησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωάβ γονορρύης καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις.

- B Βασ. 3,29 Το αίμα του Αβεννήρ ας πέση εις την κεφαλὴν του Ἰωάβ και εις ὅλην την πατρικὴν του οικογένειαν. Εἶθε να μη εκλείψῃ ἀπὸ την οικογένειαν του Ἰωάβ γονορρυῆς και λεπρός και ἀνθρωπος χωλός και τυφλός κρατῶν ράβδον εις τα χέρια, δια να στηρίζεται, θανατούμενος ἀπὸ την ρομφαίαν των εχθρῶν και στερούμενος και ἀπὸ αὐτὸ ἀκόμη το ψωμί του” !
- B Βασ. 3,30 Ἰωάβ δὲ καὶ Ἀβεσσά ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρητηροῦντο τὸν Ἀβεννήρ ἀνθ’ ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαήλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ πολέμῳ.
- B Βασ. 3,30 Ο Ἰωάβ και ο Αβεσσά, ο αδελφός αυτού, εκαιροφυλακτούσαν ἀπὸ καιρὸν να θανατώσουν τον Αβεννήρ, διότι αὐτός εἶχε φονεῦσει τον Ασαήλ, τον ἀδελφόν των, εις την Γαβαὼν κατὰ την περίοδον του πολέμου.
- B Βασ. 3,31 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ’ αὐτοῦ· διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν Ἀβεννήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης.
- B Βασ. 3,31 Εἶπε δε ο Δαυὶδ πρὸς τον Ἰωάβ και πρὸς ὅλους ἐκείνους, που ἦσαν μαζὴ του· “σχίσατε τα ἐνδύματά σας, φορέσατε σάκκους, κλαύσατε με κοπετούς και θρήνους δια τον θάνατον του Αβεννήρ”. Ο ἴδιος δε ο βασιλεὺς Δαυὶδ ἀκολουθοῦσε πενθῶν το νεκρικὸν φέρετρον.
- B Βασ. 3,32 καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβεννήρ ἐν Χεβρών· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ.
- B Βασ. 3,32 Εθαψαν τον Αβεννήρ εις την Χεβρών. Ο δε βασιλεὺς Δαυὶδ κατὰ τον ἐνταφιασμὸν του Αβεννήρ ὑψωσε φωνὴν μεγάλην και ἐκλαυσε. Μαζὴ δὲ με τον Δαυὶδ ἐκλαυσε και ὅλος ο στρατὸς δια τον θάνατον του Αβεννήρ.
- B Βασ. 3,33 καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννήρ καὶ εἶπεν· εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ;
- B Βασ. 3,33 Ο βασιλεὺς Δαυὶδ ἔφαλε τότε και ἕνα θρηνώδες ἄσμα δια τον Αβεννήρ και εἶπεν· “ἐπρεπε λοιπὸν, να ἀποθάνῃ ο Αβεννήρ, ὅπως ἀπέθανεν ο χυδαῖος και κακὸς Ναβαλ;
- B Βασ. 3,34 αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας. καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν.
- B Βασ. 3,34 Δεν ἐδέθησαν τα χέρια σου, και δεν ἐπεράσθησαν τα πόδια σου εις σιδερένια δεσμά ως εις ηττημένον κατὰ τον πόλεμον. Δεν ἀπέθανες κεραυνόπληκτος, ὅπως ο Ναβαλ. Επεσες δολοφονηθεὶς ἀπὸ υἱοὺς της παρανομίας”. Συνήχθη ὅλος ο λαὸς δια να κλαύσῃ αὐτόν.
- B Βασ. 3,35 καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνήσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας, καὶ ὤμοσε Δαυὶδ λέγων· τὰδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τὰδε προσθεῖη, ὅτι ἐὰν μὴ δῦῃ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τις.
- B Βασ. 3,35 Ὅλος σχεδὸν ο στρατὸς του Δαυὶδ ἦλθε πρὸς αὐτόν και τον παρακαλοῦσε να φάγῃ ἄρτον, καθ’ ὃν χρόνον διαρκούσεν η ἡμέρα, διότι ο Δαυὶδ δια την δολοφονίαν του Αβεννήρ ὠρκίσθη και εἶπεν· “ας με τιμωρήσῃ ο Θεός, ἐὰν φάγω ἄρτον η κάτι ἄλλο, πρὶν δύσῃ ο ἥλιος”.
- B Βασ. 3,36 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαός, καὶ ἤρρεσαν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 3,36 Εμαθεν αὐτὸ ὅλος ο λαός· ἤρρεσαν δε στον λαόν ὅλα, ὅσα ἐκαμεν ο βασιλεὺς ἐνώπιον του λαοῦ.
- B Βασ. 3,37 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαός καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ.
- B Βασ. 3,37 Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἀντελήφθη ὅλος ο λαός και ἐπίσθη κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι ὅσα ἐγιναν δια τον θάνατον του Αβεννήρ, του υἱοῦ του Νηρ, δεν ἦτο καθόλου υπεύθυνος ο βασιλεὺς Δαυὶδ.
- B Βασ. 3,38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ;
- B Βασ. 3,38 Εἶπε δε ο βασιλεὺς πρὸς τους ἀνδρας του δια την ἀπώλειαν του Αβεννήρ· “δεν γνωρίζετε ὅτι κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν ἕνας μεγάλος ἀρχων του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐφονεύθη;”
- B Βασ. 3,39 καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι συγγενὴς σήμερον καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουΐας σκληρότεροί μου εἰσιν· ἀποδῶ Κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.
- B Βασ. 3,39 Θέλων δε να προλάβῃ κάθε κατηγορίαν, ἐπειδὴ δεν ἐτιμώρησε τον Ἰωάβ, εἶπε· “πὼς να φονεύσω αὐτόν, ἀφοῦ εἶναι, συγγενὴς μου, ο δε θρόνος μου προ ολίγου μόλις ἔχει ἀποκατασταθῆ; Ἐκτός δε τούτου οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῖ, Ἰωάβ και Ἰεσσά, οἱ υἱοὶ της ἀδελφῆς μου της Σαρουΐας, εἶναι ἰσχυρότεροί μου σήμερα. Εἶθε εις καθένα, ο ὁποῖος διαπράττει ἐγκλήματα, να ἀποδώσῃ ο Κυριος την πρέπουσαν τιμωρίαν, ἀνάλογον πρὸς την διαπραττομένην κακὴν πράξιν”.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 4

- B Βασ. 4,1 Καὶ ἤκουσεν Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαοὺλ ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρείθησαν.
- B Βασ. 4,1 Ο Ἰεβοσθέ, ο υἱὸς του Σαοὺλ, ἐπληροφορήθη, ὅτι ἐφονεύθη ο Αβεννήρ, ο υἱὸς του Νηρ, εις την Χεβρών και

- παρέλυσαν τα χέρια του από τον φόβον. Ολοι δε οι Ισραηλίται κατελήφθησαν από φόβον μεγάλον.
- B Βασ. 4,2 και δύο ἄνδρες ἠγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθέ υἱῷ Σαούλ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαανὰ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥεμμών τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρώθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν,
- B Βασ. 4,2 Ὑπῆρχον δύο ἄνδρες, ἀρχηγοὶ στρατιωτικῶν τμημάτων, που ἀνήκαν στον Ἰεβοσθέ, τον υἱὸν του Σαούλ, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἓνας ὠνομάζετο Βαανὰ καὶ ὁ δευτερός ὠνομάζετο Ῥηχάβ. Ἦσαν δε παιδιὰ του Ῥεμμών του Βηρωθαίου, ὁ ὁποῖος ἀνήκεν εἰς τὴν φυλὴν του Βενιαμίν. Διότι ἡ Βηρώθ περιλαμβάνετο εἰς τὴν φυλὴν του Βενιαμίν.
- B Βασ. 4,3 καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθθαίμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- B Βασ. 4,3 Οἱ δύο αὐτοὶ Βηρωθαῖοι ἀπέδρασαν καὶ κατέφυγαν εἰς Γεθθαίμ, ὅπου καὶ ἐμείναν ὡς παρεπιδημοῦντες μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχε διαπραχθῆ ἡ δολοφονία του Ἀβεννήρ.
- B Βασ. 4,4 καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαούλ υἱὸς πεπληγῶς τοὺς πόδας· υἱὸς ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραήλ, καὶ ἤρην αὐτὸν ἢ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγε, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ.
- B Βασ. 4,4 Ὁ Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς του Σαούλ, εἶχε υἱὸν χωλόν, ἀνάπηρον εἰς τὰ πόδια. Ἐγίνε δε χωλὸς εἰς ἡλικίαν πέντε ἐτῶν, τότε που ἦλθεν ἡ πληροφορία ἀπὸ τὴν κοιλιάδα του Ἰεζραήλ δια τὴν ἦτταν καὶ τὸν θάνατον του Σαούλ καὶ τοῦ υἱοῦ του Σαούλ, τοῦ Ἰωνάθαν. Ἡ τροφὸς του τὸν ἐπῆρε καὶ ἐφυγε. Καθὼς δε αὐτὸς κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐτρέχεν, ἐπεσεν, ἐκτύπησε καὶ ἐγένε χωλός. Αὐτὸς ὠνομάζετο Μεμφιβοσθέ.
- B Βασ. 4,5 καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμών τοῦ Βηρωθαίου Ῥεκχὰ καὶ Βαανὰ καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Ἰεβοσθέ. καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας,
- B Βασ. 4,5 Οἱ υἱοὶ του Ῥεμμών, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Βηρώθ, ὁ Ῥεκχὰ καὶ ὁ Βαανὰ, κατὰ τὴν μεσημβρίαν, εἰς ὥραν καύσωνος, εἰσῆλθον στον οἶκον του Ἰεβοσθέ. Αὐτὸς ἐκοιμάτο εἰς τὴν κλίνην του κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐκείνην.
- B Βασ. 4,6 καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρε πυροὺς καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδε, καὶ Ῥεκχὰ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον
- B Βασ. 4,6 Ἡ δε θυρωρὸς του σπιτιοῦ ἐκαθάριζε σιτάρι, ἐνύσταξε καὶ ἀπεκοιμήθη. Ὁ Ῥεκχὰ καὶ ὁ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ εἰσῆλθον ἀπαροτήρητοι στον οἶκον.
- B Βασ. 4,7 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον, καὶ Ἰεβοσθέ ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσι καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα.
- B Βασ. 4,7 Ὁ Ἰεβοσθέ ἐκοιμάτο ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην του, στοῖς ἰδιαιτεροῦς δωμάτιόν του. Αὐτοὶ τὸν ἐκτύπησαν, τὸν ἐφόνευσαν, ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν του, τὴν ὁποίαν ἐπῆραν μαζὴ τῶν καὶ ἐφυγαν πρὸς δυσμὰς καθ' ὅλην τὴν νύκτα.
- B Βασ. 4,8 καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθέ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθέ υἱοῦ Σαούλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζήτηε τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἐκ Σαούλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.
- B Βασ. 4,8 Ἦλθον εἰς τὴν Χεβρών καὶ ἐφεραν τὴν κεφαλὴν του Ἰεβοσθέ στον Δαυὶδ καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· “ἰδοὺ, αὕτη εἶναι ἡ κεφαλὴ του Ἰεβοσθέ, υἱοῦ του Σαούλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὁ ὁποῖος ἐζήτηε να σε θανατώσῃ. Ὁ Κύριος ὁμως ἐτιμώρησε τοὺς ἐχθροὺς σου, τοῦ κυρίου καὶ βασιλέως μας, κατὰ τὴν ἡμέραν αὕτην, διότι ἐτιμώρησε τὸν ἐχθρόν σου, τὸν Σαούλ, καὶ τοὺς ἀπογόνους του”.
- B Βασ. 4,9 καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ῥεκχὰ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῶ αὐτοῦ υἱοῖς Ῥεμμών τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ζῆ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως,
- B Βασ. 4,9 Ὁ Δαυὶδ ἀπήντησεν στον Ῥεκχὰ καὶ τὸν ἀδελφόν του Βαανὰ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν παιδιὰ του Ῥεμμών του Βηρωθαίου, καὶ τοὺς εἶπεν· “ἐπικαλοῦμαι μάρτυρα τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος ἔσωσε τὴν ζωὴν μου ἀπὸ πολλοὺς θανασιμοὺς κινδύνους,
- B Βασ. 4,10 ὅτι ὁ ἀπαγγεῖλας μοι ὅτι τέθνηκε Σαούλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελάκ, ὃ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια.
- B Βασ. 4,10 καὶ σας καθιστῶ γνωστὸν ὅτι αὐτὸς, που ἀνήγγειλεν εἰς ἐμὲ πῶς ἐφρονεῦθη ὁ Σαούλ, μου ἀνέφερε τὴν εἶδησιν, νομίζων ὅτι αὕτη θα μου ἦτο εὐχάριστος. Ἐγὼ ὁμως τὸν συνέλαβα καὶ τὸν ἐφόνευσα εἰς τὴν πόλιν Σεκελάκ, ἐνῶ ὁ οἰοσδῆποτε θα ἐνόμιζεν ὅτι ἐπρεπε να του δώσω δῶρα δι' εὐχάριστον εἶδησιν.
- B Βασ. 4,11 καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.
- B Βασ. 4,11 Καὶ ἰδοὺ σήμερα ἄνδρες πονηροὶ ἐφόνευσαν ἀθῶν ἄνδρα εἰς τὴν κλίνην του ἐντὸς τοῦ δωματίου του. Ἐγὼ τώρα θα σας τιμωρήσω δια τὸ ἀθῶν αὐτὸ αἷμα, που ἐχύσατε καὶ θα σας ἐξολοθρεύσω ἀπὸ τὴν γῆν”.
- B Βασ. 4,12 καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτοὺς καὶ κολοβοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρών· καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθέ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ.
- B Βασ. 4,12 Ὁ Δαυὶδ διέταξε τοὺς ἄνδρας του να θανατώσουν αὐτοὺς τοὺς δύο δολοφόνους ἀδελφοὺς. Ἐκεῖνοι τοὺς ἐξετέλεσαν

αμέσως, έκοψαν τα χέρια και τα πόδια των και εκρέμασαν αυτούς εις την πηγήν Χεβρών. Την δε κεφαλήν του Ιεβουσθέ την έθαψαν εις Χεβρών στον τάφον, όπου προηγουμένως είχαν θάψει και τον Αβεννήρ, τον υιόν του Νηρ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 5

- B Βασ. 5,1 Καί παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ ὀστᾶ σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς·
- B Βασ. 5,1 Ὅλαι αἱ ἰσραηλιτικαὶ φυλαὶ ἦλθον κατόπιν πρὸς τὸν Δαυὶδ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο εἰς τὴν Χεβρών, τὸν ἀνεγνώρισαν ὡς βασιλέα τῶν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, ἡμεῖς εἰμεθα ὀστᾶ σου καὶ σάρκες σου.
- B Βασ. 5,2 καὶ ἔχθές καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως ἐφ’ ἡμῖν, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς σέ· σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 5,2 Κατὰ τα παρελθόντα ἔτη, ὅταν ὁ Σαοὺλ ἦτο βασιλεὺς μας, σὺ εἰς τὴν πραγματικότητα ἦσο ὁ πραγματικὸς ἄρχων, πὺ ὠδηγοῦσες εἰς ὅλα τὸν λαόν του Ἰσραὴλ, καὶ πρὸς σε εἶπεν ὁ Κύριος· Σὺ θα κυβερνᾷς τὸν λαόν μου τὸν ἰσραηλιτικόν, σὺ θα εἶσαι ὁ βασιλεὺς στὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. Σε ἀναγνωρίζομεν, λοιπόν, ὡς βασιλέα”.
- B Βασ. 5,3 καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρών ἐνώπιον Κυρίου, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 5,3 Ἦλθαν ὅλοι οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ ὁ Δαυὶδ ἐκλείσσε με αὐτοῦς συμφωνίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Χεβρών, νὰ εἶναι βασιλεὺς τῶν. Εκείνοι δὲ ἔχρισαν καὶ ἀνεγνώρισαν αὐτόν ὡς βασιλέα ἐπὶ ὅλου τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 5,4 υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν,
- B Βασ. 5,4 Τριάκοντα ἐτῶν ἦτα ὁ Δαυὶδ, ὅταν ἐγίνε βασιλεὺς ὅλου τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Εβασίλευσε δὲ ἐν συνόλῳ τεσσαράκοντα ἔτη.
- B Βασ. 5,5 ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν ἐν Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 5,5 Ἐπτὰ ἔτη καὶ ἐς μῆνας ἦτο βασιλεὺς εἰς τὴν φυλὴν Ἰούδα ἔχων τὴν ἐδραν τοῦ εἰς Χεβρών. Τριάκοντα τρία δὲ ἔτη ἔχων τὴν ἐδραν τοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ὅλου τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, συμπεριλαμβανομένης βέβαια καὶ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα.
- B Βασ. 5,6 Καὶ ἀπήλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν. καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυὶδ· οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε.
- B Βασ. 5,6 Ὁ Δαυὶδ καὶ ἄνδρες τοῦ ἦλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, δια νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ἰεβουσαίων, οἱ ὁποῖοι κατείχον τὴν χώραν ἐκείνην. Οἱ Ἰεβουσαῖοι παρήγγειλαν στὸν Δαυὶδ· “δὲν πρόκειται νὰ εἰσέλθῃς καὶ νὰ καταλάβῃς τὴν πόλιν, διότι εἶναι πολὺ ὀχυρὰ καὶ διότι ὅλοι θα ἀντισταθώμεν καὶ αὐτοὶ ἀκόμα οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ, οἱ ὁποῖοι καὶ λέγουν, ὅτι δὲν θα εἰσέλθῃ ἐδῶ ὁ Δαυὶδ”.
- B Βασ. 5,7 καὶ κατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών (αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυὶδ).
- B Βασ. 5,7 Ἐν τούτοις ὁ Δαυὶδ κατέλαβε τὴν Σιών, τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ἱερουσαλήμ αὕτη ὠνομάσθη βραδύτερον “πόλις Δαυὶδ”.
- B Βασ. 5,8 καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἀπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυὶδ· διὰ τοῦτο ἐροῦσι· τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου.
- B Βασ. 5,8 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Δαυὶδ εἶπε· “καθένας, πὺ συναντᾷ Ἰεβουσαῖον, ἀς τὸν κτυπᾷ με τὸ ἐγχειρίδιον. Τὸ ἴδιο θα γίνεταὶ καὶ με τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς Ἰεβουσαίους, οἱ ὁποῖοι κατεφρόνησαν τὸν Δαυὶδ. Ἀπὸ αὐτὸ δὲ τὸ γεγονός καὶ ἐπεκράτησεν ἡ παροιμία· Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ δὲν θα εἰσέλθουν στὸν οἶκον τοῦ Κυρίου”.
- B Βασ. 5,9 καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ· καὶ ὠκοδόμησεν αὕτην πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- B Βασ. 5,9 Ὁ Δαυὶδ ἐγκατεστάθη στὸ φρουρίον τῆς Σιών καὶ αὕτη ἡ περιοχὴ ὠνομάσθη “πόλις Δαυὶδ”. ὠκοδόμησεν ὁ Δαυὶδ καὶ ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὕτην ἀπὸ τοῦ φρουρίου καὶ γύρω, μέσα στὸ ὁποῖον περιεκλείετο καὶ ὁ ἰδικὸς τοῦ οἴκος.
- B Βασ. 5,10 καὶ διεπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ’ αὐτοῦ.
- B Βασ. 5,10 Ὁ Δαυὶδ ὀλονέν καὶ περισσότερον ἐμεγαλύνετο καὶ ἀνεδεικνύετο, διότι Κύριος ὁ παντοκράτωρ ἦτο μετᾷ του.
- B Βασ. 5,11 καὶ ἀπέστειλε Χειράμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων καὶ ὠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυὶδ.
- B Βασ. 5,11 Ὁ Χειράμ, ὁ βασιλεὺς τῆς Τυρου, ἀπέστειλεν ἀνθρώπους τοῦ πρὸς τὸν Δαυὶδ, ὅπως ἐπίσης ξύλα κέδρινα, ξυλουργοὺς, κτίστας, καὶ ἐκείνοι ἐκτίσαν ἀνάκτορον δια τὸν Δαυὶδ.

- B Βασ. 5,12 και ἔγνω Δαυὶδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 5,12 Ὁ Δαυὶδ κατενόησε τότε ὅτι ὁ Κύριος ἐγκατέστησε πράγματι αὐτὸν βασιλέα στον ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ ὅτι ἡ βασιλεία του ἀνῆλθεν εἰς μεγάλην ἀκμὴν δια τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν ἰσραηλιτικὸν.
- B Βασ. 5,13 καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών, καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες.
- B Βασ. 5,13 Ὁ Δαυὶδ ἔλαβε καὶ ἄλλας γυναῖκας πρώτης καὶ δευτέρας σειράς, ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅταν ἦλθεν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Χεβρών. Ἀπέκτησε δε ἀπὸ αὐτὰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
- B Βασ. 5,14 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Σαμμουὺς καὶ Σωβάβ καὶ Νάθαν καὶ Σαλωμών
- B Βασ. 5,14 Ἀυτὰ δε εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν του, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· Σαμμουὺς, Σωβάβ, Ναθαν, Σαλωμών.
- B Βασ. 5,15 καὶ Ἐβεάρ καὶ Ἐλισοὺς καὶ Ναφέκ καὶ Ἰεφιές
- B Βασ. 5,15 Ἐβεάρ, Ἐλισοὺς, Ναφέκ, Ἰεφιές.
- B Βασ. 5,16 καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλιδαὲ καὶ Ἐλιφαλάθ, Σαμαέ, Ἰεσσιβάθ, Νάθαν, Γαλαμαάν, Ἰεβαάρ, Θεησοῦς, Ἐλιφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ἰανάθαν, Λεασαμύς, Βααλιμάθ, Ἐλιφαάθ.
- B Βασ. 5,16 Ἐλισαμὰ, Ἐλιδαὲ, Ἐλιφαλάθ, Σαμαέ, Ἰεσσιβάθ, Ναθαν, Γαλαμαάν, Ἰεβαάρ, Θεησοῦς, Ἐλιφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ἰανάθαν, Λεασαμύς, Βααλιμάθ καὶ Ἐλιφαάθ.
- B Βασ. 5,17 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυὶδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν.
- B Βασ. 5,17 Οἱ Φιλιστῆταιοι, οἱ ἀλλόφυλοι, ἤκουσαν ὅτι ὁ Δαυὶδ ἐχρίσθη βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ἐξεστράτευσαν ὅλοι, δια νὰ ἀναζητήσουν καὶ πολεμήσουν τὸν Δαυὶδ. Ὁ Δαυὶδ ἔμαθε τοῦτο καὶ κατέβη στο φρούριον.
- B Βασ. 5,18 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων
- B Βασ. 5,18 Φιλιστῆταιοι ἦλθον καὶ διεχύθησαν εἰς τὴν “κοιλάδα τῶν Τιτάνων”.
- B Βασ. 5,19 καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου λέγων· εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ· ἀνάβαινε, ὅτι παραδιδούς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου.
- B Βασ. 5,19 Ὁ Δαυὶδ ἠρώτησε τὸν Κύριον λέγων· “εἰ ἀναβῶ ἐναντίον τῶν Φιλιστῆταιων, θὰ παραδώσης αὐτοὺς εἰς τὰ χεῖρά μου;” Καὶ ὁ Κύριος τοῦ ἀπήντησε· “πῆγαινε, διότι ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως θὰ παραδώσω ἐγὼ αὐτοὺς εἰς τὰ χεῖρά σου”.
- B Βασ. 5,20 καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν καὶ ἔκοψε τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, καὶ εἶπε Δαυὶδ· διέκοψε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ, ὡς διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐπάνω διακοπῶν.
- B Βασ. 5,20 Ὁ Δαυὶδ ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν, ἡ ὁποία ὠνομάζετο “Ἐπάνω Διακοπαί”, ἦλθον ἐκεῖ, ὅπου ἦσαν οἱ Φιλιστῆταιοι, ἐπετέθη ἐναντίον τῶν καὶ τοὺς ἐξωλόθρευσε. Ὁ Δαυὶδ εἶπε τότε· “Ὁ Κύριος διεσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, τοὺτους τοὺς Φιλιστῆταιους, ἐνώπιόν μου, ὅπως διακόπτεται ἡ ροὴ καὶ διασκορπίζονται τὰ ὀρηκτικὰ ὕδατα”. Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τῆς περιοχῆς ἐκείνης “Ἐπάνω Διακοπαί”.
- B Βασ. 5,21 καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ.
- B Βασ. 5,21 Οἱ Φιλιστῆταιοι, κατὰ τὴν πανικόβλητον φυγὴν τῶν, ἐγκατέλειψαν καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν τῶν, τὰ ὁποῖα ἐπῆραν οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ ὡς λάφυρα μαζὴ τῶν.
- B Βασ. 5,22 καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτάνων.
- B Βασ. 5,22 Οἱ Φιλιστῆταιοι ἀπεφάσισαν καὶ ἐξεστράτευσαν πάλιν κατὰ τοῦ Δαυὶδ καὶ ἦσαν τόσοι, ὥστε διεχύθησαν καὶ ἐγέμισαν πάλιν τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων.
- B Βασ. 5,23 καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου καὶ εἶπε Κύριος· οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ’ αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τοῦ Κλαυθμῶνος·
- B Βασ. 5,23 Ὁ Δαυὶδ ἠρώτησε καὶ πάλιν, κατὰ τὸν καθιερωμένον τροπὸν, τὸν Κύριον, ἀν πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῶν Φιλιστῆταιων. Ὁ Κύριος τοῦ ἀπήντησε· “δὲν θὰ ἐπιτεθῆς ἐναντίον τῶν κατὰ μέτωπον, ἀλλὰ θὰ βαδίσῃς ὀπισθὲν τῶν. Κατόπιν πλησίασε πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ Κλαυθμῶνος.
- B Βασ. 5,24 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄλλοφύλου τοῦ Κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων.
- B Βασ. 5,24 Ὅταν ἀκούσῃς ἰσχυρὰν βοήθην τοῦ ἀνέμου εἰς τὰ δένδρα τοῦ δάσους τοῦ Κλαυθμῶνος, τότε ὁ Κύριος θὰ προηγήται ἀπὸ σε σκορπίζων καὶ ἐξολοθρεύων κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν τοὺς Φιλιστῆταιους”.
- B Βασ. 5,25 καὶ ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζηρά.
- B Βασ. 5,25 Ὁ Δαυὶδ ἔκαμεν, ὅπως τὸν διέταξεν ὁ Κύριος. Ἐκτύπησε καὶ κατετρόπωσε τοὺς Φιλιστῆταιους ἀπὸ τὴν Γαβαὼν ὡς

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 6

- B Βασ. 6,1 Καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραὴλ, ὡς ἐβδομήκοντα χιλιάδας.
B Βασ. 6,1 Ὁ Δαυὶδ προσεκάλεσε καὶ πάλιν ὅλους τοὺς νεαροὺς ἀνδρας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐβδομήκοντα περίπου χιλιάδες ἀνδρας.
- B Βασ. 6,2 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς.
B Βασ. 6,2 Ἡτοιμάσθη ὁ Δαυὶδ καὶ ὁλος ὁ λαός, πού ἦτο μαζὴ του, μαζὴ με τοὺς ἀρχηγούς της φυλῆς Ἰούδα καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπορεύθησαν, δια να μεταφέρουν τὴν Κιβωτὸν της Διαθήκης τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν τόπον, στον ὁποῖον αὐτὴ εὐρίσκετο. Ἐπάνω δε εἰς τὴν Κιβωτὸν αὐτὴν εἶχε γραφῆ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων, ὁ ὁποῖος ἀναπαύεται ἐπὶ τῶν Χερουβίμ.
- B Βασ. 6,3 καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐφ' ἅμαξαν καινήν καὶ ἤσαν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ τοῦ ἐν τῷ βουνῶ· καὶ Ὁζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδάβ ἤγον τὴν ἅμαξαν σὺν τῇ κιβωτῶ,
B Βασ. 6,3 Ἐτοποθέτησαν τὴν Κιβωτὸν ἐπάνω εἰς μίαν καινούργη ἅμαξαν. Ἐπήραν δε τὴν Κιβωτὸν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀμιναδάβ, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσεν εἰς κάποιον ἐκεῖ λόφον. Μεταξὺ δε ἐκείνων, πού ἀκολουθοῦσαν, ἦσαν ὁ Ὁζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ του, παιδιὰ τοῦ Ἀμιναδάβ. Ὁ Ὁζὰ ὠδηγοῦσε τὴν ἅμαξαν, ἐπὶ της ὁποίας ἦτο ἡ Κιβωτός.
- B Βασ. 6,4 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ.
B Βασ. 6,4 Οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐβάδιζαν με σεβασμὸν ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν Κιβωτὸν.
- B Βασ. 6,5 καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὄργανοις ἡρμωσμένοις ἐν ἰσχυί, καὶ ἐν ψαλμοῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν αὐλοῖς.
B Βασ. 6,5 Ὁ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται ἐπανηγύριζαν, παίζοντες ἐνώπιον της Κιβωτοῦ ὄργανα μουσικά, κατάλληλα δια ἰσχυροὺς τόνους, καὶ ἄδοντες ὠδὰς. Τα δε μουσικά ὄργανα ἦσαν κινύραι, νάβλαι, τύμπανα, κύμβαλα καὶ αὐλοί.
- B Βασ. 6,6 καὶ παραγίνονται ἕως ἄλλω Ναχῶν, καὶ ἐξέτεινεν Ὁζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ κατασχεῖν αὐτὴν καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν, ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος.
B Βασ. 6,6 Ἡ ἱερά αὐτὴ πομπὴ ἐφθασεν στο αλώνι τοῦ Ναχῶν. Ἐκεῖ ὁ Ὁζὰς ἀπλωσε τὸ χεῖρ τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, να τὴν κρατήσῃ· καὶ τὴν, ἐκράτησε, διότι τα βόιδια, πού ἐσυραν τὴν Κιβωτὸν, τὴν ἐταλάντευσαν καὶ υπῆρχε φόβος να πέσῃ.
- B Βασ. 6,7 καὶ ἐθυμώθη ὀργῆ Κύριος τῷ Ὁζὰ, καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
B Βασ. 6,7 Ὁ Θεός ὠργίσθη πολὺ ἐναντίον τοῦ Ὁζὰ, ἐκτύπησεν αὐτὸν καὶ τὸν ἐθανάτωσεν στον τόπον ἐκεῖνον πλησίον της Κιβωτοῦ, ἐνώπιον αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου.
- B Βασ. 6,8 καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διεκοψε Κύριος διακοπήν ἐν τῷ Ὁζὰ· καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Διακοπὴ Ὁζὰ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
B Βασ. 6,8 Ὁ Δαυὶδ ἐλυπήθη πολὺ, διότι δια τοῦ θανάτου διεκοψεν ὁ Κύριος τὴν ζωὴν τοῦ Ὁζὰ. Δια τούτο ὁ τόπος ἐκεῖνος ὠνομάσθη “Διακοπὴ Ὁζὰ” μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς.
- B Βασ. 6,9 καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· πῶς εἰσελεύσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς Κυρίου;
B Βασ. 6,9 Ὁ Δαυὶδ ἐφοβήθη τὸν Κυριον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εἶπε· “πὼς θα εἰσέλθῃ ἡ Κιβωτός εἰς τὴν πόλιν μου, πλησίον μου;”
- B Βασ. 6,10 καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβεδδάρᾳ τοῦ Γεθθαίου.
B Βασ. 6,10 Δια τούτο δεν ἠθέλεν ὁ Δαυὶδ να φέρῃ τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ, ἀλλὰ τὴν ὠδήγησεν στον οἶκον τοῦ Ἀβεδδάρᾳ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Γέθ.
- B Βασ. 6,11 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδδάρᾳ τοῦ Γεθθαίου μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον τὸν οἶκον Ἀβεδδάρᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.
B Βασ. 6,11 Ἡ Κιβωτός τοῦ Κυρίου παρέμεινεν στον οἶκον Ἀβεδδάρᾳ τοῦ Γεθθαίου ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Ὁ δε Κύριος ἠυλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Ἀβεδδάρᾳ καὶ ὅλα ὅσα ἀνήκον εἰς αὐτόν.
- B Βασ. 6,12 καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ λέγοντες· εὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδδάρᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβεδδάρᾳ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.
B Βασ. 6,12 Ἐγνωστοποίησαν στον βασιλέα Δαυὶδ τὸ γεγονός καὶ τοῦ εἶπαν· “ὁ Κύριος ἠυλόγησε τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἀβεδδάρᾳ καὶ ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτόν λόγω της Κιβωτοῦ, πού μένει εἰς τὴν οἰκίαν του”. Ὁ Δαυὶδ γεμάτος

θάρρος και σεβασμόν προς τον Θεόν μετέβη και μετέφερε την Κιβωτόν του Κυρίου από τον οίκον του Αβεδδαρά εις την πόλιν Δαυίδ, με χαρμόσυνον πομπήν.

B Βασ. 6,13

καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνες.

B Βασ. 6,13

Ἐπτὰ χοροὶ ἦσαν μαζὴ του, οἱ ὁποῖοι μετέφεραν τὴν Κιβωτόν, ἀφού προηγουμένως προσέφεραν θυσίαν ἕνα μόσχον καὶ ἀμνοὺς.

B Βασ. 6,14

καὶ Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμωσμένοις ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἑξαλλοῦ.

B Βασ. 6,14

Ὁ ἴδιος ὁ Δαυὶδ ἐπαιζεν ἐκλεκτὰ μουσικὰ ὄργανα ἐνώπιον του Κυρίου, ἔφερε δε ἐνδυμασίαν ὄχι τὴν βασιλικήν, ἀλλὰ ἄλλην ἀπλήν καὶ ταπεινήν.

B Βασ. 6,15

καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

B Βασ. 6,15

Ὁ Δαυὶδ καὶ ὅλος ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς μετέφεραν τὴν Κιβωτόν με κραυγὰς ἀγαλλιᾶσεως καὶ με ἤχους σαλπύγγων.

B Βασ. 6,16

καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἕως πόλεως Δαυὶδ καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχοῦμενον καὶ ἀνακρούμενον ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

B Βασ. 6,16

Ὅταν ἡ Κιβωτὸς ἐφθασεν εἰς τὴν “πόλιν Δαυίδ”, ἡ σύζυγος του Δαυίδ, ἡ Μελχὸλ, θυγάτηρ του Σαοὺλ, ἐκυψεν ἀπὸ το παραθύρον της καὶ εἶδε τὸν σύζυγόν της, τὸν βασιλέα, νὰ χορεύῃ καὶ νὰ παίζῃ μουσικὰ ὄργανα ἐνώπιον της Κιβωτοῦ του Κυρίου. Ἐσωτερικῶς τὸν ἐπέκρινε καὶ τὸν ἐξουδένωσε.

B Βασ. 6,17

καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυὶδ· καὶ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἰρηνικάς.

B Βασ. 6,17

Μετέφεραν ἐν τέλει τὴν Κιβωτόν της Διαθήκης του Κυρίου καὶ τὴν ετοποθέτησαν στὸν τόπον της, στὸ μέσον της σκηνῆς, τὴν ὁποῖαν εἶχε στήσει ὁ Δαυίδ. Ὁ Δαυίδ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην προσέφεραν ὀλοκαυτώματα καὶ ἄλλας εἰρηνικάς θυσίας.

B Βασ. 6,18

καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων.

B Βασ. 6,18

Ὅταν ὁ Δαυίδ ἐπεράτωσε τὴν προσφορὰν τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν εἰρηνικῶν θυσιῶν, εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι του Κυρίου τῶν δυνάμεων.

B Βασ. 6,19

καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός, ἐκάστω κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

B Βασ. 6,19

Ἐμοίρασε δε εἰς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ εἰς ὅλον τὸν στρατόν, ἀπὸ τὴν πόλιν Δαν μέχρι καὶ της Βηρσαβεῆ, εἰς ἀνδρας καὶ εἰς γυναῖκας, ἀπὸ ἕνα περιποιημένον ἄρτον, ἕνα κομμάτι κρέας ψητό καὶ ἕνα σταφιδόψωμο. Κατόπιν ὅλοι ἐπέστρεψαν εἰς τὰ σπίτια των.

B Βασ. 6,20

καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπε· τί δεδόξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἰς τῶν ὀρχουμένων;

B Βασ. 6,20

Ἐπέστρεψε καὶ ὁ Δαυίδ στὸ σπῆτι του καὶ ἠυλόγησεν αὐτό. Ἡ Μελχὸλ, ἡ σύζυγός του, ἡ θυγάτηρ του Σαοὺλ, ἐβγήκε νὰ τὸν προὔπαντήσῃ καὶ νὰ του ευχηθῇ τὸ “καλῶς ὦρισε”. Κατόπιν δε του εἶπεν εἰρωνικῶς· “πόσον πολὺ ἐδοξάσθη σήμερον ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, ὁ ὁποῖος δια νὰ χορεύσῃ ἔβγαλε τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ ἐμπρός εἰς τὰς δούλας καὶ στοὺς δούλους του καὶ ἐγυμνώθη, ὅπως γυμνώνεται ὁ οἰσοδήποτε κοινὸς χορευτῆς!”

B Βασ. 6,21

καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὸλ· ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστῆσαι με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου

B Βασ. 6,21

Ὁ Δαυίδ ἀπήντησε πρὸς αὐτὴν “ἐγὼ θὰ χορεύσω, χωρὶς νὰ ἐντρέπωμαι, ἐνώπιον του Κυρίου μου, ὁ ὁποῖος με ἐξέλεξε βασιλέα ἀντὶ του πατρός σου καὶ ἀντὶ της οικογενείας σου, δια νὰ γίνω ἀρχηγὸς του λαοῦ του, του ἰσραηλιτικοῦ. Θὰ παίζω, λοιπόν, μουσικὰ ὄργανα καὶ θὰ χορεύσω ἐνώπιον του Κυρίου, δια νὰ δοξάσω τὸν Κυριον.

B Βασ. 6,22

καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν, ὧν εἶπάς με μὴ δοξασθῆναι.

B Βασ. 6,22

Θὰ βγάλω τὰ βασιλικά μου ἐνδύματα, ἔστω καὶ ἀν πρόκειται νὰ φανῶ τιποτένιος εἰς τὰ μάτια σου, καὶ θὰ χορεύσω μαζὴ με τὰς δούλας, ἐνώπιον τῶν ὁποίων μου εἶπες νὰ μὴ ταπεινώνομαι ἔτσι”.

B Βασ. 6,23

καὶ τῇ Μελχὸλ θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὴν.

B Βασ. 6,23

Ἐπειδὴ ἔτσι ὠμίλησεν ἡ Μελχὸλ, ἡ θυγάτηρ του Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαυίδ, δὲν ἀπέκτησε παιδί μέχρι του θανάτου της.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 7

B Βασ. 7,1

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ

- πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλω,
B Βασ. 7,1 Όταν ο βασιλεὺς Δαυὶδ εγκατεστάθη στο ἀνάκτορόν του, ὁ Κύριος τον ἀπήλλαξε ἀπὸ τοὺς πολέμους καὶ του ἔδωσε κληρονομίαν ἀπὸ τὰς χώρας ὅλων τῶν γύρω ἐχθρικών του λαῶν.
- B Βασ. 7,2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην· ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνω, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ κἀθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.
- B Βασ. 7,2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρὸς τὸν Ναθαν, τὸν προφήτην· “ἰδοὺ, λοιπόν, ἐγὼ κατοικῶ τώρα εἰς τὸν βασιλικὸν οἶκον κατεσκευασμένον ἀπὸ πολῦτιμα ξύλα κέδρου, ἡ δὲ Κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ εὐρίσκεται μέσα εἰς μίαν ἀπλήν σκηνήν”.
- B Βασ. 7,3 καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα· πάντα, ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βᾶδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος μετὰ σοῦ.
B Βασ. 7,3 Ὁ Ναθαν εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “ὅλα ὅσα ἔχεις εἰς τὴν καρδίαν σου να κάμῃς σχετικῶς με τὸν ναόν τοῦ Κυρίου, πῆγαινε καὶ ἐτέλεσέ τα. Διότι ὁ Κύριος εἶναι μαζὴ σου”.
- B Βασ. 7,4 καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν λέγων·
B Βασ. 7,4 Ἀλλὰ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ὠμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν προφήτην Ναθαν καὶ του εἶπε·
B Βασ. 7,5 πορεύου, καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δούλόν μου Δαυὶδ· τάδε λέγει Κύριος· οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με·
B Βασ. 7,5 “πῆγαινε καὶ εἰπέ στον δούλον μου τὸν Δαυὶδ, ὅτι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Δεν θα ἀνοικοδομήσῃς σὺ τὸν ναόν μου, δια να κατοικήσω εἰς αὐτόν,
B Βασ. 7,6 ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἡμῖν ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ,
B Βασ. 7,6 διότι ἕως τώρα ποτὲ δεν ἔχω κατοικήσει εἰς μόνιμον ναόν, ἀπὸ τότε που ἐβγάλα τοὺς Ἰσραηλίτας ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἰγύπτον, μέχρι τῆς σημερινῆς ἡμέρας. Παντοτε ἐπορευόμεν, εὐρισκόμενος, εἰς πτωχικὸν ξύλινον παράπηγμα, σκεπασμένον με σκεπάσματα.
B Βασ. 7,7 ἐν πᾶσιν, οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ, ἧ ἔνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ λέγων· ἵνατί οὐκ ὠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον;
B Βασ. 7,7 Εἰς ὅλην τὴν διαδρομὴν, που εἶχα με τοὺς Ἰσραηλίτας ἕως ἐδῶ, μήπως διετύπωσα παράπονον, ἔστω καὶ πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ παρεχώρησα τὴν ἡγεμονίαν ἐπὶ τῶν ἄλλων φυλῶν, δια το γεγονός ὅτι δεν μου εἶχατε κτίσει ναόν ἀπὸ πολῦτιμα κέδρα; Ποτέ.
B Βασ. 7,8 καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
B Βασ. 7,8 Τώρα, λοιπόν, αὐτὰ θα πῆς στον δούλον μου τὸν Δαυὶδ· Αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Σε ἐπῆρα ἀπὸ βοσκόν, που ἐφύλαττες τὰ πρόβατα, καὶ σε ἀνέδειξα βασιλέα, ἀρχηγόν του λαοῦ μου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ.
B Βασ. 7,9 καὶ ἡμῖν μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
B Βασ. 7,9 Ἡμῶν μαζὴ σου συμπαραστάτης καὶ βοηθός εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας σου. Εξωλόθρευσα ἀπὸ ἐμπρός σου ὅλους τοὺς ἐχθρούς σου, σε κατέστησα περιώνυμον, σου ἔδωσα ὄνομα, ὅπως τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς οἰκουμένης.
B Βασ. 7,10 καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ’ ἑαυτόν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι, καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσει αὐτόν καθὼς ἀπ’ ἀρχῆς,
B Βασ. 7,10 Καὶ ἐπὶ πλέον, ἐγὼ τώρα θα ἐτοιμάσω τόπον δια τὸν λαόν μου, τὸν Ἰσραηλιτικόν. Θα τὸν φυτεύσω ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖνος θα εγκατασταθῇ εἰς ἰδικόν του τόπον, εἰρηνικὸς καὶ ἀμέριμος. Ἀδικοὶ καὶ ἐχθρικοὶ λαοὶ δεν θα τὸν υποτάξουν, ὅπως ἐγένε στους ἀρχαιοτέρους χρόνους,
B Βασ. 7,11 ἀπὸ τῶν ἡμερῶν, ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ.
B Βασ. 7,11 εἰς τὰς ἡμέρας δηλαδὴ ἐκείνας, κατὰ τὰς ὁποίας ἐγὼ εἶχα ἀναδείξει Κριτὰς δια τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλιτικόν. Θα σε ἀπαλλάξω ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐχθρούς σου. Ὁ Κύριος θα σου εἴπῃ τότε να οἰκοδομήσῃς εἰς αὐτόν οἶκον.
B Βασ. 7,12 καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῆσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσῃ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·
B Βασ. 7,12 Όταν δε συμπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς σου καὶ κοιμηθῆς μαζὴ με τοὺς προγόνους σου, θα ἀναδείξω ἐγὼ ἔπειτα ἀπὸ σε τὸν υἱόν σου, ὁ ὁποῖος θα κατάγεται ἀπὸ σένα, καὶ θα στερεώσω τὴν βασιλείαν του.
B Βασ. 7,13 αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.
B Βασ. 7,13 Αὐτὸς θα ἀνοικοδομήσῃ ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ναόν, ἐγὼ δε θα ἀνορθώσω καὶ θα στερεώσω τὸν θρόνον του ἀκατάλυτον.
B Βασ. 7,14 ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτόν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων·
B Βασ. 7,14 Ἐγὼ θα εἶμαι δι’ αὐτόν πατὴρ καὶ αὐτὸς θα εἶναι δι’ ἐμὲ υἱός. Ἐὰν δε αὐτὸς ἀμαρτήσῃ, θα τὸν τιμωρήσω με

ραβδισμούς και με κτυπήματα προερχόμενα από άλλους ανθρώπους.

B Βασ. 7,15

τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου.

B Βασ. 7,15

Δεν θα απομακρύνω ὁμως το ἔλεός μου ἀπὸ αὐτόν, ὅπως εἶχα απομακρύνει τα μάτια μου ἀπὸ ἄλλους, που εἶχαν προηγουμένως αμαρτήσῃ.

B Βασ. 7,16

καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.

B Βασ. 7,16

Ἐτσι οι ἀπόγονοί του και η βασιλεία του θα στερεωθοῦν ἐνώπιόν μου δια παντός. Και θα εἶναι αἰωνία η βασιλεία του, στερεά και ακατάλυτος στον αἰῶνα”.

B Βασ. 7,17

κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ.

B Βασ. 7,17

Αὐτὰ εἶπεν ο Θεός προς τον Ναθαν και σύμφωνα με την ὄρασιν και τα λόγια αὐτὰ του Θεοῦ ὠμίλησεν ο Ναθαν προς τον Δαυίδ.

B Βασ. 7,18

καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυίδ καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπε· τίς εἰμι ἐγὼ, Κύριέ μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως τούτων;

B Βασ. 7,18

Ο βασιλεὺς Δαυίδ εἰσῆλθεν εἰς την Σκηνήν του Μαρτυρίου, ἐμεινεν ἐνώπιον του Κυρίου και προσευχηθεῖς εἶπε· “ποιός εἰμαι ἐγὼ, Κυριέ μου Κυριε, και ποιά εἶναι η οικονένειά μου, ὥστε να με ἐχῃς αγαπήσει μέχρι τοιούτου σημείου;

B Βασ. 7,19

καὶ κατεσμικρύνθη μικρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου Κύριε. καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε.

B Βασ. 7,19

Εἶδα, Κυριέ μου Κυριε, περισσότερο τώρα την μικρότητά μου ἐνώπιόν σου, με ὅσα θαυμαστά υπεσχέθης δια την οικονγένειάν μου και δι' ἐμέ τον δούλον σου και δια το μακρυνόν μέλλον. Εφέρθης ἀπέναντί μου, Κυριέ μου Κυριε, ὡσάν φίλος προς φίλον.

B Βασ. 7,20

καὶ τί προσθήσει Δαυίδ ἔτι τοῦ λαλήσαι πρὸς σε; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου, Κύριέ μου Κύριε.

B Βασ. 7,20

Τι ἐπὶ πλέον ἐχω τώρα να ζητήσω ἀπὸ σε ἐγὼ ο Δαυίδ; Συ γνωρίζεις ἐμέ τον δούλον σου, Κυριέ μου Κυριε.

B Βασ. 7,21

διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου

B Βασ. 7,21

Συμφωνα με την υπόσχῃσίν σου και με την αγίαν θέλησίν σου ἐκαμες ὅλα αὐτὰ τα θαυμάσια, τα οποία ἀπεκάλυψες εἰς ἐμέ τον δούλον σου.

B Βασ. 7,22

ἔνεκεν τοῦ μεγαλῦναί σε, Κύριέ μου Κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλην σοῦ ἐν πᾶσιν, οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσίν ἡμῶν.

B Βασ. 7,22

Ἐγιναν αὐτὰ, δια να σε δοξάζω, Κυριέ μου Κυριε, διότι δεν υπάρχει ἄλλος, ὅπως εἶσαι συ, οὔτε υπάρχει ἄλλος Θεός ὅπως συ, ο μόνος ικανός και δυνατός δια τα θαυμάσια, τα οποία ἐκαμες και ἠκουσαν τα αὐτιά μας.

B Βασ. 7,23

καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῆ; ὡς ὠδήγησεν αὐτόν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ σκηνώματα;

B Βασ. 7,23

Ποιός ἄλλος λαός εἰς την οικουμένην εἶναι τόσον ευλογημένος ἀπὸ σέ, ὅπως ο Ἰσραηλιτικός λαός σου; Γνωρίζομεν, πως συ ο Θεός ηλευθέρωσας αὐτόν ἀπὸ τους Αιγυπτίους και τον καθωδήγησες και του ἔδωσες δοξασμένον ὄνομα και προς χάριν του ἐπραγματοποίησες ἐξαίρετα και μεγάλα θαύματα, ὥστε χάριν αὐτοῦ του λαοῦ, τον οποίον ἀπηλευθέρωσας ἀπὸ την δουλειαν της Αιγύπτου, να απομακρύνῃς ἄλλα ἔθνη ἀπὸ τας κατοικίας των.

B Βασ. 7,24

καὶ ἠτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ, Κύριε, ἐγένου αὐτοῖς εἰς Θεόν.

B Βασ. 7,24

Ἐπαιδαγώγησες και ἐστερέωσες τον λαόν σου αὐτόν τον Ἰσραηλιτικόν μέχρι πέρατος των αἰῶνων. Συ, Κυριε, ἐγίνες αὐτοῦ Θεός.

B Βασ. 7,25

καὶ νῦν, Κύριέ μου Κύριε, τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, πιστωσον ἕως τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας,

B Βασ. 7,25

Και τώρα, Κυριέ μου Κυριε, τον λόγον, τον οποίον εἶπες δι' ἐμέ τον δούλον σου και δια τον οἶκον μου, πραγματοποιήσέ τον εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

B Βασ. 7,26

μεγαλυνθεῖ τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος.

B Βασ. 7,26

Κυριε παντοκράτωρ, Θεέ του Ἰσραὴλ, ὅπως εἶπες, ας γίνῃ, δια να δοξασθῇ αἰωνίως το ὄνομά σου.

B Βασ. 7,27

Κύριε παντοκράτωρ Θεός Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὄπιόν τοῦ δούλου σου, λέγων· οἶκον οἰκοδομήσω σοι· διὰ τοῦτο εὔρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σε τὴν προσευχήν ταύτην.

B Βασ. 7,27

Κυριε παντοκράτωρ, Θεέ του Ἰσραὴλ, συ ἐφανέρωσας εἰς ἐμέ τον δούλον σου τα μέλλοντα λέγων· Θα οἰκοδομήσω δια σε οἶκον. Δια τούτο ἐγὼ ο δούλός σου ἐσπευσα να ανοιξω την καρδίαν μου και να κάμω προς σε αὐτὴν την προσευχήν.

B Βασ. 7,28

καὶ νῦν, Κύριέ μου Κύριε, σὺ εἶ ὁ Θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα·

B Βασ. 7,28

Και τώρα, Κυριέ μου Κυριε, ὁμολογῶ και διακηρύσσω, ὅτι συ εἶσαι ο ἀληθινός Θεός και οι λόγοι σου ἀληθινοί και

- θα εκπληρωθούν οι λόγοι, τους οποίους ελάλησες προς εμέ τον δούλον σου δια τα αγαθά αυτά.
- B Βασ. 7,29 και νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ, Κύριέ μου Κύριε, ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.
- B Βασ. 7,29 Καμε τώρα αρχὴν, Κυριε, και ευλόγησε τον οἶκον ἐμοῦ, του δούλου σου, δια να μὲνη πάντοτε αἰώνιος ἐνώπιόν σου. Διότι συ, Κυριέ μου Κυριε, ἔδωσες την υπόσχεσιν και με την ἰδικὴν σου ευλογίαν θα ευλογηθῇ ο οἶκος ἐμοῦ ου δούλου σου, ὥστε να μὲνη στον αἰῶνα”.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 8

- B Βασ. 8,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἄλλοφύλων.
- B Βασ. 8,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα ἀνωτέρω γεγονότα ο Δαυὶδ ἐκτύπησε τους Φιλισταίους και τους κατετρόπωσε. Κατέλαβε δε και ἀφήρεσε ἀπὸ την ἐξουσίαν των την χώραν, την ὁποίαν ἐκεῖνοι κατεῖχον.
- B Βασ. 8,2 καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωάβ καὶ διεμέτρησεν αὐτούς ἐν σχοινοῖς κοιμίσας αὐτούς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι, καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγρησε, καὶ ἐγένετο Μωάβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια.
- B Βασ. 8,2 Κατόπιν ο Δαυὶδ ἐκτύπησε την χώραν των Μωαβιτῶν και την κατέλαβε. Διέταξε τους αιχμαλώτους να πέσουν πρηνεῖς στο ἔδαφος και τους ἐμέτρησε χρησιμοποιήσας ὡς μέτρον μήκους σχοινία. Τους διήρσεσεν εἰς δύο ομάδας και διέταξεν οἱ μεν ἡμίσεις να θανατωθῶν οἱ δε ἄλλοι να αφεθῶν εἰς την ζωὴν. Οἱ ἐπιζήσαντες Μωαβίται ἐγιναν φόρου ὑποτελεῖς στον Δαυὶδ.
- B Βασ. 8,3 καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ υἱὸν Ῥαάβ, βασιλέα Σουβά, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.
- B Βασ. 8,3 Κατόπιν ο Δαυὶδ ἐκτύπησε τον Αδρααζάρ, τον υἱὸν του Ραάβ, βασιλέα της Σουβά, ὅταν αὐτὸς ἐβάδιζε δια να θέσῃ ὑπὸ την κυριαρχίαν του τους λαοὺς, που ευρίσκοντο πλησίον στον ποταμὸν Ευφράτην.
- B Βασ. 8,4 καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἰππέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν, καὶ παρέλυσεν Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπέλιπετο ἐαυτῷ ἑκατὸν ἄρματα.
- B Βασ. 8,4 Ο Δαυὶδ τον ἐνίκησεν, ἐκυρίευσεν χίλια ἄρματα του, ἐπτὰ χιλιάδας ἰππέων και εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρας πεζοῦς. Διέλυσε δε και ηγήρησεν ὅλα τα ἄρματα πλην ἑκατὸν, τα ὁποῖα ἐκράτησε δια τον εαυτὸν του.
- B Βασ. 8,5 καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζάρ βασιλεῖ Σουβά, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.
- B Βασ. 8,5 Ἦλθον οἱ Συροὶ, που εἶχαν ὡς πρωτεύουσάν των την Δαμασκὸν, να βοηθῆσουν τον Αδρααζάρ, βασιλέα Σουβά. Ο δε Δαυὶδ ἐκτύπησε και ἐνίκησεν εἴκοσι δύο χιλιάδας Συρων.
- B Βασ. 8,6 καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουράν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκὸν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπορεύετο.
- B Βασ. 8,6 Ἐγκατέστησε δε εἰς την Δαμασκὸν της Συρίας στρατιωτικὴν φρουράν και οἱ Συροὶ ἐγιναν φόρου ὑποτελεῖς στον Δαυὶδ. Ἐτσι δε ο Κυριος ἔσωσε τον Δαυὶδ και τον ἐβοήθησεν, ὥστε να φέρῃ εἰς πέρας ὅλας τας πολεμικὰς του ἐνεργείας.
- B Βασ. 8,7 καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς, οἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν παιδων τῶν Ἀδρααζάρ βασιλέως Σουβά, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν ἡμέραις Ῥοβοάμ υἱοῦ Σολομῶντος.
- B Βασ. 8,7 Ο Δαυὶδ ἐπῆρε τα χρυσὰ βραχιόλια, τα ὁποῖα ἐφορούσαν οἱ σωματοφύλακες του Αδρααζάρ, του βασιλέως της Σουβά, και τα ἔφερεν εἰς την Ἱερουσαλήμ. Αὐτὰ τα ἐλαφυραγῶγησεν ἀργότερα ο Σουσακὶμ ο βασιλεὺς της Αἰγύπτου, ὅταν ἀνέβῃ εἰς τα Ἱεροσόλυμα κατὰ τας ἡμέρας, που βασιλεὺς της Ἱερουσαλήμ ἦτο ο Ροβοάμ, ο υἱὸς του Σολομῶντος.
- B Βασ. 8,8 καὶ ἐκ τῆς Μασβὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδρααζάρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σολομῶν τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτήρας καὶ πάντα τὰ σκεῦη.
- B Βασ. 8,8 Ο βασιλεὺς Δαυὶδ συνεκέντρωσε πάρα πολὺν χαλκὸν ἀπὸ την πόλιν Μασβὰκ και ἀπὸ ἄλλας πόλιντου Αδρααζάρ. Με τον χαλκὸν δε αὐτὸν κατεσκεύασεν ἀργότερα ο Σολομῶν την λεγομένην χαλκὴν θάλασσαν, τους στύλους και τους λουτήρας και ὅλα τα ἱερὰ χάλκινα σκεῦη του ναοῦ.
- B Βασ. 8,9 καὶ ἤκουσε Θεοῦ ὁ βασιλεὺς Ἡμὰθ ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζάρ,
- B Βασ. 8,9 Ο Θεοῦ, ο βασιλεὺς της Ημάθ, ἐπληροφορήθη, ὅτι ο Δαυὶδ κατενίκησεν ὅλον τον στρατὸν του Αδρααζάρ και ἐχάρη.

- B Βασ. 8,10 και απέστειλε Θεοῦ Ἰεδδουρὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζάρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζάρ, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ σκευὴ χρυσᾶ καὶ σκευὴ χαλκᾶ.
- B Βασ. 8,10 Ὁ Θεοῦ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεδδουράν, πρὸς τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα, νὰ τὸν χαιρετήσῃ καὶ νὰ τὸν συγχαρῆ δια τὰς νίκας τοῦ ἐναντίον τοῦ Ἀδρααζάρ. Διότι ὁ Ἀδρααζάρ ἦτο ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ. Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ προσέφερεν ὡς δῶρα στὸν Δαυὶδ δοχεῖα ἀργυρᾶ, χρυσᾶ καὶ χάλκινα.
- B Βασ. 8,11 καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ, οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, ὧν κατεδυνάστευσεν,
- B Βασ. 8,11 Ὁ Δαυὶδ ἀφιέρωσε καὶ αὐτὰ στὸν Θεὸν μαζῇ με τὸν ἀργυρὸν καὶ τὸν χρυσόν, ποὺ εἶχε πάρει ὡς λάφυρα ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας πόλεις τὰς ὁποίας εἶχε κυριεύσει.
- B Βασ. 8,12 ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς Μωάβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαλήκ καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζάρ υἱοῦ Ραάβ βασιλέως Σουβά.
- B Βασ. 8,12 δηλαδὴ ἀπὸ τὰς πόλεις τῆς Ἰδουμαίας, ἀπὸ τὰς πόλεις τῶν Μωαβιτῶν, τῶν Ἀμμωνιτῶν, τῶν Φιλισταίων, τῶν Ἀμαληκιτῶν καὶ ἀπὸ τὰ λάφυρα τοῦ Ἀδρααζάρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ραάβ, βασιλέως τῆς Σουβά.
- B Βασ. 8,13 καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὲμ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.
- B Βασ. 8,13 Ἐτσι δε ὁ Δαυὶδ κατέστη περιώνυμος. Ὅταν δε ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐκτύπησε τὴν Ἰδουμαίαν εἰς τὴν Γεβελὲμ με δέκα οκτὼ χιλιάδας ἄνδρας.
- B Βασ. 8,14 καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουράν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ. καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπορεύετο.
- B Βασ. 8,14 Τὴν κατέλαβε καὶ ἐγκατέστησεν εἰς ὅλην τὴν Ἰδουμαίαν φρουράν ἰδικῶν τοῦ στρατιωτῶν. Ὅλοι δε οἱ Ἰδουμαῖοι ἐγίναν ὅλοι στὸν βασιλέα Δαυὶδ. Ἐτσι δε ὁ Κύριος ἔσωσε τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν ἐβοήθησεν εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς πολεμικὰς ἐνεργείας.
- B Βασ. 8,15 καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.
- B Βασ. 8,15 Ὁ Δαυὶδ ἐγένε βασιλεὺς πλέον εἰς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν. Ὡς βασιλεὺς δε ἐκρίνε καὶ ἐδικάζε δικαίως τὰς διαφοράς, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζοντα μετὰξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- B Βασ. 8,16 καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιὰδ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων,
- B Βασ. 8,16 Ὁ Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σαρουΐας, ἀδελφῆς τοῦ Δαυὶδ, ἦτο ἀρχηγὸς ὅλης τῆς στρατιᾶς τοῦ Δαυὶδ. Ὁ δε Ἰωσαφάτ, υἱὸς τοῦ Ἀχιὰδ, εἶχε τὴν φροντίδα τῶν ὑπομνημάτων.
- B Βασ. 8,17 καὶ Σαδοὺκ υἱὸς Ἀχιτώβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, καὶ Ἀσά ὁ γραμματεὺς,
- B Βασ. 8,17 Ὁ Σαδοὺκ υἱὸς τοῦ Ἀχιτώβ, καὶ ὁ Ἀχιμέλεχ υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ, ἦσαν ἱερεῖς. Ὁ δε Ἀσά ἦτο ὁ γραμματεὺς.
- B Βασ. 8,18 καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβουλος, καὶ ὁ Χελεθθὶ καὶ ὁ Φελεττί· καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ αὐλάρχαι ἦσαν.
- B Βασ. 8,18 Ὁ Βαναίας, υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ἦτο ὁ σύμβουλος τοῦ Δαυὶδ. Σωματοφύλακες δε τοῦ βασιλέως ἦσαν ξένοι, Χελεθθὶ καὶ Φελεττί. Οἱ δε υἱοὶ τοῦ Δαυὶδ ἦσαν οἱ αὐλάρχαι τοῦ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 9

- B Βασ. 9,1 Καὶ εἶπε Δαυὶδ· εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος ἐν τῷ οἴκῳ Σαοὺλ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωνάθαν;
- B Βασ. 9,1 Ὁ Δαυὶδ ηρώτησε· “μήπως, τάχα, καὶ ζῆ κανεῖς ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Σαοὺλ, δια νὰ ανταποδώσω πρὸς αὐτὸν εὐεργεσίας ἀπὸ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Ἰωνάθαν;”
- B Βασ. 9,2 καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβὰ, καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς· σὺ εἶ Σιβὰ; καὶ εἶπεν· ἐγὼ δούλος σός,
- B Βασ. 9,2 Ἐζοῦσε τότε ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Σαοὺλ ενας δούλος, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Σιβὰ. Τὸν ἐκάλεσαν καὶ τὸν οδήγησαν πρὸς τὸν Δαυὶδ. Ὁ Δαυὶδ εἶπε πρὸς αὐτόν· “σὺ εἶσαι ὁ Σιβὰ;” Καὶ ἐκεῖνος ἀπήντησεν· “ἐγὼ, ὁ δούλός σου”.
- B Βασ. 9,3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἔτι ἀνὴρ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα· ἔτι ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας.
- B Βασ. 9,3 Ὁ βασιλεὺς τὸν ηρώτησε· “μήπως ἔχει ἐπιζῆσει κανεῖς ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Σαοὺλ, δια νὰ τοῦ προσφέρω εὐεργεσίαν, παρὰ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένην;” Εἶπε δε ὁ Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα· “υπάρχει ἀκόμη ενας υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, ὁ ὁποῖος ὅμως εἶναι χωλὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύο πόδια”.
- B Βασ. 9,4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιήλ ἐκ τῆς Λαδάβαρ.
- B Βασ. 9,4 Εἶπεν ὁ βασιλεὺς· “ποῦ εἶναι αὐτός;” Ὁ Σιβὰ ἀπήντησε πρὸς τὸν βασιλέα· “ἰδοὺ, αὐτὸς εὐρίσκεται στὸν οἶκον τοῦ

Μαχίρ, υιού του Αμιήλ, του καταγομένου από την πόλιν Λαδάβαρ”.

- B Βασ. 9,5 και απέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχίρ υἱοῦ Ἀμιήλ ἐκ τῆς Λαδάβαρ.
B Βασ. 9,5 Ὁ Δαυὶδ ἔστειλεν ἄνθρωπον καὶ ἔφερεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Μαχίρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Αμιήλ, τοῦ καταγομένου ἀπὸ τὴν Λαδάβαρ.
- B Βασ. 9,6 καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· Μεμφιβοσθὲ· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου.
B Βασ. 9,6 Ὁ Μεμφιβοσθὲ, υἱὸς αὐτὸς τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ, παρουσιάσθη στὸν βασιλέα Δαυὶδ. Ἐπεσε μετὰ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ στὸ ἔδαφος, καὶ τὸν προσεκύνησεν. Ὁ Δαυὶδ τοῦ εἶπε· Μεμφιβοσθὲ! Εκείνος ἀπήντησεν· Ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου!
- B Βασ. 9,7 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου καὶ ἀποκαταστήσω σοὶ πάντα ἀγρὸν Σαοὺλ πατρὸς τοῦ πατρὸς σου, καὶ σὺ φαγῆ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαντός.
B Βασ. 9,7 Ὁ Δαυὶδ εἶπε πρὸς αὐτόν· “μὴ φοβῆσαι. Πρὸς χάριν τοῦ πατρὸς σου, τοῦ Ἰωνάθαν, θὰ δεῖξω καλωσύνην πρὸς σέ. Θὰ σου ἀποδώσω ὅλην τὴν κτηματικὴν περιουσίαν τοῦ πάππου σου Σαοὺλ, καὶ σὺ θὰ τρώγῃς ἄρτον εἰς τὸ ἴδιον τραπέζι με ἐμὲ διαπαντός”.
- B Βασ. 9,8 καὶ προσεκύνησε Μεμφιβοσθὲ καὶ εἶπε· τίς εἰμι ὁ δοῦλός σου, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κῦνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί;
B Βασ. 9,8 Ὁ Μεμφιβοσθὲ προσεκύνησε πάλιν τὸν Δαυὶδ καὶ εἶπε· “ποιός εἰμαι ἐγὼ ὁ δοῦλός σου, στὸν ὁποῖον ἐρριψες νὰ τόσοσιν σπλαγχνικὸν βλέμμα; Ἐγὼ εἰμαι ὅμοιος με ἓνα ψόφιο σκυλί”.
- B Βασ. 9,9 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβὰ τὸ παιδάριον Σαοὺλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· πάντα ὅσα ἐστὶ τῷ Σαοὺλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου·
B Βασ. 9,9 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐκάλεσε τὸν δούλον τοῦ Σαοὺλ, τὸν Σιβὰ, καὶ τοῦ εἶπεν· “ὅλα ὅσα ἄλλοτε ἀνήκον εἰς τὸν Σαοὺλ καὶ εἰς ὅλην τὴν οἰκογένειαν τοῦ τα ἐχὼ δώσει στὸν υἱὸν τοῦ κυρίου σου, στὸν Μεμφιβοσθὲ.
- B Βασ. 9,10 καὶ ἐργᾶ αὐτῷ τὴν γῆν, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ δοῦλοί σου, καὶ εἰσίσσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται αὐτούς· καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διαπαντός ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. (καὶ τῷ Σιβὰ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δοῦλοι).
B Βασ. 9,10 Σὺ δε καὶ τὰ παιδιά σου καὶ οἱ δούλοι σου θὰ ἐργάζεσθε τοὺς ἀγρούς τοῦ πρὸς χάριν αὐτοῦ. Καὶ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου σου θὰ προσφέρῃς τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς θὰ τα ἀπολαμβάνῃ. Ὁ Μεμφιβοσθὲ, ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου, θὰ τρώγῃ πάντοτε στὸ ἴδιον τραπέζι με ἐμὲ”. (Ὁ Σιβὰ εἶχε δέκα πέντε υἱούς καὶ εἴκοσι δούλους).
- B Βασ. 9,11 καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα· κατὰ πάντα, ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἶς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ βασιλέως.
B Βασ. 9,11 Ὁ Σιβὰ ἀπήντησε πρὸς τὸν βασιλέα· “σύμφωνα με ὅλα ὅσα σὺ, ὁ κύριός μου καὶ ὁ βασιλεὺς, διέταξες ἐμὲ τὸν δούλον σου, ἐγὼ θὰ ἐνεργήσω”. Ὁ Μεμφιβοσθὲ συνέτρωγε ἔκτοτε μαζὴ μετὰ τὸν Δαυὶδ εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν, ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ παιδιά τοῦ βασιλέως.
- B Βασ. 9,12 καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς μικρὸς ἦν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχὰ. καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθὲ.
B Βασ. 9,12 Ὁ Μεμφιβοσθὲ εἶχεν ἓνα μικρὸν υἱόν, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Μιχὰ. Ὅλοι δε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν στὸν οἶκον τοῦ Σιβὰ, ἦσαν δούλοι τοῦ Μεμφιβοσθὲ.
- B Βασ. 9,13 καὶ Μεμφιβοσθὲ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς διαπαντός ἤσθιε· καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσίν αὐτοῦ.
B Βασ. 9,13 Ὁ Μεμφιβοσθὲ κατοικοῦσε πλέον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διότι συνέτρωγε πάντοτε εἰς τὴν ἴδιαν τράπεζάν μετὰ τὸν βασιλέα. Ἦτο δε χωλὸς καὶ εἰς τὰ δύο τοῦ πόδια.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 10

- B Βασ. 10,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
B Βασ. 10,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμμωνιτῶν καὶ ἐβασίλευσε ἀντ' αὐτοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀννών.
B Βασ. 10,2 καὶ εἶπε Δαυὶδ· ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννών υἱοῦ Ναὰς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτόν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών.
B Βασ. 10,2 Ὁ Δαυὶδ ἐσκέφη καὶ εἶπε· “πρέπει πρὸς τὸν Ἀννών, τὸν υἱὸν τοῦ Ναὰς, νὰ δεῖξω τὴν ἴδιαν καλωσύνην, τὴν ὁποῖαν ὁ πατέρας τοῦ ἐδείξε πρὸς ἐμὲ”. Ἐστειλε λοιπὸν δούλους τοῦ, δια νὰ συλλυπηθῇ τὸν Ἀννών ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ

πατρός του. Οι απεσταλμένοι του Δαυίδ ήλθον εις την χώραν των Αμμωνιτών.

B Βασ. 10,3

καί εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμῶν πρὸς Ἀννῶν τὸν κύριον αὐτῶν· μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας· ἀλλ' οὐχὶ ὅπως ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σε·

B Βασ. 10,3

Οἱ ἄρχοντες ὁμῶς τῶν Αμμωνιτῶν εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα τους, τὸν Ἀννῶν· “μήπως φαντάζεσαι, ὅτι δια να τιμῆση πράγματι ἐνώπιόν σου τὸν πατέρα σου, ἀπέστειλεν εἰς σε τοὺς ἀνθρώπους του να σε συλλυπηθοῦν; Οχι· τοὺς ἔστειλε, δια να ἐξερευνήσουν τὴν πόλιν καὶ τὴν κατασκοπεύσουν καὶ ἐπειτα να τὴν καταστρέψουν”.

B Βασ. 10,4

καὶ ἔλαβεν Ἀννῶν τοὺς παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρῃσε τοὺς πώγωνας αὐτῶν καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχιῶν αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

B Βασ. 10,4

Ο Ἀννῶν ἐπεισθη εἰς τὰς εἰσηγήσεις ἐκείνων, συνέλαβε τοὺς απεσταλμένους τοῦ Δαυίδ, ἐξύρῃσε τὸν πώγωνα αὐτῶν, ἐκόψε κατὰ τὸ ἡμισυ τὰ ἐνδύματά των ἕως εἰς τὴν μέσην. Ἐπειτα δε τοὺς ἀφήκεν ἐλευθέρους να φύγουν.

B Βασ. 10,5

καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυίδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καθίσατε ἐν Ἱεριχῷ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε.

B Βασ. 10,5

Ἐγνωστοποίησαν στὸν Δαυίδ ὅσα ἐγιναν εἰς βάρος τῶν απεσταλμένων του. Ο Δαυίδ ἔστειλεν ἀνθρώπους, δια να τοὺς προαπαντήσουν, ἐπειδὴ ἦσαν πάρα πολὺ ντροπιασμένοι ἀπὸ τὸ πάθημά των. Τοὺς εἶπε δε ὁ βασιλεὺς· “μείνατε εἰς τὴν Ἱεριχῷ, μέχρις ὅτου ἀυξηθοῦν τὰ γένηια σας καὶ κατόπιν ἐπανέρχεσθε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ”.

B Βασ. 10,6

καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν, ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυίδ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθραάμ καὶ τὴν Συρίαν Σουβά, εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Μααχά, χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστώβ, δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

B Βασ. 10,6

Οἱ Αμμωνίται συνησθάνθησαν ἐπειτα, ὅτι με τὴν πράξιν των αὐτὴν προσέβαλαν τὸν λαὸν τοῦ Δαυίδ καὶ ἐφοβήθησαν ἐκδίκησιν. Δια τοῦτο οἱ Αμμωνίται ἔστειλαν ἀνθρώπους των καὶ ἐπήραν μισθοφόρους στρατιώτας ἀπὸ τὴν Βαιθραάμ τῆς Συρίας, ἀπὸ τὴν Σουβά τῆς Συρίας, εἴκοσι χιλιάδας πεζοῦς· ἐπήραν τὸν βασιλέα τῆς Μααχά με χιλίους ἀνδρας καὶ δώδεκα χιλιάδας πολεμιστὰς τῆς πόλεως Ἰστώβ.

B Βασ. 10,7

καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν, τοὺς δυνατοῦς.

B Βασ. 10,7

Ἐπληροφορήθη ὁ Δαυίδ τὸ γεγονός καὶ ἔστειλεν ἐναντίον τῶν Αμμωνιτῶν τὸν ἀρχιστράτηγόν του τὸν Ἰωάβ με ὅλον τὸν στρατὸν του καὶ με τοὺς ἀνδρείους πολεμιστὰς του.

B Βασ. 10,8

καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῆς θύρας τῆς πύλης Συρίας Σουβά καὶ Ῥωῶβ καὶ Ἰστώβ καὶ Μααχά μόνοι ἐν ἀγρῷ.

B Βασ. 10,8

Οἱ Αμμωνίται ἐξῆλθον να πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως. Οἱ δε μισθοφόροι τῆς Συρίας, τῶν πόλεων Σουβά, Ῥωῶβ, Ἰστώβ καὶ ὁ Μααχά, εἶχον στρατοπεδεύσει ξεχωριστὰ εἰς τὴν πεδιάδα.

B Βασ. 10,9

καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου, ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν, καὶ ἐπελέξατο ἐκ πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας Συρίας.

B Βασ. 10,9

Ο Ἰωάβ, ὅταν ἦλθεν στὸ πεδῖον τῆς μάχης, εἶδεν ὅτι εἶχε δύο παρατάξεις ἀπέναντί του. Ἐνα μέτωπον ἐχθρῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθεν καὶ ἄλλο ἐκ τῶν ὀπισθεν. Ἀπὸ ὅλους τοὺς νεαροὺς Ἰσραηλίτας ἐδιαλέξε τοὺς καλύτερους καὶ παρετάχθη ἀπέναντι τοῦ στρατεύματος των Συρων.

B Βασ. 10,10

καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσά τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμῶν.

B Βασ. 10,10

Τοὺς υπολοίπους ἀπὸ τὸν Ἰσραηλιτικὸν στρατὸν ἔθεσεν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀβεσσά, ὁ ὁποῖος καὶ παρετάχθη ἀπέναντι τῶν Αμμωνιτῶν.

B Βασ. 10,11

καὶ εἶπεν· ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσσεθέ μοι εἰς σωτηρίαν, καὶ ἐὰν κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμῶν ὑπὲρ σέ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε·

B Βασ. 10,11

Ο Ἰωάβ εἶπεν στὸν Ἀβεσσά· “ἐὰν οἱ Συροὶ ὑπερισχύσουν ἐναντίον μου, σεις θα εἰσθε ἡ σωτηρία μου· θα ἔλθετε να με βοηθήσετε. Ἐὰν δε οἱ Αμμωνίται ὑπερισχύσουν ἐναντίον σου, ἡμεῖς θα ἐλθωμεν να σας σώσωμεν.

B Βασ. 10,12

ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

B Βασ. 10,12

Ἐχε θάρρος, πολέμα με γενναιότητα καὶ ἀς δειχθῶμεν ἰσχυροὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν πόλεων τῆς χώρας μας, ἡ ὁποία ἀνήκει στὸν Θεόν. Ο δε Κύριος ἀς κάμη ὅ,τι φαίνεται ἐνώπιόν του καλόν”.

B Βασ. 10,13

καὶ προσῆλθεν Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

B Βασ. 10,13

Ο Ἰωάβ καὶ ὁ στρατὸς του ἐξῆλθον εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν Συρων, τοὺς ὁποῖους ἐνίκησαν καὶ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν.

B Βασ. 10,14

καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσά καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμῶν καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

- B Βασ. 10,14 Οι Αμμωνίται, όταν είδαν ότι οι Συροι ετράπησαν εις φυγήν, ἔφυγαν και αυτοί πανικόβλητοι εμπρός από τον Αβεσσά και εισήλθον εις την πόλιν των. Ο Ιωάβ, ἔπειτα από αυτήν την νίκην κατά των Αμμωνιτών, ἐπέστρεψεν εις την Ιερουσαλήμ.
- B Βασ. 10,15 και εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραήλ, και συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.
- B Βασ. 10,15 Οι Συροι, όταν είδαν το μέγεθος της συμφοράς των, κατεπικράνθησαν, διότι ενικήθησαν από τους Ισραηλίτας, και συνεκεντρώθησαν, δια να πολεμήσουν και ανακτήσουν την τιμήν των.
- B Βασ. 10,16 και ἀπέστειλεν Ἀδρααζάρ και συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμάκ, και παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ, και Σωβάκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζάρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.
- B Βασ. 10,16 Ο Αδρααζάρ ἔστειλεν ανθρώπους του και συνεκέντρωσε Συρους στρατιώτας από την πέραν του Ιορδάνου περιοχὴν, της οποίας βασιλεὺς ἦτο ο Χαλαμάκ. Αυτοὶ δε ἦλθον εις την περιοχὴν Αἰλαμ. Ὀλων των στρατευμάτων του Αδρααζάρ αρχηγὸς ἦτο ο Σωβάκ.
- B Βασ. 10,17 και ἀπηγγέλη τῷ Δαυίδ, και συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραήλ και διέβη τὸν Ἰορδάνην και παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· και παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυίδ, και ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ.
- B Βασ. 10,17 Αυτό ἀνηγγέλη στον Δαυίδ, ο οποίος συνεκέντρωσεν ὅλον τον ἰσραηλιτικὸν στρατὸν, διέβη δε τον ποταμὸν Ἰορδάνην και ἐφθασεν εις Αἰλάμ. Ο στρατὸς των Συρων παρετάχθη ἀπέναντι του Δαυίδ και ἐπολέμησεν ἐναντίον αὐτοῦ.
- B Βασ. 10,18 και ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ, και ἀνείλε Δαυίδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα και τεσσαράκοντα χιλιάδας ἰππέων· και τὸν Σωβάκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, και ἀπέθανεν ἐκεῖ.
- B Βασ. 10,18 Κατὰ τον συμπλοκὴν οι Συροι ενικήθησαν και ετράπησαν εις φυγήν ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν. Ο Δαυίδ κατέστρεψε ἑπτακόσια ἄρματα και ἐφόνευσε σαράντα χιλιάδας ὑπείς. Ἐκτύπησε δε και ἐπλήγωσε τον ἀρχιστράτηγον του στρατοῦ των Συρων, τον Σωβάκ, ο οποίος και ἀπέθανεν ἐκεῖ στο πεδὸν της μάχης.
- B Βασ. 10,19 και εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζάρ ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραήλ, και ἠυτομόλησαν μετὰ Ἰσραήλ και ἐδούλευσαν αὐτοῖς, και ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.
- B Βασ. 10,19 Οι βασιλεῖς, οι οποίοι ἦσαν ὑπόδουλοι στον Αδρααζάρ, όταν είδαν ὅτι ενικήθησαν από τους Ισραηλίτας, προσεχώρησαν προς αὐτοὺς και ἐγιναν φόρου ὑποτελεῖς στους Ισραηλίτας. Ἐτσι δε οι Συροι ἐφοβήθησαν και δεν ἐτόλμησαν να βοηθήσουν πλέον τους Αμμωνίτας.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 11

- B Βασ. 11,1 Και ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἑνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, και ἀπέστειλε Δαυίδ τὸν Ἰωάβ και τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ και τὸν πάντα Ἰσραήλ, και διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών και διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββάθ· και Δαυίδ ἐκάθισεν ἐν Ἰερουσαλήμ.
- B Βασ. 11,1 Κοιτὰ το ἐπόμενον ἔτος, εις εποχὴν δηλαδὴ κατὰ την ὁποίαν οι βασιλεῖς ἐξέρχονται συνήθως εις ἐκστρατείας, ο Δαυίδ ἔστειλε τον Ιωάβ, μαζὴ δὲ με αὐτὸν τους σωματοφύλακάς του και ὅλον τον ἰσραηλιτικὸν στρατὸν και κατέστρεψαν την χώραν των Αμμωνιτῶν. Ἐπολιόρκησαν δε την πρωτεύουσαν την Ραββάθ. Ο Δαυίδ ἔμενεν εις την Ιερουσαλήμ.
- B Βασ. 11,2 και ἐγένετο πρὸς ἐσπέραν και ἀνέστη Δαυίδ ἀπὸ τῆς κοιτῆς αὐτοῦ και περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως και εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, και ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα.
- B Βασ. 11,2 Κατὰ τας ἀπογευματινὰς ὥρας ο Δαυίδ ἐξύπνησεν ἀπὸ τον μεσημβρινὸν του ὕπνον και περιπατοῦσε στο βασιλικὸν δῶμα. Ἀπὸ ἐκεῖ εἶδε κάποιαν γυναῖκα να λούεται, η οποία ἦτο πάρα πολὺ ωραία κατὰ την ἐμφάνισιν.
- B Βασ. 11,3 και ἀπέστειλε Δαυίδ και ἐζήτησε τὴν γυναῖκα και εἶπεν· οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεὲ θυγάτηρ Ἐλιὰβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου;
- B Βασ. 11,3 Ἐζήτησε πληροφορίας δια την γυναῖκα αὐτὴν και εἶπε· “αὕτη δεν εἶναι η Βηρσαβεέ, η θυγάτηρ του Ἐλιὰβ, η σύζυγος του Ουρίου του Χετταίου;”
- B Βασ. 11,4 και ἀπέστειλε Δαυίδ ἀγγέλους και ἔλαβεν αὐτήν, και εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, και ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, και αὕτη ἀγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, και ἀπέστρεψεν εις τὸν οἶκον αὐτῆς.
- B Βασ. 11,4 Ἐστειλεν ἀνθρώπους του, την ἐπῆρε, ἐκοιμήθη μαζὴ της και ἦλθεν εις συνάφειαν με αὐτήν. Η γυναῖκα κατόπιν με λουτρὸν ἐκαθαρίσθη ἀπὸ την νομικὴν ἀκαθαρσίαν της συναφείας της με τον Δαυίδ και ἐπανήλθεν στον οἶκον της.
- B Βασ. 11,5 και ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ· και ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῷ Δαυίδ και εἶπεν· ἐγὼ εἶμι ἐν γαστρὶ ἔχω.
- B Βασ. 11,5 Η γυναῖκα αὕτη ἔμεινεν ἐγκυος. Ἀπέστειλε δε ἄνθρωπον και ἐγνωστοποίησεν στον Δαυίδ το γεγονός και του εἶπεν· “ἐγὼ εἶμαι ἐγκυος”.
- B Βασ. 11,6 και ἀπέστειλε Δαυίδ πρὸς Ἰωάβ λέγων· ἀπόστειλον πρὸς με τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· και ἀπέστειλεν Ἰωάβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυίδ.

- B Βασ. 11,6 Εστειλε τότε ο Δαβίδ αγγελιαφόρον προς τον Ιωάβ και του ειπε· “στείλε μου τον Ουρίαν τον Χετταϊον”. Ο Ιωάβ απέστειλε πράγματι τον Ουρίαν προς τον Δαβίδ.
- B Βασ. 11,7 και παραγίνεται Ούριος και εισήλθε προς αυτόν, και έπηρώτησε Δαβίδ εις ειρήνην Ιωάβ και εις ειρήνην του λαού και εις ειρήνην του πολέμου.
- B Βασ. 11,7 Ηλθεν ο Ουρίας και εισήλθεν στον οίκον του βασιλέως Δαβίδ. Ο Δαβίδ τον ηρώτησε κατ' αρχάς δια τον Ιωάβ, δια τον στρατόν, δια την πολεμικήν εν γένει κατάστασιν.
- B Βασ. 11,8 και ειπε Δαβίδ τῷ Ουρίᾳ· κατάβηθι εις τὸν οἶκόν σου και νίψαι τοὺς πόδας σου· και εξήλθεν Ούριος ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, και εξήλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως.
- B Βασ. 11,8 Εἶπε δε κατόπιν στον Ουρίαν· “πήγαινε στον οίκον σου και νίψε τους πόδας σου και αναπαύσου”. Εβγήκεν ο Ουρίας από τον βασιλικόν οίκον και ὀπίσω από αυτόν ηκολούθησαν δώρα από την βασιλικήν τράπεζαν.
- B Βασ. 11,9 και ἐκοιμήθη Ούριος παρὰ τῆς θύρας τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ και οὐ κατέβη εις τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- B Βασ. 11,9 Ο Ουρίας ὁμως ἐκοιμήθη εις την θύραν του βασιλικού ανακτόρου, μαζί με τους δούλους του βασιλέως και δεν μετέβη εις την οικίαν του.
- B Βασ. 11,10 και ἀνήγγειλαν τῷ Δαυίδ λέγοντες, ὅτι οὐ κατέβη Ούριος εις τὸν οἶκον αὐτοῦ. και ειπε Δαβίδ προς Ούριαν· οὐχι ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχη; τί ὅτι οὐ κατέβης εις τὸν οἶκόν σου;
- B Βασ. 11,10 Ἐγνωστοποίησαν το πράγμα στον βασιλέα Δαβίδ, ὅτι δηλαδή ο Ουρίας δεν ειχε μεταβή στον οίκον του. Ο Δαβίδ ηρώτησε τον Ουρίαν· “ἀπό δρόμον δεν ἔρχεσαι; Διατί δεν ἐπήγες στον οίκον σου να αναπαυθῆς, εφ' ὅσον ἔχεις ἄλλωστε ἀνάγκην ἀναπαύσεως;”
- B Βασ. 11,11 και ειπεν Ούριος προς Δαβίδ· ἡ κιβωτός και Ἰσραὴλ και Ἰουδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, και ὁ κύριός μου Ἰωάβ και οἱ δούλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι· και ἐγὼ εἰσελεύσομαι εις τὸν οἶκόν μου τοῦ φαγεῖν και πιεῖν και κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναϊκός μου; πῶς; ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο.
- B Βασ. 11,11 Ο Ουρίας ἀπήνησε προς τον Δαβίδ· “ἡ ιερὰ Κιβωτός του Μαρτυρίου, ὅλος ο ἰσραηλιτικός και ἰουδαϊκός λαός κατοικούν εις τας σκηνάς. Ο κύριός μου, ο Ιωάβ και οἱ δούλοι του, ἔχουν στρατοπεδεύσει εις την πεδιάδα. Εγώ, λοιπόν, θα εἰσέλθω εις την οικίαν μου, δια να φάγω, να πῶ και να κοιμηθῶ με την γυναῖκα μου; Πως εἶναι δυνατόν να γίνη τούτο; Ορκίζομαι εις την ζωὴν σου, ὅτι αὐτὸ δεν θα γίνη”.
- B Βασ. 11,12 και ειπε Δαβίδ προς Ούριαν· κάθισον ἐνταῦθα και γε σήμερον, και αὔριον ἐξαποστελῶ σε. και ἐκάθισεν Ούριος ἐν Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ και τῇ ἐπαύριον.
- B Βασ. 11,12 Ο Δαβίδ ειπε τότε προς τον Ουρίαν· “κάθισε ἐδὸς σήμερον και αὔριον θα σε στείλω πάλιν προς τον Ιωάβ”. Ο Ουρίας ἔμεινεν εις την Ἱερουσαλήμ κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην και την επομένην.
- B Βασ. 11,13 και ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυίδ, και ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ και ἔπιε και ἐμέθυσεν αὐτόν· και ἐξήλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, και εις τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη.
- B Βασ. 11,13 Ο Δαβίδ τον προσεκάλεσεν στο φαγητόν. Ο Ουρίας ἔφαγε και ἔπιεν ἐνώπιον του βασιλέως, ο οποίος και τον ἐμέθυσε. Κατὰ το βράδυ ἐβγήκεν ἀπὸ το βασιλικόν ἀνάκτορον, δια να κοιμηθῆ. Ἐκοιμήθη εις την κλίνην του, μαζί με τους ἄλλους δούλους του βασιλέως. Εἰς το σπίτι του δεν ἐπήγε.
- B Βασ. 11,14 και ἐγένετο πρωτὶ και ἔγραψε Δαυίδ βιβλίον προς Ἰωάβ και ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ουρίου.
- B Βασ. 11,14 Ὄταν ἐξημέρωσεν, ο Δαβίδ ἔγραψε μίαν ἐπιστολήν προς τον Ιωάβ, την ὁποίαν ἔστειλε με τον ἴδιον τον Ουρίαν.
- B Βασ. 11,15 και ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ λέγων· εἰσάγαγε τὸν Ουρίαν ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, και ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, και πληγήσεται και ἀποθανεῖται.
- B Βασ. 11,15 Εἰς την ἐπιστολήν αὐτὴν ἔγραφε τα ἐξῆς· “Βαλε τον Ουρίαν εις ἐπικίνδυνον θέσιν των πολεμικῶν επιχειρήσεων. Κατόπιν σεις θα ἀποσυρθῆτε μακρὰν ἀπὸ αὐτόν, δια να μείνη ἔτσι αὐτός ἀβοήθητος ἐνώπιον των ἐχθρῶν, να κτυπηθῆ και να φονευθῆ”.
- B Βασ. 11,16 και ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωάβ ἐπὶ τὴν πόλιν και ἔθηκε τὸν Ουρίαν εις τὸν τόπον, οὗ ἤδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ.
- B Βασ. 11,16 Ο Ιωάβ, ο οποίος συνέχιζε την πολιορκίαν της πόλεως, ἐτοποθέτησε πράγματι τον Ουρίαν εις ἐπικίνδυνον μέρος, ὅπου ἐγνώριζεν ὅτι υπήρχον ἄνδρες γενναῖοι και ἰσχυροί.
- B Βασ. 11,17 και ἐξήλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως και ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ, και ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυίδ, και ἀπέθανε και γε Ούριος ὁ Χετταῖος.
- B Βασ. 11,17 Οἱ ἄνδρες της πολιορκουμένης πόλεως ἐξώρμησαν και συνήσαν μάχην ἐναντίον του Ιωάβ. Κατὰ την μάχην ἐκείνην ἐφονεύθησαν ἀπὸ τους στρατιώτας τους Ἰσραηλίτας και ἀπὸ τους δούλους του Δαβίδ πολλοί. Μεταξὺ δε αὐτῶν ἐφονεύθη και ο Ουρίας ὁ Χετταῖος.
- B Βασ. 11,18 και ἀπέστειλεν Ἰωάβ και ἀπήγγειλε τῷ Δαυίδ πάντα τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι προς τὸν βασιλέα
- B Βασ. 11,18 Ο Ιωάβ, ἔπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, ἔστειλεν αγγελιαφόρον στον Δαβίδ και ἔδωκεν εις αὐτόν την ἐντολήν να

αναφέρη στον βασιλέα τα συμβάντα του πολέμου.

- B Βασ. 11,19 και ἔνετειλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων· ἐν τῷ συντελέσει πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα
- B Βασ. 11,19 Εἰς τον ἀγγελιαφόρον δε προσέθεσεν ο Ἰωάβ ἐπὶ πλέον και τούτο· “ὅταν τελειώσης την αναφοράν σου προς τον βασιλέα δι’ ὅλα τα συμβάντα του πολέμου
- B Βασ. 11,20 καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῆ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπη σοι· τί ὅτι ἤγγισατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμήσαι; οὐκ ἤδευτε ὅτι τοξεύουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;
- B Βασ. 11,20 και ἰδης ὅτι κατέλαβε θυμὸς τον βασιλέα και σου εἶπη· Διατί ἐπλησιάσατε και ἐπολεμήσατε τόσο κοντά εις την πόλιν; Δεν ἐγνωρίζατε ὅτι θα σας τοξεύσουν ἀπὸ τα τείχη της πόλεως;
- B Βασ. 11,21 τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἰεροβάαλ υἱοῦ Νῆρ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε κλάσμα μύλου ἐπ’ αὐτὸν ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους και ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; και ἐρεῖς· και γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.
- B Βασ. 11,21 Ποίος ἐφόνευσε τον Ἀβιμέλεχ, τον υἱὸν του Ἰεροβάαλ, υἱοῦ του Νῆρ; Δεν ἔρριψε ἐναντίον του θραύσμα μυλόπετρας ἐπάνω ἀπὸ τον τοῖχον μία γυναίκα και τον ἐφόνευσεν εις την Θαμασί; Διατί, λοιπόν, ἐπλησιάσατε προς το τεῖχος; Συ θα του ἀπαντήσης· Ο δοῦλός σου, ο Ουρίας ο Χετταῖος, ἐφονεύθη ἐκεῖ”.
- B Βασ. 11,22 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλήμ, και παρεγένετο και ἀπήγγειλε τῷ Δαυίδ πάντα, ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωάβ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου. και ἐθυμώθη Δαυίδ πρὸς Ἰωάβ και εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμήσαι; οὐκ ἤδευτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἰεροβάαλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ’ αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους και ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος;
- B Βασ. 11,22 Ο ἀγγελιαφόρος του Ἰωάβ ἐπήγε προς τον βασιλέα Δαυίδ εις την Ἱερουσαλήμ, ἐφθασεν ἐκεῖ και ἀνήγγειλε στον Δαυίδ ὅλα ὅσα εἶχε διατάξει αὐτὸν ο Ἰωάβ να του εἶπη σχετικῶς με τα γεγονότα του πολέμου. Ο Δαυίδ κατελήφθη ἀπὸ θυμὸν ἐναντίον του Ἰωάβ και εἶπε προς τον ἀγγελιαφόρον· “διατί ἐπλησιάσατε τόσο πολὺ εις την πόλιν και συνήψατε ἐκεῖ μάχην; Δεν ἐγνωρίζατε ὅτι θα κτυπηθῆτε ἀπὸ τους στρατιώτας, που ἐφύλατταν το τεῖχος; Ποίος ἐφόνευσε τον Ἀβιμέλεχ, τον υἱὸν του Ἰεροβάαλ; Δεν τον ἐφόνευσε κάποια γυναίκα, η οποία ἔρριψεν ἐναντίον του ἀπὸ τα τεῖχος ἓνα θραύσμα ἀπὸ μυλόπετραν και ἀπέθανεν ἐκεῖνος εις Θαμασί; Διατί ἐπλησιάσατε προς το τεῖχος;”
- B Βασ. 11,23 και εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυίδ ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ’ ἡμᾶς οἱ ἄνδρες και ἐξήλθαν ἐφ’ ἡμᾶς εις τὸν ἀγρόν, και ἐγενήθημεν ἐπ’ αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης,
- B Βασ. 11,23 Ο ἀγγελιαφόρος εἶπε τότε προς τον Δαυίδ· “ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐφάνησαν ἰσχυρότεροι ἀπὸ ημᾶς, ἐξήλθον ἐναντίον μας στον ἀγρόν και μας ἐπετέθησαν ἔξω ἀπὸ την πόλιν εις την πεδιάδα. Ημεῖς ὁμως τους ἀτεκρούσαμεν ἕως εις την πύλην της πόλεως.
- B Βασ. 11,24 και ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, και ἀπέθανον τῶν παιδῶν τοῦ βασιλέως, και γε ὁ δοῦλος σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.
- B Βασ. 11,24 Τοτε ἀπὸ το ὕψος του τείχους οἱ ἐχθροὶ ἔρριψαν με τα τόξα τους βέλη ἐναντίον μας. Ἐκεῖ ἐφονεύθησαν πολλοὶ δοῦλοι του βασιλέως, μεταξύ δε αὐτῶν ἐφονεύθη και αὐτὸς ἀκόμη ο δοῦλος σου ο Ουρίας”.
- B Βασ. 11,25 και εἶπε Δαυίδ πρὸς τὸν ἄγγελον· τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωάβ· μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως και ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν πόλιν και κατάσπασσον αὐτήν και κραταίωσον αὐτήν.
- B Βασ. 11,25 Ο Δαυίδ εἶπε τότε προς τον ἀγγελιαφόρον· “αὐτὰ θα πεῖ ἐκ μέρους μου στον Ἰωάβ· Μὴ θεωρήσης και πολὺ μεγάλο κακὸ αὐτὸ το γεγονός, διότι ἡ μάχαιρα του πολέμου ἄλλοτε κατατρώγει τον ἓνα και ἄλλοτε τον ἄλλον. Συ δε να ἐντεινῆς τας πολεμικὰς σου ἐπιχειρήσεις ἐναντίον της πόλεως αὐτῆς, να την καταλάβης και να την καταστρέψης”.
- B Βασ. 11,26 και ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, και ἐκόπαστο τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
- B Βασ. 11,26 Όταν η σύζυγος του Ουρίου ἔμαθεν ὅτι ἐφονεύθη ο σύζυγός της, τον ἐπένθησε με κοπετούς και θρήνους.
- B Βασ. 11,27 και διήλθε τὸ πένθος και ἀπέστειλε Δαυίδ, και συνήγαγεν αὐτήν εις τὸν οἶκον αὐτοῦ, και ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, και ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. και πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα, ὃ ἐποίησε Δαυίδ, ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.
- B Βασ. 11,27 Όταν δε ἐπέρασαν αἱ ἡμέραι του πένθους της, ἔστειλεν ο Δαυίδ ἄνθρωπον και την ἔφερον στο ἀνάκτορόν του. Ἐκεῖ δε αὐτὴ ἐγένε πλέον νόμιμος σύζυγος του Δαυίδ και ἐγέννησεν εις αὐτὸν υἱόν. Εἰς τα μάτια ὁμως του Θεοῦ ἐφάνη πολὺ κακὴ ἡ πράξις αὐτῆ, την ὁποῖαν ἔκαμεν ο Δαυίδ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 12

- B Βασ. 12,1 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυίδ, και εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν και εἶπεν αὐτῷ· δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἷς πλούσιος, και εἷς πέννης·
- B Βασ. 12,1 Ο Κυριος ἔστειλε προς τον Δαυίδ τον προφήτην Ναθαν, ο ὁποῖος εἰσῆλθεν στο ἀνάκτορον ἐκείνου και εἶπε προς

- αυτόν· “εις μίαν πόλιν εξούσαν δύο άνδρες, ο ένας πλούσιος και ο άλλος πτωχός.
και τῷ πλουσίῳ ἦν ποιμνια και βουκόλια πολλά σφόδρα,
Ο πλούσιος είχε πάρα πολλά πρόβατα και βόδια.
και τῷ πένητι οὐδέν άλλ’ ἦ άμνάς μία μικρά, ἦν έκτήσατο και περιεποίησατο και ἐξέθρεψεν αὐτήν και ἠδρύνθη μετ’ αὐτοῦ και μετὰ τῶν υἰῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἦσθιε και ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε και ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδε και ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ·
Ο πτωχός δεν είχε τίποτε άλλο, παρὰ μίαν μόνον αμνάδα μικράν, την οποιαν εἶχεν αγοράσει. Αυτός προσωπικῶς την περιποιήθη, την ανέθρεψε, την εμεγάλωσε μαζί με τα παιδιά του. Αυτὴ ἔτρωγε ἀπὸ το ψωμί του και ἔπινε νερό ἀπὸ το ποτήρι του. Εἰς την ἀγκάλην του κοιμάτο και την εἶχεν ὡσάν θυγατέρα του.
και ἦλθε πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, και ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ και ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν και ἔλαβε τὴν άμνάδα τοῦ πένητος και ἐποίησεν αὐτήν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν.
Καποιος οδοιπόρος επισκέπτῃς ἦλθεν στον άλλον, τον πλούσιον άνθρωπον. Αυτός, προκειμένου να φιλοξενήση τον ξένον του, ελυπήθη να σφάξῃ ἀπὸ τα πρόβατά του και ἀπὸ τα βόδια του, δια να παραθέσῃ τράπεζαν φιλοξενίας στον οδοιπόρον, που τον εἶχεν επισκεφθῆ. Και ἐπῆρε την αμνάδα του πτωχοῦ, την οποιαν ἔσφαξε και ητοίμασε δια τον ξένον υδοιπόρον, που εἶχεν ελθει προς αὐτόν”.
και ἐθυμώθη ὀργῆ Δαυιδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ, και εἶπε Δαυιδ πρὸς Νάθαν· ζῆ Κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο
Ο Δαυιδ εκυριεύθη ἀπὸ μεγάλην ὀργὴν εναντίον του ανθρώπου εκείνου και εἶπε προς τον Ναθαν· “ορκίζομαι ενῶπιον του ζώντος Κυρίου, ὅτι αὐτός ο άνθρωπος, που ἔκαμε τοῦτο, εἶναι ὀσωσδῆποτε άξιος θανάτου και θα θανατωθῆ.
και τὴν άμνάδα ἀποτίσει ἑπταπλασίονα, ἀνθ’ ὧν ὅτι ἐποίησε τὸ ρῆμα τοῦτο και περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.
Θα επιστρέψῃ δε στον ἀδικηθέντα ἐπτά αμνάδας, διότι ἔκαμε την κακὴν αὐτὴν πράξιν, δεν ελυπήθη δηλαδὴ τον πτωχόν κύριον της μιας αμνάδος”.
και εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυιδ· σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἐγὼ εἰμι ὁ χρίσας σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ, και ἐγὼ εἰμι ἐρρύσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαούλ
Ο Ναθαν εἶπε τότε προς τον Δαυιδ· “συ εἶσαι ὁ άνθρωπος εκείνος, που ἐπράξε τοῦτο. Δι’ αὐτὸ τα εἰς λέγει Κύριος ὁ Θεὸς του Ἰσραήλ· Εγὼ εἰμαι εκείνος, ὁ οποιος σε ἔχρισα βασιλέα του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, και ἐγὼ εἰμαι εκείνος ὁ οποιος σε ἐγλύτῳσα ἀπὸ τα χέρια του Σαούλ.
και ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου και τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου και ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραήλ και Ἰουδα· και εἰ μικρόν ἐστι, προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα.
Σου ἔδωκα δε ὄλην την περιουσίαν του Σαούλ. Και τας γυναῖκας του σου ἔφερα εἰς την ἀγκάλην σου και ὄλους τους Ἰσραηλίτας τους ἔθεσα ὑπὸ την εξουσίαν σου. Εάν ὄλαι αὐταῖ αἰ ευεργεσία ἦσαν ὀλίγα, ἐγὼ ηδυνάμην και εἶχα την πρόθεσιν να προσθέσω και άλλας περισσοτέρας.
τί ὅτι ἐφάυλισας τὸν λόγον Κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ και τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα και αὐτόν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἰῶν Ἀμμών.
Διατί ὄμως συ κατεφρόνησες και κατεξηυτέλισες τον νόμον του Κυρίου, ὡστε να διαπράξῃς αὐτὸ το κακόν ενῶπιον των ὀφθαλμῶν του; Συ ἐφόνευσες τον Ουρίαν τον Χετταῖον με μάχαιραν και ἐπῆρες την γυναῖκα του ὡς ἰδικὴν σου γυναῖκα. Διότι συ ἔδωσες διαταγὴν και ἐνήργησες ἐσκεμμένως να φονευθῆ ἀπὸ την ρομφαίαν των Ἀμμωνιτῶν.
και νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἔως αἰῶνος ἀνθ’ ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με και ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Ουρίου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναι σοι εἰς γυναῖκα.
Απὸ τῳάρα και πέρα δεν θα σταματήσουν πλέον οὖ φόνοι εἰς την οικογένειάν σου, διότι με περιεφρόνησες και με κατεξηυτέλισες και ἐπῆρες την γυναῖκα του Ουρίου του Χετταίου, δια να εἶναι ὡς σύζυγός σου.
τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγειρω ἐπὶ σέ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου και λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ’ ὀφθαλμούς σου και δώσω τῷ πλησίον σου, και κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου εναντίον τοῦ ἡλίου τούτου·
Αὐτὰ λέγει ὁ Κυριος· Ἰδοὺ ἐγὼ θα παραχωρήσω να παρουσιασθῶν παρόμοιαι συμφοραὶ εναντίον του οἴκου σου, και θα ἀφήσω ενῶπιον των ὀφθαλμῶν σου τας γυναῖκας σου να παραδοθῶν εἰς άνθρωπον ἰδικόν σου, ὁ οποιος ἀναισχύντως και ἀπὸ το φως του ἡλίου θα κοιμηθῆ με τας γυναῖκας σου.
ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆ, κάγῳ ποιήσω τὸ ρῆμα τοῦτο εναντίον παντὸς Ἰσραήλ και ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου.
Δια το κακόν, το οποιον συ διέπραξες κρυφίως, ἐγὼ θα σε τιμωρήσω ενῶπιον ὄλου του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ὑπὸ το φως του ἡλίου”.

- B Βασ. 12,13 και εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν· ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ. καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ· καὶ Κύριος παρεβίβασε τὸ ἀμάρτημά σου, οὐ μὴ ἀποθάνῃς·
- B Βασ. 12,13 Εἶπε τότε, βαθύτατα μετανοήσας, ὁ Δαυὶδ πρὸς τὸν Νάθαν· “ἡμάρτησα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου”. Ἀπήντησε δὲ ὁ Νάθαν πρὸς τὸν Δαυὶδ· “ὁ Κύριος παρέβλεψε καὶ συνεχώρησε τὸ ἀμάρτημά σου καὶ δὲν θὰ τιμωρηθῆς δια θανάτου.
- B Βασ. 12,14 πλὴν ὅτι παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γὰρ ὁ υἱὸς σου ὁ τεχθεὶς σοὶ θανάτῳ ἀποθανεῖται.
- B Βασ. 12,14 Ἐπειδὴ ὅμως με τὴν ἀμαρτίαν σου αὐτὴν με ἔκαμες νὰ ὀργισθῶ πολὺ καὶ νὰ ἀφήσω ἐγὼ ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς σου νὰ σὰς νικήσουν, δια τοῦτο θὰ ἀποθάνῃ ἀμέσως τὸ παιδί, ποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν γυναῖκα τὸν Ουρίου”.
- B Βασ. 12,15 καὶ ἀπήλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον, ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Ουρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυίδ, καὶ ἠρρώσθησε.
- B Βασ. 12,15 Ἀυτὰ εἶπεν ὁ Νάθαν καὶ ἐπανήλθεν στὸν οἶκον τοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκτύπησε τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ γυναῖκα τοῦ Ουρίου τοῦ Χετταίου στὸν Δαυίδ, καὶ αὐτὸ ἀρρώσθησε.
- B Βασ. 12,16 καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν Θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν καὶ εἰσῆλθε καὶ ἠύλισθη ἐν σάκκῳ ἐπὶ τῆς γῆς.
- B Βασ. 12,16 Ὁ Δαυὶδ προσηυχῆθη πρὸς τὸν Θεὸν δια τὴν υγείαν τοῦ παιδιοῦ καὶ ἐνήστευσε αὐστηράν νηστείαν, διήλθε δὲ τὴν νύκτα κοιμηθεὶς στὸ δάπεδον, ἐνδεδυμένος με σάκκον.
- B Βασ. 12,17 καὶ ἀνέστησαν ἐπ’ αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον.
- B Βασ. 12,17 Κοντὰ τοῦ ἐμειναν οἱ γεροντότεροι τοῦ οἴκου τοῦ καὶ προσεπάθουν νὰ τὸν σηκώσουν ἀπὸ τὸ πάτωμα. Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἠθέλε. Καὶ δὲν ἔφαγε μαζὴ τῶν τίποτε.
- B Βασ. 12,18 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δούλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπαν· ἰδοὺ ἐν τῷ τῷ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ εἰσῆκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν· καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ ποιήσει κακά.
- B Βασ. 12,18 Κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ἀπέθανε τὸ παιδί. Οἱ δὲ δούλοι ἐφοβήθησαν νὰ ἀναγγεῖλουν στὸν Δαυίδ, ὅτι ἀπέθανε τὸ παιδί, διότι εἶπαν· “νὰ, ὅταν ἀκόμη ἐζοῦσε τὸ παιδί ὠμιλήσαμεν πρὸς αὐτὸν καὶ δὲν ἠθέλε νὰ ἀκούσῃ τίποτε. Πῶς λοιπὸν θὰ εἰπῶμεν εἰς αὐτὸν τώρα, ὅτι τὸ παιδί ἀπέθανε; Ἡ ἐνέργειά μας αὐτὴ πιθανὸν νὰ γίνῃ αἰτία κακῶν δι’ αὐτὸν καὶ δι’ ἡμᾶς”.
- B Βασ. 12,19 καὶ συνῆκε Δαυὶδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ εἶπαν· τέθνηκε.
- B Βασ. 12,19 Ὁ Δαυὶδ ἀντελήφθη ὅτι οἱ δούλοι αὐτοῦ κάτι ἐψυθιρίζον καὶ ἐκατάλαβε, ὅτι τὸ παιδί εἶχε πλέον ἀποθάνει. Εἶπε τότε ὁ Δαυὶδ πρὸς τοὺς δούλους τοῦ· “λοιπὸν ἀλήθεια, ἀπέθανε τὸ παιδί;” Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπον· “ἀπέθανε”.
- B Βασ. 12,20 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο καὶ ἥλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἤτησεν ἄρτον φαγεῖν καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε.
- B Βασ. 12,20 Τότε ὁ Δαυὶδ ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ ἔδαφος, ἐλούσθη, ἠλείφθη με μύρα, ἄλλαξε τὰ ἐνδύματά του καὶ εἰσῆλθεν στὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν. Κατόπιν δὲ ἐπανήλθεν στὸν οἶκον τοῦ, ἐζήτησε φαγητὸν νὰ φάγῃ καὶ παρέθεσαν εἰς αὐτὸν ἄρτον καὶ φαγητὸν καὶ ἔφαγε.
- B Βασ. 12,21 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν· τί τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου; ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις, καὶ ἠνίκα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας;
- B Βασ. 12,21 Εἶπαν τότε οἱ δούλοι τοῦ πρὸς αὐτὸν· “τί εἶναι αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἔκαμες σχετικῶς με τὸ θλιβερὸν γεγονός τοῦ παιδιοῦ σου; Ἐνῶ ἐκεῖνο ἀκόμη ἐζοῦσε, συ ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἀγρυπνοῦσες. Ὅταν δὲ ἀπέθανε τὸ παιδί, ἠγέρθης, ἔφαγες καὶ ἔπες;”
- B Βασ. 12,22 καὶ εἶπε Δαυὶδ· ἐν τῷ τῷ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα· τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με Κύριος καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον;
- B Βασ. 12,22 Ἀπήντησεν ὁ Δαυὶδ εἰς αὐτοὺς· “ἐφ’ ὅσον ἐζοῦσε τὸ παιδί, ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, διότι ἐσκέφθην, τίς οἶδε, μήπως ὁ Κύριος με ἐλεήσῃ καὶ ζήσῃ τὸ παιδί;
- B Βασ. 12,23 καὶ νῦν τέθνηκεν· ἵνατί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἔτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς με.
- B Βασ. 12,23 Τώρα ὅμως ἀπέθανε. Διατί πλέον ἐγὼ νὰ νηστεύω; Μήπως θὰ ἠμπορέσω νὰ το ἐπαναφέρω εἰς τὴν ζῶν; Ἐγὼ θὰ πορευθῶ πρὸς αὐτό. Αὐτὸ δὲ ποτὲ δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς ἐμέ”.
- B Βασ. 12,24 καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ’ αὐτῆς καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών, καὶ Κύριος ἠγάπησεν αὐτὸν.
- B Βασ. 12,24 Παρηγόρησεν ὁ Δαυὶδ καὶ τὴν Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα τοῦ δια τὸν θάνατον τοῦ παιδιοῦ. Εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν,

εκοιμήθη μαζί της, εκείνη δε συνέλαβε και εγέννησεν άλλον υιόν, στον οποίον έδωσε το όνομα Σαλωμών. Ο δε Κυριος ηγάπησεν αυτόν.

- B Βασ. 12,25 καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδεδὶ, ἕνεκεν Κυρίου.
B Βασ. 12,25 Ἐδωσε δε εντολήν ο Θεός δια μέσου του προφήτου Ναθαν, σύμφωνα προς την οποίαν ο Δαυίδ εκάλεσε το όνομα του παιδιου Ιεδεδι, το οποίον σημαίνει “ηγαπημένος παρά Κυρίου”.
- B Βασ. 12,26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωάβ ἐν Ῥαββάθ υἱὸν Ἀμμών καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν τῆς βασιλείας.
B Βασ. 12,26 Ἐν τω μεταξύ ο Ιωάβ επολεμούσε και πολιορκούσε την Ραββάθ, πόλιν των Αμμωνιτών, την οποίαν και κατέλαβε, αυτήν την βασιλικήν πόλιν και πρωτεύουσαν των Αμμωνιτών.
- B Βασ. 12,27 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ ἀγγέλους πρὸς Δαυίδ καὶ εἶπεν· ἐπολέμησα ἐν Ῥαββάθ καὶ κατελαβόμεν τὴν πόλιν τῶν υδάτων·
B Βασ. 12,27 Ἐστειλε δε αγγελιαφόρον προς τον Δαυίδ και εγνωστοποίησεν εις αυτόν· “επολέμησα την Ραββάθ και κατέλαβαν την πόλιν, την κτισμένην πλησίον των υδάτων του ποταμοῦ Ιαβώκ.
- B Βασ. 12,28 καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ αὐτήν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν καὶ κληθῆ τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτήν.
B Βασ. 12,28 Και τώρα συγκέντρωσε συ τον υπόλοιπον λαόν, στρατοπέδευσε κοντά εις την πόλιν και κάμε επίθεσιν, δια να καταλάβης το υπόλοιπον μέρος αυτής, δια να μη κυριεύσω εγώ και το μέρος τούτο της πόλεως και αποδοθῆ στο όνομά μου η κατάληψίς της”.
- B Βασ. 12,29 καὶ συνήγαγε Δαυίδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ῥαββάθ καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτήν.
B Βασ. 12,29 Ο Δαυίδ συνεκέντρωσε πράγματι όλον τον υπόλοιπον λαόν και εβάδισεν εναντίον της Ραββάθ, επολέμησε κατ’ αυτής και την εκυρίευσε.
- B Βασ. 12,30 καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυίδ· καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.
B Βασ. 12,30 Ἀφήρσε δε τον χρυσούν στέφανον, το διάδημα, από την κεφαλήν του βασιλέως των του Μολχόμ. Το βάρος του στεφάνου ἦτο ένα τάλαντον χρυσού, εἶχε δε κατασκευασθῆ από χρυσόν και πολυτίμους λίθους. Τον βασιλικόν αυτόν στέφανον εφόρεσεν ο Δαυίδ εις την κεφαλήν του. Ἐπῆρε και πάρα πολλά άλλα λάφυρα από την πόλιν αυτήν.
- B Βασ. 12,31 καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ ὑποτομεῦσι σιδηροῖς καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθείου· καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Ἀμμών. καὶ ἐπέστρεψε Δαυίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ.
B Βασ. 12,31 Τον δε λαόν, ο οποίος ευρίσκετο μέσα εις την πόλιν, τον ἐβγάλεν ἔξω από αυτήν και εφόνευσεν άλλους με πριόνια και άλλους με σιδηρούς κοπήρας και άλλους ηνάγκασε να περάσουν από καλούπια πλίνθων. Το ίδιο ἐκαμε και στους κατοίκους όλων των άλλων πόλεων των Αμμωνιτών. Κατόπιν ο Δαυίδ ἐπέστρεψέ με όλον τον στρατόν του εις την Ἱερουσαλήμ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 13

- B Βασ. 13,1 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλὼμ υἱῷ Δαυίδ ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν Ἀμνὼν υἱὸς Δαυίδ.
B Βασ. 13,1 Ἐπειτα από αυτά συνέβησαν τα εξῆς θλιβερά γεγονότα· Ἀδελφῇ του Ἀβεσσαλώμ, υιου του Δαυίδ, ἦτο η ωραιοτάτη κατά την μορφήν Θημάρ. Αυτήν την ερωτεύθηκε σφοδρῶς ο Ἀμνών, ο υιός του Δαυίδ.
- B Βασ. 13,2 καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀρρώστειν διὰ Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη, καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαι τι αὐτῇ.
B Βασ. 13,2 Ο Ἀμνών υπέφερε πολὺ από την αγάπην του αυτήν, ὥστε ησθῆνησεν εξ αιτίας του ἔρωτος του προς την Θημάρ, την ἀδελφὴν του. Υπέφερε δέ, διότι αυτή ἦτο παρθένος και ἦτο τρομερόν δι’ αυτόν, να κάμη κάτι κακόν εις εκείνην.
- B Βασ. 13,3 καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἐταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδάβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυίδ· καὶ Ἰωναδάβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα.
B Βασ. 13,3 Ο Ἀμνών εἶχε ένα φίλον ονομαζόμενον Ἰωναδάβ, ο οποίος ἦτο υιός του Σαμαά, ἀδελφοῦ του Δαυίδ. Αυτός ο Ἰωναδάβ ἦτο ευφυέστατος ἄνθρωπος.
- B Βασ. 13,4 καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενής, υἱὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρῶτῃ πρῶτῃ; οὐκ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνὼν· Θημάρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.
B Βασ. 13,4 Ἠρώτησε τον Ἀμνών· “τι σου συμβαίνει, υιέ του βασιλέως, ὥστε κάθε πρῶτῃ να φαίνεσαι τόσο μελαγχολικός και

- καταβεβλημένος; Δεν θα μου είπης την αιτίαν;” Ο Αμνών είπε προς αυτόν· “εγώ αγαπώ την Θημάρ, την ομομήτριον αδελφήν του Αβεσσαλώμ, του ετεροθαλούς τούτου αδελφού μου”.
- B Βασ. 13,5 και εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδάβ· κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιησάτω κατ’ ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.
- B Βασ. 13,5 Συνεβούλευσεν αὐτόν ὁ Ἰωναδάβ καὶ του εἶπε· “πέσε στο κρεβάτι σου καὶ προσποιήσου τον ασθενή. Ο πατήρ σου θα ἐλθῆ νὰ σε ἰδῆ καὶ συ θα πῆς πρὸς αὐτόν· Ἄς ἐλθῆ, παρακαλῶ, ἐδὼ ἡ Θημάρ, ἡ ἀδελφή μου, νὰ μου δώσῃ νὰ φάγω φαγητόν, τὸ ὁποῖόν θὰ παρασκευάσῃ ἐνώπιόν μου. Θέλω νὰ ἰδῶ αὐτὴν καὶ φάγω ἀπὸ τὰ χέρια τῆς το φαγητόν”.
- B Βασ. 13,6 καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνών καὶ ἠρρώσθησε, καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν, καὶ εἶπεν Ἀμνών πρὸς τὸν βασιλέα· ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου πρὸς με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.
- B Βασ. 13,6 Ο Αμνών ἔπεσεν στο κρεβάτι καὶ προσεποιήθη τον ἀρρωστον. Ο βασιλεὺς Δαυὶδ εἰσῆλθεν στο δωμάτιόν του, νὰ τον ἐπισκεφθῆ, Ο δε Αμνών εἶπε πρὸς τον βασιλέα· “ἄς ἐλθῆ ἐδὼ πλησίον μου ἡ ἀδελφή μου, ἡ Θημάρ, καὶ ἄς ψῆσῃ ἐδὼ μπροστά μου δύο κουλούρες καὶ θὰ φάγω ἀπὸ τον ἄρτον, που θὰ μου δώσῃ με τὰ χέρια τῆς”.
- B Βασ. 13,7 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημάρ εἰς τὸν οἶκον λέγων· πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα.
- B Βασ. 13,7 Ο Δαυὶδ ἐστειλεν στον οἶκον τῆς Θημάρ ἄνθρωπον καὶ παρήγγειλε πρὸς αὐτήν· “πήγαινε, σε παρακαλῶ, στο σπίτι του ἀδελφοῦ σου Αμνών καὶ παρασκευάσε δι’ αὐτόν φαγητόν”.
- B Βασ. 13,8 καὶ ἐπορεύθη Θημάρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνών ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος, καὶ ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε καὶ ἐκολλύρισε κατ’ ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησε τὰς κολλυρίδας·
- B Βασ. 13,8 Ἡ Θημάρ ἐπῆγεν στο σπίτι του ἀδελφοῦ τῆς Αμνών. Εκείνος δε ἦτο ἐξηπλωμένος στο κρεβάτι του. Ἐπῆρε αὐτὴ το ζυμάρι, το ἐζύμωσε, κατεσκευάσε ἐνώπιον των οφθαλμῶν του κουλούρες, τῆς ὁποῖες καὶ ἔψησε.
- B Βασ. 13,9 καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν. καὶ εἶπεν Ἀμνών· ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ.
- B Βασ. 13,9 Ἐπῆρεν ἔπειτα τὸ τήγανι καὶ ἀδειασεν ἐνώπιόν του τὸ φαγητόν αὐτό. Ο Αμνών ὁμως δὲν ἠθέλησε νὰ φάγῃ. Ἀλλὰ εἶπεν στους παρισταμένους ἐκεῖ· “νὰ φύγουν ἐξὼ ὅλοι οἱ ἄνδρες ἀπὸ ἐμπρὸς μου”. Πράγματι ἐβγήκαν ὅλοι οἱ ἄνδρες ἀπὸ ἐκεῖ.
- B Βασ. 13,10 καὶ εἶπεν Ἀμνών πρὸς Θημάρ· εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου. καὶ ἔλαβε Θημάρ τὰς κολλυρίδας, ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσήνεγκε τῷ Ἀμνών ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα
- B Βασ. 13,10 Ο Αμνών εἶπε τότε πρὸς τὴν Θημάρ· “πήγαινε τὸ φαγητόν μου στο ἐσωτερικόν του κοιτῶνος μου καὶ ἐκεῖ θὰ φάγω τὸ φαγητόν ἀπὸ τὰ χέρια σου”. Ἡ Θημάρ ἀνύποπτος ἐπῆρε τῆς κουλούρες, που εἶχε κατασκευάσει, τὰς ἔφερεν στον κοιτῶνα του Αμνών καὶ τὰς ἔδωσεν εἰς αὐτόν.
- B Βασ. 13,11 καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ· δεῦρο κοιμήθητι μετ’ ἐμοῦ, ἀδελφή μου.
- B Βασ. 13,11 Εκεί αὐτὴ ἔφερε πρὸς αὐτόν νὰ φάγῃ. Εκείνος τότε τὴν συνέλαβε καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· “ἐλα καὶ κοιμήσου μαζί μου, ἀδελφή μου”.
- B Βασ. 13,12 καὶ εἶπεν αὐτῷ· μὴ, ἀδελφέ μου· μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην·
- B Βασ. 13,12 Εκείνη ἀπῆντησε πρὸς αὐτόν· “μη, ἀδελφέ μου, μὴ με ἐξευτελίσῃς, διότι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ μία τέτοια παρανομία μεταξὺ των Ἰσραηλιτῶν. Μὴ διαπράξῃς ποτὲ μια τέτοιαν ἀφροσύνην.
- B Βασ. 13,13 καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδος μου; καὶ σὺ ἔση ὡς εἶς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραὴλ· καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ.
- B Βασ. 13,13 Ἐγὼ εἰς ποῖόν θὰ ἐκμυστηρευθῶ τον ἐξευτελισμόν μου αὐτόν; Σὺ δε θὰ εἶσαι σαν ἐνας ἀπὸ τους ἀφρονες μεταξὺ των Ἰσραηλιτῶν. Ἀλλὰ εἰπέ στον βασιλέα τὴν ἐπιθυμίαν σου αὐτὴν καὶ ἐκεῖνος δὲν θὰ σε ἐμποδίσῃ νὰ με νυμφευθῆς”.
- B Βασ. 13,14 καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνών τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν καὶ ἐταπεινώσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ’ αὐτῆς.
- B Βασ. 13,14 Ο Αμνών δὲν ἠθέλησε νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν ὑπόδειξιν τῆς αὐτῆν, ἀλλὰ, ἰσχυρότερός τῆς καθὼς ἦτο, τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν κλίνην, ἐκοιμήθη μαζί τῆς καὶ τὴν διέφθειρε.
- B Βασ. 13,15 καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνών μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος, ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην, ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν. καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνών· ἀνάστηθι καὶ πορεύου.
- B Βασ. 13,15 Ο Αμνών ἔπειτα ἀπὸ τὴν βδελυράν αὐτὴν πράξιν ἐμίσησεν αὐτὴν πάρα πολὺ. Αὐτὸ δε τὸ μῖσος του ἦτο πολὺ μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν εἶχεν πρὸς αὐτὴν πρὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἶπε δε τότε πρὸς αὐτήν· “σῆκω καὶ φύγε”.

- B Βασ. 13,16 και εἶπεν αὐτῷ Θημάρ· μή, ἀδελφέ, ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστεῖλαί με. καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.
- B Βασ. 13,16 Εἶπε δε πρὸς αὐτὸν ἡ Θημάρ· “μη ἀδελφέ μου, μη με ἀποπέμψης ἔτσι, διότι αὐτὴ ἡ ἀποπομπή μου θα εἶναι μεγαλυτέρα ἐντροπή καὶ δυστυχία δι' ἐμὲ ἀπὸ τὴν πρώτην μου”. Ἀλλὰ ὁ Ἀμνὼν δὲν ἠθέλησε νὰ ἀκούσῃ τὴν παράκλησίν της.
- B Βασ. 13,17 καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.
- B Βασ. 13,17 Ἐκάλεσε δε ἓνα νεαρὸν δούλον, ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσεν στὸν οἶκον του, καὶ του εἶπε· “διώξε αὐτὴν ἔξω ἀπὸ ἐμὲ καὶ κλείσε τὴν θύραν ὀπισθὲν της”.
- B Βασ. 13,18 καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός, ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.
- B Βασ. 13,18 Ἡ Θημάρ ἐφορούσε ἓνα χιτῶνα μακρὸν με μακρὰ μανίκια, διότι ἓνα τέτοιο ἐνδυμα ἐφορούσαν αἱ παρθένοι, θυγατέρες τοῦ βασιλέως. Ὁ νεαρὸς δούλος ἐβγαλε πράγματι αὐτὴν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ κυρίου του καὶ κατόπιν ἐκλείσε πίσω ἀπὸ αὐτὴν τὴν θύραν.
- B Βασ. 13,19 καὶ ἔλαβε Θημάρ σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξε καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κρᾶζουσα.
- B Βασ. 13,19 Ἡ Θημάρ, ἀφοῦ ἐβγήκεν, ἐπῆρε χῶμα, τὸ ἐβαλεν εἰς τὴν κεφαλὴν της, ἐσχίσε τὸν μακρὸν χιτῶνα της, ἐβαλε τὰ χεῖρα της ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν της καὶ καθὼς ἐπορεύετο ἐκραζε καὶ ὠλοφύρετο δια τὴν δυστυχίαν της.
- B Βασ. 13,20 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς· μή Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν, ἀδελφή μου, κῶφευσον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστὶ· μή θῆς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἐκάθισε Θημάρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.
- B Βασ. 13,20 Ὁ ἀδελφός της ὁ Ἀβεσσαλὼμ εἶπε πρὸς αὐτὴν· “μήπως ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἀμνὼν σε διέφθειρε;” Ἐκεῖνη του ἀπήντησε· “ναί”. Ὁ δε Ἀβεσσαλὼμ της εἶπε· “τώρα, ἀδελφή μου, πάψε· μη φωνάζης, διότι εἶναι ἀδελφός σου. Μη βάλῃς στὸν νουν καὶ τὴν καρδία σου καὶ μη πάρῃς ἀπόφασιν νὰ ἀνακοινώσῃς τὴν πράξιν αὐτὴν”. Ἡ Θημάρ ἦτο περιλυτός, ὡς εἴαν ἦτο χήρα, καὶ ἐμενεν στὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ της Ἀβεσσαλὼμ.
- B Βασ. 13,21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα· καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρῶτότοκος αὐτοῦ ἦν.
- B Βασ. 13,21 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπληροφορήθη τὸ γεγονός αὐτό καὶ ὠργίσθη πάρα πολὺ. Ἀλλὰ δὲν ἐτιμώρησε τὸν Ἀμνὼν, διότι δὲν ἠθέλε νὰ τὸν λυπήσῃ, ἐπειδὴ ἦτο πρῶτοτόκος υἱός του καὶ τὸν ἀγαποῦσεν ἰδιαιτέρως.
- B Βασ. 13,22 καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβεσσαλὼμ μετὰ Ἀμνὼν ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβεσσαλὼμ τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγου, οὗ ἔταπεινωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.
- B Βασ. 13,22 Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀβεσσαλὼμ δὲν εἶπε κανένα λόγον, καλὸν ἢ κακόν, ἐναντίον τοῦ Ἀμνὼν δια τὴν κακὴν του πράξιν. Ὁχι διότι τὸν ἠγάπα, ἀλλὰ διότι τὸν ἐμισοῦσε θανασίμως δια τὸν ἐξευτελισμὸν, τὸν ὁποῖον ἐκαμεν εἰς τὴν ἀδελφὴν του τὴν Θημάρ.
- B Βασ. 13,23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβεσσαλὼμ ἐν Βελασὼρ τῇ ἐχόμενα Ἐφραὶμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.
- B Βασ. 13,23 Ἐπέρασαν δύο ἔτη ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην. Ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐπρόκειτο νὰ κουρεύσῃ τὰ πρόβατά του εἰς Βελασὼρ στοποθεσίαν, ἡ ὁποία συνώρευε με τὴν περιοχὴν της φυλῆς Ἐφραὶμ. Εἰς αὐτὴν ἀπεφάσισε νὰ προσκαλέσῃ ὅλα τὰ παιδιά του βασιλέως, δια νὰ φάγουν μαζῇ.
- B Βασ. 13,24 καὶ ἦλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν· ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθῆτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.
- B Βασ. 13,24 Μετέβη, λοιπόν, ὁ Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, οἱ δούλοι μου θα κουρεύσουν τὰ πρόβατά μου, ἐμοῦ τοῦ δούλου σου. Παρακαλῶ, ὅπως θελήσῃς συ ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ σου, νὰ ἐλθετε στὸν δούλον σου κατὰ τὴν εὐχάριστον αὐτὴν ἡμέραν”.
- B Βασ. 13,25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβεσσαλὼμ· μή δὴ, υἱέ μου, μή πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μή καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ. καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.
- B Βασ. 13,25 Εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἀβεσσαλὼμ· “ὄχι σε παρακαλῶ, παιδί μου, ὄχι. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλθῶμεν ὅλοι ἡμεῖς, δια νὰ μη σε ἐπιβαρύνωμεν”. Ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἐπέμενε ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ στὸν βασιλέα. Ὁ βασιλεὺς ὁμως Δαυὶδ δὲν συγκατετέθη νὰ μεταβῆ, ἀλλὰ μόνον τὸν ἠυλόγησε καὶ τὸν ἠυχῆθη.
- B Βασ. 13,26 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτόν· καὶ εἰ μή, πορευθῆτω δὴ μεθ' ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἵνατί πορευθῆ μετὰ σοῦ;
- B Βασ. 13,26 Εἶπε τότε ὁ Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν Δαυὶδ· “ἀφοῦ δὲν ἐρχεσαι συ, ἀς ἐλθῇ παρακαλῶ ὁ Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου”. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς· “γιατί νὰ ἐλθῇ μαζῇ σου; Τί νὰ κάμῃ;”
- B Βασ. 13,27 καὶ ἐβιάσατο αὐτόν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως.

- B Βασ. 13,27 Ο Αβεσσαλώμ επέμενε πολύ και ο Δαυίδ έδωσε την άδειαν να μεταβή προς αυτών ο Αμνών και όλα τα άλλα παιδιά του βασιλέως. Ο Αβεσσαλώμ παρέθεσε πλούσιον συμπόσιον, όπως συνήθως γίνεται εις τα βασιλικά τραπέζια.
- B Βασ. 13,28 και ένετείλατο Αβεσσαλώμ τοίς παιδαρίοις αυτού λέγων· ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῆ ἡ καρδιά Ἀμνών ἐν τῷ οἴνῳ· καὶ εἶπω πρὸς ὑμᾶς· πατάξατε τὸν Ἀμνών, καὶ θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.
- B Βασ. 13,28 Ο Αβεσσαλώμ διέταξε τους δούλους του και ειπε· “προσέξατε, όταν ο Αμνών ἔλθῃ εις κατάστασιν ευθυμίας από τον οἶνον, εις κατάστασιν μέθης, και σας διατάξω να τον κτυπήσετε, κτυπήσατέ τον και μη φοβηθῆτε τίποτε, διότι ἐγὼ διατάσσω, ἐγὼ και εἰμαι ο υπεύθυνος. Παρετε θάρρος και αναδειχθῆτε δυνατοί και γενναίοι”.
- B Βασ. 13,29 και έποίησαν τὰ παιδάρια Αβεσσαλώμ τῷ Ἀμνών καθά ένετείλατο αὐτοίς Αβεσσαλώμ. και άνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως και επεκάθισαν άνῆρ επί τὴν ἡμίονον αὐτοῦ και ἔφυγαν.
- B Βασ. 13,29 Οι νεαροὶ δούλοι του Αβεσσαλώμ έπραξαν εναντίον του Αμνών, όπως τους ειχε διατάξει ο Αβεσσαλώμ, δηλαδή τον εφόνευσαν. Επειτα από το τραγικόν αυτό γεγονός όλα τα παιδιά του βασιλέως ανέβηκαν, ο καθένας εις την ημίονόν του, και έφυγαν.
- B Βασ. 13,30 και έγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῷ ὁδοῦ και ἡ ἀκοή ἦλθε πρὸς Δαυίδ λέγων· ἐπάταξεν Αβεσσαλώμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, και οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.
- B Βασ. 13,30 Ἐνὼ τα παιδιά του βασιλέως ευρίσκοντο ακόμη στον δρόμον, διεδόθη ἡ φήμη, ἡ οποία έφθασε μέχρι του βασιλέως Δαυίδ, ότι δηλαδή ο Αβεσσαλώμ εφόνευσε όλα τα παιδιά του βασιλέως και δεν διεσώθη κανένα από αυτά.
- B Βασ. 13,31 και άνέστη ὁ βασιλεὺς και διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και έκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, και πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περισσῶτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.
- B Βασ. 13,31 Ο βασιλεὺς εσηκώθηκεν, έσχισε τα ενδύματά του από την λύπην του και εξηπλώθη πρηνής στο έδαφος. Ολοι δε οι δούλοι, οι οποίοι ευρίσκοντο πλησίον του, έσχισαν και αυτοί τα ενδύματά των.
- B Βασ. 13,32 και ἀπεκρίθη Ἰωναδάβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυίδ και εἶπε· μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως έθανάτωσεν, ὅτι Ἀμνών μονώτατος απέθανεν· ὅτι ἐπὶ στόματος Αβεσσαλώμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς έταπεινώσεν Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ·
- B Βασ. 13,32 Ο Ιωναδάβ, ο υἱός του Σαμαά, του αδελφοῦ του Δαυίδ, ειπε προς τον Δαυίδ· “δεν είναι αληθές αυτό και ας μη πιστεῦση ο κύριός μου, ο βασιλεὺς, ότι εφρονεῦθησαν ὅλοι οι υιοί, οι δούλοι του βασιλέως μου, διότι μόνον ο Αμνών εφρονεῦθη. Αυτό δε έγινε, διότι ο Αβεσσαλώμ τον εμίσει θανασίμως από την ἡμέραν, κατά την οποίαν ο Αμνών διέφθειρε την αδελφὴν του την Θημάρ.
- B Βασ. 13,33 και νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων· πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως απέθανον, ὅτι ἀλλ’ ἡ Ἀμνών μονώτατος απέθανε.
- B Βασ. 13,33 Και τώρα ας μη πιστεῦση ο βασιλεὺς μου Δαυίδ, ότι όλα τα παιδιά του εφρονεῦθησαν, αλλά μόνον ο Αμνών εφρονεῦθη και κανένας άλλος”.
- B Βασ. 13,34 και ἀπέδρα Αβεσσαλώμ. και ἦρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ και εἶδε και ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδοῦ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει· και παρεγένετο ὁ σκοπὸς και ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ και εἶπεν· ἄνδρας ἐώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὠρωνῆν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους.
- B Βασ. 13,34 Ο Αβεσσαλώμ, έπειτα από την αδελφοκτονίαν αυτήν, εδραπέτευσε. Ενας νεαρός δούλος, ο οποίος ειχε τοποθετηθῆ ως σκοπός, ὑψωσε τα μάτια του και ειδεν αἰφνης σαν στρατόν πολὺν να βαδίζει στον ορόμον, που ευρίσκετο ὀπισθεν του, εις κάποιαν κατωφέρεια του βουνού. Τότε ο νεαρός αυτός σκοπός έτρεξε προς τον βασιλέα Δαυίδ και του ειπε· “εἶδον ἄνδρας εις την οδόν της Ὠρωνῆν, που ευρίσκεται από τας πλευράς του ὄρους”.
- B Βασ. 13,35 και εἶπεν Ἰωναδάβ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισι· κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως έγένετο.
- B Βασ. 13,35 Ο Ιωναδάβ ειπε τότε προς τον βασιλέα· “ἰδοὺ, αυτοί είναι τα παιδιά του βασιλέως, που έφθασαν. Οπως ἐγὼ ο δούλος σου ειπα, έτσι και έγινε”.
- B Βασ. 13,36 και έγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, και ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθαν και ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν και ἔκλαυσαν, και γε ὁ βασιλεὺς και πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα.
- B Βασ. 13,36 Όταν δε ετελείωσε τα λόγια του αυτά ο Ιωναδάβ, αἰφνης έφθασαν τα παιδιά του βασιλέως, ὑψωσαν φωνὴν και έκλαυσαν. Μαζή με αυτούς έκλαυσεν ο βασιλεὺς και οι δούλοι του. Ο θρήνος των ἦτο πολὺ μεγάλος.
- B Βασ. 13,37 και Αβεσσαλώμ έφυγε και έπορεύθη πρὸς Θολμὶ υἱὸν Ἐμιοῦδ βασιλέα Γεδσοῦρ εις γῆν Μαχάδ. και ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυίδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.
- B Βασ. 13,37 Ο Αβεσσαλώμ δια να σωθῆ κατέφυγεν στον Θολμί, υἱόν του Εμιοῦδ, τον βασιλέα Γεδσοῦρ, στον χῶραν Μαχάδ. Ο βασιλεὺς Δαυίδ επένθησε τον θάνατον του υιοῦ του Αμνών καθ' ὅλον το διάστημα της ζωῆς του.
- B Βασ. 13,38 και Αβεσσαλώμ ἀπέδρα και έπορεύθη εις Γεδσοῦρ και ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία.
- B Βασ. 13,38 Ο Αβεσσαλώμ, ο οποίος εδραπέτευσε και κατέφυγεν εις Γεδσοῦρ, παρέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ τρία ἔτη.
- B Βασ. 13,39 και ἐκόπασε τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξελθεῖν ὀπίσω Αβεσσαλώμ, ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνών ὅτι

ἀπέθανε.

B Βασ. 13,39 Εν τῷ μεταξύ ἐπραϋνθη ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ καὶ δὲν ἐξήλθε νὰ καταδιώξῃ τὸν Ἀβεσσαλώμ, διότι εἶχε παρηγορηθῆ δια τὸν θάνατον τοῦ Ἀμνῶν.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 14

- B Βασ. 14,1 Καὶ ἔγνω Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας ὅτι ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.
B Βασ. 14,1 Ὁ Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σαρουΐας, ἀδελφὸς τοῦ Δαυὶδ, ἀντελήφθη ὅτι ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως εἶχε πραϋνθῆ καὶ διέκειτο συμπαθῶς πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ.
- B Βασ. 14,2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ εἰς Θεκωέ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· πένθησον δὴ καὶ ἔνδουσαι ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς
B Βασ. 14,2 Ἐστειλε λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν Θεκωέ ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐπήρην ἀπὸ ἐκεῖ μίαν σοφὴν γυναῖκα καὶ τὴν οδήγησε πρὸς τὸν Ἰωάβ. Ὁ Ἰωάβ εἶπε πρὸς αὐτήν· “προσποιήσου, ὅτι πενθεῖς. Φορεσε πένθιμα ἐνδύματα, μὴ αλειφθῆς με ἀρωματώδεις ἔλαιον καὶ γενικῶς θα φαίνεσαι ὡς γυναῖκα, ἡ ὁποία πενθεῖ δια κάποιον νεκρὸν καὶ ὅτι τὸ πένθος αὐτὸ χρονολογεῖται ἀπὸ πολλῶν χρόνων.
- B Βασ. 14,3 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωάβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς.
B Βασ. 14,3 Ἐτσι, θα παρουσιασθῆς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ θα πῆς πρὸς αὐτὸν, ὅπως ἐγὼ θα σε συμβουλευθῶ”. Ὁ Ἰωάβ τὴν συνεβούλευσε, τι συγκεκριμένως νὰ πῆ.
- B Βασ. 14,4 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπε· σῶσον, βασιλεῦ, σῶσον.
B Βασ. 14,4 Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἀπὸ τὴν πόλιν Θεκωέ παρουσιάσθη στὸν βασιλέα Δαυὶδ, ἔπεσε με τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς, προσεκύνησεν αὐτὸν καὶ του εἶπε· “σώσε με, βασιλεῦ, σώσε με”
- B Βασ. 14,5 καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς· τί ἐστὶ σοι; ἡ δὲ εἶπε· καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου.
B Βασ. 14,5 Ὁ βασιλεὺς τὴν ἠρώτησε “τί σου συμβαίνει;” Ἐκείνη ἀπήντησεν· “εἰμαι ἐγὼ μίαν δυστυχομένη χήρα. Ὁ σύζυγός μου ἔχει ἀποθάνει.
- B Βασ. 14,6 καὶ γε τῆ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀνά μέσον αὐτῶν, καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν.
B Βασ. 14,6 Εἶχα δε ἐγὼ ἡ δούλη σου δύο παιδιὰ, τὰ ὁποῖα κάποιον ἡμέραν ἐφιλονεῖκσαν μεταξύ των στὸς αγρούς εἰς ἔρημον τόπον. Κανεῖς δὲν ἦτο νὰ τους χωρίσῃ. Ὁ ενας ἐκτύπησε τὸν ἀδελφὸν τοῦ καὶ τὸν ἐφόνευσε.
- B Βασ. 14,7 καὶ ἰδοὺ ἐπανεστῆ ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου καὶ εἶπαν· δὸς τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦμεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ σβέσουσι τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα, ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
B Βασ. 14,7 Καὶ νὰ, ὅλο τὸ συγγενολόγι μου ἠγέρθη καὶ ἦλθε πρὸς ἐμέ, τὴν δούλην σου, καὶ μου εἶπαν· Παράδωσε εἰς ἡμᾶς τὸν φονέα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ, τὸν υἱὸν σου, δια νὰ τὸν θανατώσωμεν καὶ ἔτσι νὰ πληρώσῃ αὐτὸς με τὴν ζωὴν τοῦ τῆς ζωὴν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσε καὶ θα ἐξοντώσωμεν αὐτὸν, τὸν κληρονόμον τῆς περιουσίας σας. Ἐτσι δε αὐτοὶ θέλουν νὰ σβήσουν τὸν τελευταῖον καὶ μοναδικὸν σπινθήρα, τὸν κληρονόμον, ὥστε νὰ μὴ εὐρεθῆ κανεῖς διάδοχος καὶ κληρονόμος τοῦ ἀνδρὸς μου καὶ χαθῆ τοιοῦτοτρόπως τὸ ὄνομά τοῦ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς”.
- B Βασ. 14,8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα· ὑγιαίνουσα βιάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ.
B Βασ. 14,8 Εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα· “πήγαινε στὸ σπίτι σου καὶ ἐγὼ θα δώσω τὴν σχετικὴν ἐντολὴν δια σέ”.
- B Βασ. 14,9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα· ἐπ’ ἐμέ, κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶος.
B Βασ. 14,9 Ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία κατήγετο ἀπὸ τὴν πόλιν Θεκωέ, εἶπε με κάποιον ἀνησυχίαν πρὸς τὸν βασιλέα· “ἀς τιμωρηθῶ ἐγὼ καὶ ἡ πατρικὴ μου οἰκογένεια, διότι δὲν ἐφήρμοσα τὸν νόμον τῆς ἀνταποδόσεως ἐναντίον τοῦ υἱοῦ μου. Εὐχόμεναι δε ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θρόνος τοῦ νὰ μείνουν ἀθῶοι ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν”.
- B Βασ. 14,10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· τίς ὁ λαλῶν πρὸς σε; καὶ ἄξις αὐτὸν πρὸς ἐμέ, καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἄψασθαι αὐτοῦ.
B Βασ. 14,10 Ὁ βασιλεὺς εἶπε τότε πρὸς αὐτήν. “Ποῖός εἶναι ἐκεῖνος, πὺ θα σου ἀντιμιλήσῃ; Θα τὸν οδηγήσῃς ἀμέσως πρὸς ἐμέ καὶ δὲν θα τολμήσῃ οὔτε νὰ ἐγγίσῃ ἀπλῶς τὸν υἱὸν σου”.
- B Βασ. 14,11 καὶ εἶπε· μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱὸν μου· καὶ εἶπε· ζῆ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν.

- B Βασ. 14,11 Είπε τότε εκείνη προς τον Δαυίδ· “ας ευαρεστηθῆ ὁ βασιλεὺς μου να προφέρῃ το ὄνομα Κυρίου του Θεοῦ του, ὀρκιζόμενος εἰς αὐτό, ὅτι δεν θα επιτρέψῃ να παρουσιασθῆ εκδικητῆς, συγγενῆς του φονευθέντος υἱοῦ μου, και ὅτι δεν θα εἰσπύσῃ τον ζώντα υἱόν μου”. Εἶπεν ὁ Δαυίδ· “ὀρκίζομαι στον ζώντα Κύριον, ὅτι οὔτε μια τρίχα δεν θα πέσῃ ἀπὸ την κεφαλὴν του παιδιοῦ σου εἰς την γῆν”.
- B Βασ. 14,12 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου βασιλέα ῥῆμα. καὶ εἶπε· λάλησον.
B Βασ. 14,12 Ἡ γυνὴ εἶπε τότε πρὸς τὸν βασιλέα· “θα μου επιτρέψῃς, σε παρακαλῶ, να ὀμιλήσω και πάλιν ἐγὼ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἕνα ἀκόμη λόγον”. Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησεν· “ὀμίλησον”.
- B Βασ. 14,13 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· ἵνατί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεοῦ; ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;
B Βασ. 14,13 Προσέθεσε τότε ἡ γυνὴ· “διατί συ ἐσκέφθης ἕνα τέτοιο παρόμοιον κακὸν ἐναντίον του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, του λαοῦ του Θεοῦ; Ἡ διαταγή, ἡ ὁποία ἐβγήκεν ἀπὸ το στόμα του βασιλέως, να μὴ ἐπιστρέψῃ ὁ Ἀβεσσαλώμ, ὁ διωγμένος μακρὰν την Ἱερουσαλήμ, δεν ἀποτελεῖ ἀδικίαν;
- B Βασ. 14,14 ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ ὡσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ οὐ συναχθήσεται· και λήψεται ὁ Θεὸς ψυχὴν, καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ’ αὐτοῦ ἐξωσμένον.
B Βασ. 14,14 Ἀς μὴ λησμονοῦμεν δε ὅτι ὅλοι θα ἀποθάνωμεν. Και ὅπως το νερὸ, το ὁποῖον χύνεται και ῥεεῖ εἰς την γῆν, δεν εἶναι δυνατόν να μαζευθῆ, ἔτσι εἴμεθα και ὅλοι ἡμεῖς. Εκείνος ὁ ὁποῖος ἀπέθανε, δεν ἠμπορεῖ να ἐπανέλθῃ εἰς την ζωὴν. (Ὁ Ἀμνὼν ἐφυγε ἀπὸ τον κόσμον αὐτόν. Δεν ἐπανερχεται). Ὁ δε Θεὸς θα θέσῃ ὑπὸ την προστασίαν του ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος σκέπτεται να ἐπαναφέρῃ τον ἐξωρισμένον Ἀβεσσαλώμ.
- B Βασ. 14,15 καὶ νῦν ὃ ἤλθον λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεται με ὁ λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου· λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἴπως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ·
B Βασ. 14,15 Και τώρα ἤλθα να θέσω ὑπ’ ὄψιν του βασιλέως μου και κυρίου μου αὐτὰ τα πράγματα, ὅτι με ἔχει τρομάξει το συγγενολόγι μου (μὴπως και ζητήσῃ να ἐφαρμόσω τον νόμον της ἀντιδικίας). Ἀπεφάσισα λοιπόν, να ἀναφερθῶ εἰς σέ, μὴπως συ ὁ βασιλεὺς μου, ἠμπορέσῃς να ἐκκληρώσῃς το αἶτημα της χάριτος ἐμοῦ της δούλης σου.
- B Βασ. 14,16 ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς· ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξῆραί με και τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας Θεοῦ.
B Βασ. 14,16 Ἐσκέφθην και ἐπίστευσα ὅτι ὁ βασιλεὺς θα ἀκούσῃ αὐτὴν την αἰτησίαν μου. Ἀς ἀπαλλάξῃ ἐμὲ την δούλην του ἀπὸ τα χέρια του ἀνδρὸς, ὁ ὁποῖος ζητεῖ να βγάλῃ ἐμὲ και τον υἱόν μου ἀπὸ την κληρονομίαν, που μας ἔχει δώσει ὁ Θεός”.
- B Βασ. 14,17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· εἶν δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίαν, ὅτι καθὼς ἄγγελος Θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθόν και τὸ πονηρόν, και Κύριος ὁ Θεὸς σου ἔσται μετὰ σοῦ.
B Βασ. 14,17 Ἡ γυναῖκα συνεχίζουσα εἶπε· “ας εἶναι λοιπόν ὁ ευμενῆς αὐτὸς λόγος του κυρίου μου και βασιλέως μου ὡς θυσία ἐνώπιον του Θεοῦ. Διότι ὁ κύριός μου και βασιλεὺς μου εἶναι σαν ἄγγελος Θεοῦ, που ἀκούει το ἀγαθόν και το κακόν. Και ὁ Κύριος ὁ Θεός θα εἶναι πάντοτε μαζί σου”.
- B Βασ. 14,18 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς και εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα· μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ’ ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε. και εἶπεν ἡ γυνὴ· λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς.
B Βασ. 14,18 Ὁ βασιλεὺς, κάτι ὑποπευθεῖς, ἀπήντησε πρὸς αὐτὴν την γυναῖκα· “μὴ ἀρνηθῆς, σε παρακαλῶ, να μου πῃς καθαρὰν την ἀλήθειαν εἰς ὅ,τι θα σε ἐρωτήσω”. Ἡ γυναῖκα ἀπήντησεν· “ας ὀμιλήσῃ, λοιπόν, ὁ βασιλεὺς και κύριός μου και ἐγὼ θα ἀπαντήσω”.
- B Βασ. 14,19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· μὴ ἡ χεὶρ Ἰωάβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ; και εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ· ζῆ ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωάβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι, και αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους·
B Βασ. 14,19 Ὁ βασιλεὺς Δαυίδ την ἠρώτησε· “μὴπως ὁ Ἰωάβ σε συνεβούλευσε να μου πῃς ὅλα αὐτὰ;” Ἀπήντησεν ἡ γυναῖκα πρὸς τὸν βασιλέα· “ὀρκίζομαι εἰς την ζωὴν σου, κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι δεν ἠμπορεῖ ἐνώπιόν σου να διαφύγῃ κανεὶς οὔτε πρὸς τα δεξιὰ οὔτε πρὸς τα ἀριστερὰ· και ἐγὼ δεν ἠμπορῶ να ἀποκρύψω ἢ να ἀρνηθῶ τίποτε ἀπὸ ὅσα εἶπες συ, ὁ κύριός μου και βασιλεὺς μου. Ὅτι δηλαδὴ πράγματι ὁ δοῦλός σου ὁ Ἰωάβ, αὐτὸς μου ἔδωσε την ἐντολήν και αὐτὸς ἐβάλεν στο στόμα της δούλης σου ὅλα τα λόγια αὐτὰ.
- B Βασ. 14,20 ἔνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωάβ τὸν λόγον τοῦτον, και ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῆ.
B Βασ. 14,20 Δια να δώσῃ ἄλλην τροπὴν στο θλιβερόν τούτο ζήτημα, ἐχρησιμοποίησεν ὁ δοῦλος σου ὁ Ἰωάβ τον τρόπον αὐτόν. Συ ὁμως, ὁ κύριός μου, εἶσαι σοφός. Ἡ σοφία σου εἶναι σαν του ἀγγέλου του Θεοῦ, ὡστε να γνωρίζῃς ὅλα ὅσα συμβαίνουν εἰς την γῆν”.
- B Βασ. 14,21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ· ἴδου δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον· πορεύου, ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ.

- B Βασ. 14,21 Εκάλεσεν ο βασιλεύς τον Ιωάβ και του ειπεν· “ιδού, λοιπόν, θα σου κάμω την χάριν, την οποίαν μου εξήτησες. Πηγαίνε να επαναφέρης το παιδί μου, τον Αβεσσαλώμ”.
- B Βασ. 14,22 και ἔπεσεν Ἰωάβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν Ἰωάβ· σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.
- B Βασ. 14,22 Ὁ Ἰωάβ ἔπεσε κατὰ γῆς με τὸ πρόσωπον στο ἔδαφος, προσεκύνησε και ηυχαρίστησε τον βασιλέα. Εἶπε δε στον Δαυίδ· “σήμερα εγώ ο δούλος σου επείσθην, ὅτι απολαμβάνω εκτιμήσεως πλησίον σου, κύριέ μου βασιλεύ, διότι ἐξεπλήρωσες αὐτὸ τὸ αἴτημα του δούλου σου”.
- B Βασ. 14,23 καὶ ἀνέστη Ἰωάβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ καὶ ἦγαγε τὸν Ἀβεσσαλώμ εἰς Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 14,23 Ἀμέσως ο Ἰωάβ εσηκώθη, μετέβη εἰς τὴν Γεδσοῦρ, ἐπῆρεν ἀπὸ ἐκεῖ και επανέφερε τον Αβεσσαλώμ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 14,24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβεσσαλώμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.
- B Βασ. 14,24 Ὁ βασιλεύς εἶπεν· “ὁ Αβεσσαλώμ ας επιστρέψη και ας μείνη στον οἶκον του. Ἀλλά ας μη ἰδῆ ποτέ τὸ πρόσωπόν μου”. Ὁ Αβεσσαλώμ ἐπέστρεψε πράγματι στον οἶκον του και δεν ἐβλεπε πλέον τὸ πρόσωπον του βασιλέως· δεν παρουσιάσθη ποτέ εἰς αὐτόν.
- B Βασ. 14,25 καὶ ὡς Ἀβεσσαλώμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.
- B Βασ. 14,25 Μεταξὺ των Ἰσραηλιτῶν δεν υπήρχεν ἄλλος τόσοσ θαυμαστός, ὅσον ἦτο ὁ Αβεσσαλώμ, κατὰ τὴν ωραιότητα. Οὗτος ἀπὸ του ἀκρου των ποδῶν του μέχρι και της κεφαλῆς του δεν εἶχε κανένα ψεγάδι.
- B Βασ. 14,26 καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτόν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ -καὶ ἐγένετο ἀπ’ ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ’ αὐτόν- καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.
- B Βασ. 14,26 Αὐτὸς εκουρευετο μια φορά τὸ ἔτος, διότι ηῦξενεν υπερβολικὰ και τον εβάρυνεν η κόμη του. Οταν δε εκούρευε τὴν κεφαλὴν του, τὸ βάρος της κουρεμένης κόμης του ἐξυγίζεν· διακοσίους βασιλικούς σίκλους, δύο και πλέον χιλιόγραμμα.
- B Βασ. 14,27 καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλώμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα καὶ γίνεται γυνὴ τῷ Ῥοβοάμ υἱῷ Σαλωμών καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιά.
- B Βασ. 14,27 Ἀπέκτησε δε ὁ Αβεσσαλώμ τρεις υἱούς και μίαν θυγατέρα. Ἡ θυγάτηρ του ὠνομάζετο Θημάρ. Αὕτη ἦτο ωραιοτάτη γυναικα και ἐγένε συζυγος του Ροβοάμ, του υἱοῦ του Σολομώντος. Αὕτη ἐγέννησεν στον Ροβοάμ παιδί, τον Αβιά.
- B Βασ. 14,28 καὶ ἐκάθισεν Ἀβεσσαλώμ ἐν Ἱερουσαλήμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.
- B Βασ. 14,28 Ὁ Αβεσσαλώμ παρέμεινεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ δύο ἔτη, κατὰ τὸ διάστημα των ὁποίων δεν εἶδε τὸ πρόσωπον του βασιλέως Δαυίδ.
- B Βασ. 14,29 καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς Ἰωάβ ἀποστεῖλαι αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.
- B Βασ. 14,29 Ἐστειλε δε ἀνθρωπὸν του στον Ἰωάβ και ἐζήτησεν ἀπὸ αὐτόν να μεσιτεύση, δια να παρουσιασθῆ προς τον βασιλέα. Ὁ Ἰωάβ ὁμως δεν ἐνέκρινε και δεν ηθέλησε να ἐλθῆ αὐτὸς προς τον βασιλέα. Ὁ Αβεσσαλώμ ἀπέστειλε δεῦτερον φορὰν ἀνθρωπον προς τον Ἰωάβ καλὼν αὐτόν, ἀλλὰ ἐκεῖνος δεν ηθέλησε να προσέλθῃ.
- B Βασ. 14,30 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἴδετε, ἡ μερίς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωάβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαί, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλώμ τὴν μερίδα. καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωάβ πρὸς αὐτόν διερρήχοντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπον· ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβεσσαλώμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.
- B Βασ. 14,30 Εἶπε τότε ὁ Αβεσσαλώμ στους δούλους του· “προσέξατε, ἕνας ἀγρὸς του Ἰωάβ εὐρίσκεται κοντὰ στον ἰδικὸν μου. Εἰς αὐτόν ἔχει καλλιεργηθῆ δι’ αὐτόν κριθάρι, που εἶναι ὠρμιον προς θερισμόν. Πηγαίνετε και βάλετε φωτιά και καύσατέ το”. Οἱ δούλοι του Αβεσσαλώμ ἤλθον, ἔβαλαν φωτιά και ἔκαυσαν τὸ κριθάρι του ἀγροῦ του Ἰωάβ. Οἱ δε δούλοι του Ἰωάβ ἤλθον προς τον κύριόν των με σχισμένα τα ἱμάτια των και εἶπαν· “οἱ δούλοι του Αβεσσαλώμ ἔκαυσαν τὸ σπαρμένον χωράφι σου”.
- B Βασ. 14,31 καὶ ἀνέστη Ἰωάβ καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλώμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἰνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδές σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί;
- B Βασ. 14,31 Ὁ Ἰωάβ ἀγανακτῶν ηγέρθη και μετέβη στον οἶκον του Αβεσσαλώμ και του εἶπε· “διατί οἱ δούλοι σου ἔκαυσαν τὸ σπαρμένον χωράφι μου;”
- B Βασ. 14,32 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς Ἰωάβ· ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σε λέγων· ἦκε ὤδε, καὶ ἀποστειλῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· ἰνατί ἦλθον ἐκ Γεδσοῦρ; ἀγαθὸν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον· εἰ δὲ ἐστὶν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με.
- B Βασ. 14,32 Ὁ Αβεσσαλώμ του ἀπήνητησεν· “ιδού, εγώ ἔστειλα ἀνθρωπον εἰς σε και σου εἶπα· Ελα εδῶ, διότι θέλω να σε στειλῶ

σαν πρεσβευτήν προς τον βασιλέα και να του πης· Διατί επέστρεψα από την Γεδσοῦρ; Προτιμότερον ἦτο να ἔμενα εκεί, διότι μέχρι τώρα δεν είδα καθόλου το πρόσωπον του βασιλέως μου. Εάν ἔχω διαπράξει θανάσιμον ἔγκλημα, ας με θανατώσῃ”.

B Βασ. 14,33 καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλώμ. καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 14,33 Ο Ἰωάβ παρουσιάσθη τότε ἐνώπιον του βασιλέως και ανέφερεν εις αὐτόν ο,τι του είχαν εἶπει ο Αβεσσαλώμ. Ο δε βασιλεὺς ἐκάλεσε τον Αβεσσαλώμ. Ο Αβεσσαλώμ παρουσιάσθη στον βασιλέα, ἔπεσε με το πρόσωπον αὐτοῦ κάτω εις την γην ἐνώπιον του βασιλέως. Ο δε βασιλεὺς κατεφίλησε τον Αβεσσαλώμ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 15

B Βασ. 15,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀβεσσαλώμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πενήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

B Βασ. 15,1 Πλεῖστα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, την συμφιλίωσιν δηλαδὴ του Αβεσσαλώμ προς τον πατέρα του, ο Αβεσσαλώμ κατεσκεύασε δια τον εαυτόν του ἄρματα, ηἰόρασε δε και ἵππους. Πενήντα ἄνδρες ὡσάν σωματοφυλάκες και τιμητικὴ συνοδεία ἔτρεχαν ἔμπροσθέν του.

B Βασ. 15,2 καὶ ὠρθρισεν Ἀβεσσαλώμ καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρας τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ, ὃς ἐγένετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβεσσαλώμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν· ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δοῦλός σου.

B Βασ. 15,2 Ο Αβεσσαλώμ ἐξυπνοῦσε πολὺ πρῶτῃ, ἐβγαῖνε ἀπὸ την πόλιν και ἴστατο πλησίον εις την οδόν, που ὠδηγοῦσε εις την πύλην της πόλεως Ἱερουσαλήμ. Εφώναζε δε κάθε ἄνθρωπον, ο ὁποῖος εἶχε διαφορὰς προς ἄλλον και ἤρχετο να δικασθῆ ἐνώπιον του βασιλέως και του ἔλεγε με πολλὴν φιλοφροσύνην· “ἀπὸ ποίαν πόλιν κατάγεσαι;” Εκείνος ευχαριστημένος ἀπαντοῦσε· “ἐγώ, ο δοῦλος σου, κατάγομαι ἀπὸ μίαν πόλιν του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.

B Βασ. 15,3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλώμ· ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκολοὶ, καὶ ὁ ἀκούων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως.

B Βασ. 15,3 Ο Αβεσσαλώμ ἔλεγε και διεβεβαίωνεν αὐτόν· “ἡ ὑπόθεσίς σου εἶναι ὀλοφάνερα δικαία και εὐκολα ἠμπορεῖ να τακτοποιηθῆ. Δεν ὑπάρχει ὁμως κανένας διωρισμένος ἀπὸ τον βασιλέα δικαστῆς, δια να δικάσῃ την ὑπόθεσί σου”.

B Βασ. 15,4 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ· τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῆ, καὶ ἐπ’ ἐμέ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ, ὃς ἐὰν ᾗ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιώσω αὐτόν;

B Βασ. 15,4 Καὶ ο Αβεσσαλώμ προσέθετε· “ποιὸς τάχα θα με εγκαταστήσῃ δικαστὴν εις την χώραν αὐτήν; Αν γίνω, εις ἐμέ θα ἔρχονται τότε ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, που ἔχουν διαφορὰς προς ἄλλους, και ἐγώ θα δικάζω δικαίως”.

B Βασ. 15,5 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

B Βασ. 15,5 Όταν δε κανεῖς Ἰσραηλίτης τον ἐπλησίαζε να τον προσκυνῆσῃ, ο Αβεσσαλώμ ἀπλωνε το χεῖρι του, την ἔπιανε φιλικῶς και τον καταφιλοῦσε.

B Βασ. 15,6 καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλώμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινόμενοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλώμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ.

B Βασ. 15,6 Ἔτσι δε συμπεριφερόμενος ο Αβεσσαλώμ προς κάθε Ἰσραηλίτην, που ἤρχετο να δικασθῆ ἐνώπιον του βασιλέως, κατακτοῦσε τας καρδίας των Ἰσραηλιτῶν.

B Βασ. 15,7 καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχὰς μου, ἃς ἠύξάμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρών·

B Βασ. 15,7 Όταν ο Αβεσσαλώμ συνεπλήρωνε το τεσσαρακοστὸν ἔτος της ηλικίας του, εἶπε προς τον πατέρα του· “δος μου την ἀδειαν να μεταβῶ εις την Χεβρών, δια να ἐκτελέσω ἕνα τάξιμο, το ὁποῖον ἔχω κάμει προς τον Κυριον.

B Βασ. 15,8 ὅτι εὐχὴν ἠύξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοῦρ ἐν Συρίᾳ λέγων· ἐὰν ἐπιστρέφω ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.

B Βασ. 15,8 Διότι ἐγώ, ο δοῦλος σου, ὅταν ἔμενα ἐξόριστος εις την Γεδσοῦρ της Συρίας, ἔκαμα μίαν εὐχὴν στον Κυριον και εἶπα· Εάν ευδοκήσῃ ο Κυριος και ἐπιστρέψω εις την Ἱερουσαλήμ, θα του προσφέρω δῶρον της λατρείας μου προς αὐτόν”.

B Βασ. 15,9 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· βιάδιζε εἰς εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών.

B Βασ. 15,9 Ο βασιλεὺς Δαυὶδ ἀνύποπτος ἀπῆντησε προς τον Αβεσσαλώμ· “πήγαῖνε εις οδόν εἰρήνης”. Εκείνος δε ἐξεκίνησε και μετέβη εις την Χεβρών.

B Βασ. 15,10 καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλώμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγων· ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν

τῆς κερατίνης καὶ ἐρέϊτε· βεβασίλευκε βασιλεὺς Ἀβεσσαλώμ ἐν Χεβρών.

B Βασ. 15,10

Ἐστειλε δε κατασκόπους ο Αβεσσαλώμ εις ὄλας τας φυλάς του Ἰσραήλ, δια να αναγγείλουν τα ἐξῆς· Ἀμέσως μὲλις ακούσετε τον ἦχον κερατίνης σάλπιγγας θα πῆτε· «ανεκηρύχθη βασιλεὺς εις την Χεβρών ο Αβεσσαλώμ”.

B Βασ. 15,11

καὶ μετὰ Ἀβεσσαλώμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλήμ κλητοὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότητι αὐτῶν καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα.

B Βασ. 15,11

Μαζῆ δε με τον Αβεσσαλώμ ἐπορεύθησαν προς την Χεβρών ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ διακόσιοι ἄλλοι ἐπίσημοι ἄνδρες. Αὐτοὶ ἐπήγαν μαζῆ του με ὄλην των την ἀπλότητα, χωρὶς να γνωρίζουν τίποτε ἀπὸ ὅσα πονηρὰ εἶχε κατὰ νουν ο Αβεσσαλώμ.

B Βασ. 15,12

καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλώμ καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀχιτόφελ τὸν Γελμωναῖον τὸν σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλά ἐν τῷ θουσιάζειν αὐτόν. καὶ ἐγένετο σύστρεμμα ἰσχυρόν, καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 15,12

Ὁ Αβεσσαλώμ, ὅταν εἶχε κατεβῆ εις την Χεβρών, δια να προσφέρῃ την θυσίαν του τάματός του, ἔστειλεν ἄνθρωπον καὶ προσεκάλεσε τον Αχιτόφελ τον Γελμωναῖον, ο οποίος ἦτο σύμβουλος του Δαυὶδ καὶ κατήγετο ἀπὸ την πόλιν Γωλά. Ἐτσι δε το συνωμοτικὸν στράτευμα του Αβεσσαλώμ ἐγένετο ολονέν καὶ ἰσχυρότερον, διότι πολὺς λαὸς συνεχῶς ἐπορεύετο καὶ ακολουθοῦσε τον Αβεσσαλώμ.

B Βασ. 15,13

καὶ παρεγένετο ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ λέγων· ἐγένηθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραήλ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 15,13

Ἦλθεν ὅμως ενας ἀγγελιαφόρος προς τον Δαυὶδ καὶ του εἶπεν· “ὅλοι οὖ Ἰσραηλίται ἔχουν ἀκολουθήσει τον Αβεσσαλώμ”.

B Βασ. 15,14

καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ’ αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ· ταχύνετε τοῦ πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχύνη καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς καὶ ἐξώση ἐφ’ ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας.

B Βασ. 15,14

Ὁ Δαυὶδ, ο οποίος ἀντελήφθη πλέον τους πονηροὺς σκοποὺς του Αβεσσαλώμ, εἶπε προς τους δούλους του, που εὐρίσκοντο μαζῆ του εις την Ἱερουσαλήμ· “σηκωθῆτε καὶ ας φύγωμεν. Διότι εἰάν συναντηθῶμεν με τον Αβεσσαλώμ, δεν θα υπάρξῃ καμμία σωτηρία δι’ ἡμᾶς. Σπεύσατε να φύγωμεν, μήπως τυχόν ἐκεῖνος τρέξῃ καὶ μας καταλάβῃ καὶ ἀφήσῃ να πέσῃ ἐπάνω μας ὄλη ἡ κακία του καὶ περάσῃ τους κατοικοὺς της Ἱερουσαλήμ ἐν στόματι μαχαίρας”.

B Βασ. 15,15

καὶ εἶπον οὖ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα· κατὰ πάντα, ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἴδου οὖ παῖδές σου.

B Βασ. 15,15

Οὖ δούλοι του βασιλέως εἶπαν προς αὐτόν· “ὄλα ὅσα ἀποφασίση να πράξῃ ο κύριός μας καὶ βασιλεὺς μας, ἡμεῖς εἴμεθα πρόθυμοι να υπακούσωμεν καὶ να πράξωμεν”.

B Βασ. 15,16

καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον.

B Βασ. 15,16

Ὁ βασιλεὺς πεζοπορῶν, μαζῆ δε με αὐτόν καὶ ὄλος ὁ βασιλικὸς του οἶκος, ἐφυγαν ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ. Ἀφήκε δε μόνον δέκα ἀπὸ τας γυναῖκας του της δευτέρας σειράς, να φυλάττουν τον βασιλικὸν του οἶκον.

B Βασ. 15,17

καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οὖ παῖδες αὐτοῦ πεζῆ καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρᾶν.

B Βασ. 15,17

Ἐβγήκεν ὁ βασιλεὺς καὶ ὄλη ἡ αὐλή του πεζοποροῦντες καὶ ἐσταμάτησαν εις ἕνα μακρυνόν οἶκον.

B Βασ. 15,18

καὶ πάντες οὖ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρήγον καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ καὶ πάντες οὖ περι αὐτόν καὶ πάντες οὖ ἀδροὶ καὶ πάντες οὖ μαχηταὶ ἐξακόσιοι ἄνδρες, καὶ παρήσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ καὶ πάντες οὖ Γεθθαῖοι, οὖ ἐξακόσιοι ἄνδρες οὖ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γέθ, πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως.

B Βασ. 15,18

Ὀλοι οὖ αυλικὸὶ του καὶ οὖ δούλοι του τον περιεστοιχίζαν καὶ ἐβάδιζαν μαζῆ του. Ἐπίσης μαζῆ του ἐπορεύοντο ὄλοι οὖ της προσωπικῆς του φρουράς, οὖ Χελεθὶ καὶ Φελεθὶ, καὶ ἐσταμάτησαν εις κάποιαν ἐληάν, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εις ἐρημον περιοχὴν. Ὀλος ὁ λαὸς ἐβάδιζε πλησίον του, ὄπως ἐπίσης καὶ οὖ ἐπίσημοι καὶ ὄλοι οὖ μαχηταὶ, ἐν ὄλω ἐξακόσιοι ἄνδρες ὑπὸ την ἐξουσίαν του. Πλησίον του ἦσαν ἡ σωμαμαφυλακὴ του ἀπὸ τους Χελεθὶ καὶ Φελεθὶ, ὄλοι οὖ Γεθθαῖοι, οὖ ἐξακόσιοι ἄνδρες, οὖ ὁποιοὖ εἶχον ἐλθεῖ πεζοποροῦντες ἀπὸ την Γέθ, καὶ ἐβάδιζαν μαζῆ με τον βασιλέα.

B Βασ. 15,19

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθθὶ τὸν Γεθθαῖον· ἵνατὶ πορεύῃ καὶ σὺ μεθ’ ἡμῶν; ἐπίστρεφε καὶ οἶκει μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι μετώκησας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου.

B Βασ. 15,19

Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἶπε προς τον Εθθὶ, τον Γεθθαῖον· “διατὶ καὶ συ ἐρχεσαι μαζῆ μας; Γυρῖσε πίσω καὶ μένε μαζῆ με τον βασιλέα Αβεσσαλώμ, διότι συ εἶσαι ἀπλῶς ἕνας φιλοξενούμενός μας καὶ δεν ἔχεις μετοικήσει ἀπὸ τον τόπον σου, δια να ἐγκατασταθῆς ὀριστικῶς πλησίον μας.

B Βασ. 15,20

εἶ ἐχθὲς παραγένοντας, καὶ σῆμερον κινήσω σε μεθ’ ἡμῶν; καὶ γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου; ἐχθὲς ἡ ἐξέλευσίς σου, καὶ σῆμερον μετακινήσω σε μεθ’ ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορευόσομαι οὖ εἰάν ἐγὼ πορευθῶ. ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ

ἀλήθειαν.

- B Βασ. 15,20 Εφόσον χθες ἤλθες, πῶς εἶναι δυνατόν να σε μετακινήσω μαζί μας σήμερα; Λοιπόν, θα μεταναστεύσεις από τον τόπον σου; Επαναλαμβάνω, χθες εβγήκες από την πατρίδα σου και πῶς θα σε υποχρεώσω εγώ σήμερα, να με ακολουθήσεις εις την πορείαν μας; Ἄλλωστε εγώ θα πορευθῶ, ὅπου ἠμπορέσω να πορευθῶ. Γυρτισε λοιπόν πίσω, ἐπίστρεψε στους ἀδελφούς σου, στους ἰδικούς σου. Ὁ δε Θεός θα δείξῃ τὸ ἐλεός του και τὴν ἀλήθειάν του πρὸς σέ”.
- B Βασ. 15,21 καὶ ἀπεκρίθη Ἐθθὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε· ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον, οὗ ἂν ᾦ ὁ κύριός μου, καὶ ἂν εἰς θάνατον καὶ ἂν εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου.
- B Βασ. 15,21 Ἀπεκρίθη ὁ Εθθὶ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ εἶπεν· “ὀρκίζομαι στον ζῶντα Κυριον τὸν Θεόν μου και στον κύριόν μου τὸν βασιλέα ὅτι, ὅπου ὁ κύριός μου θα μεταβῆ στον θάνατον ἢ εις τὴν ζωὴν, ἐκεῖ και ἐγὼ ὁ δοῦλος σου θα εἶμαι μαζί σου”.
- B Βασ. 15,22 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθθὶ· δεῦρο καὶ διάβαινε μετ’ ἐμοῦ· καὶ παρήλθεν Ἐθθὶ ὁ Γεθθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς και πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ’ αὐτοῦ.
- B Βασ. 15,22 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ συγκληνόμενος εἶπε πρὸς τὸν Εθθὶ· “ἔλα, βιάδιζε μαζί μας”. Ὁ Εθθὶ ὁ Γεθθαῖος, συνεπορεύετο μαζί με τὸν βασιλέα και με ὅλους τὸς δούλους και με ὅλον τὸν στρατὸν αὐτοῦ.
- B Βασ. 15,23 καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε φωνῆ μεγάλη. και πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ τῶν Κέδρων, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν Κέδρων καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον.
- B Βασ. 15,23 Ὅλοι δε ὅσοι ἦσαν μαζί με τὸν φεύγοντα Δαυὶδ ἔκλαιαν με φωνὴν μεγάλην. Ὅλος ὁ λαὸς διεπέρασε τὸν χειμάρρον τῶν Κέδρων. Ἐπίσης ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ και ὅλος ὁ λαὸς, ἀφοῦ διέβησαν τὸν χειμάρρον τῶν Κέδρων, ἐσκόπευαν να πορευθῶν δια τῆς οδοῦ, ἡ ὁποία ὠδηγοῦσε εις τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου.
- B Βασ. 15,24 καὶ ἰδοὺ καὶ γε Σαδῶκ και πάντες οἱ Λευῖται μετ’ αὐτοῦ αἶνοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἀπὸ Βαιθάρ και ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. και ἀνέβη Ἀβιάθαρ, ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως.
- B Βασ. 15,24 Καὶ ἰδοὺ, κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ χειμάρρου, παρουσιάσθη και ὁ Σαδῶκ, ὁ ἀρχιερεὺς, και μαζί με αὐτὸν ὅλοι οἱ Λευῖται, οἱ ὁποῖοι μετέφεραν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὴν Βαιθάρ. Αὐτοὶ ἐτοποθέτησαν ἐκεῖ τὴν ιερὰν Κιβωτὸν. Ἀνέβη δε και ὁ ἀρχιερεὺς Ἀβιάθαρ, ὁ ὁποῖος παρέμενεν ἐκεῖ, ἕως ὅτου ἐπαυσε πλέον να ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ λαὸς, που ἀκολουθοῦσε τὸν Δαυὶδ.
- B Βασ. 15,25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδῶκ· ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εις τὴν πόλιν· ἂν εὖρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπιστρέψει με και δείξει μοι αὐτὴν και τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς.
- B Βασ. 15,25 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἶπε τότε πρὸς τὸν Σαδῶκ· “ἐπανάφερε τὴν Κιβωτὸν εις τὴν πόλιν. Ἐάν δε εὖρω χάριν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου και εὐδοκῆση να με ἐπαναφέρῃ εις τὴν πόλιν, θα μου δείξῃ πάλιν τὴν Κιβωτὸν και τὴν ωραιότητά της.
- B Βασ. 15,26 καὶ ἂν εἶπῃ οὕτως· οὐκ ἠθέληκα ἐν σοί, ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι, ποιεῖτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
- B Βασ. 15,26 Ἐάν ὅμως μου ομιλήσῃ κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον “δεν εὐαρεστοῦμαι εις σέ” θα εἶπω· Ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι ἐτοιμος. Ἄς κάμῃ ὁ Θεός δι’ ἐμέ ὅ,τι εἶναι καλὸν ἐνώπιόν του”.
- B Βασ. 15,27 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδῶκ τῷ ἱερεῖ· ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εις τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμάας ὁ υἱὸς σου καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ’ ὑμῶν·
- B Βασ. 15,27 Εἶπε δε ὁ βασιλεὺς στον Σαδῶκ, τὸν ἀρχιερέα· “κυττάξτε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰρηνικῶς εις τὴν πόλιν. Μαζὴ δὲ με σας ἐπιστρέφουν και τα παιδιὰ σας, ὁ Ἀχιμάας ὁ ἰδικός σου υἱός, και Ἰωνάθαν ὁ υἱός τοῦ Ἀβιάθαρ.
- B Βασ. 15,28 ἴδετε, ἐγὼ εἶμι στρατεύομαι ἐν Ἀραβῶθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ’ ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαι μοι.
- B Βασ. 15,28 Ἰδέτε, ἐγὼ θα εὐρίσκομαι εις κατάστασιν ἐκστρατείας εις τὴν ἔρημον Ἀραβῶθ, μέχρις ὅτου λάβω κάποιαν καλὴν πληροφορίαν ἀπὸ σας”.
- B Βασ. 15,29 καὶ ἀπέστρεψε Σαδῶκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εις Ἱερουσαλήμ και ἐκάθισεν ἐκεῖ.
- B Βασ. 15,29 Ὁ Σαδῶκ και ὁ Ἀβιάθαρ ἐπέστρεψαν φέροντες τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εις τὴν Ἱερουσαλήμ και ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ.
- B Βασ. 15,30 καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων και κλαίων και τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, και αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος, και πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ και ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες και κλαίοντες.
- B Βασ. 15,30 Ὁ δε Δαυὶδ ἀνήρχετο τὸν λόφον τῶν Ἐλαιῶν κλαίων και ἔχων σκεπασμένην τὴν κεφαλὴν του εις ἐνδειξιν πένθους. Ἐπορεύετο δε ἀνυπόδετος. Ὅλοι οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί του, ἐσκέπασαν τὴν κεφαλὴν τῶν και ἀνέβαιναν τὸν ἀνήφορον τοῦ Ὀρους Ἐλαιῶν κλαίοντες και ἐκεῖνοι.
- B Βασ. 15,31 καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ λέγοντες· καὶ Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλώμ· και εἶπε Δαυὶδ· διασκέδασον δὴ τὴν βουλήν Ἀχιτόφελ, Κύριε ὁ Θεός μου.
- B Βασ. 15,31 Τότε ἐγνωστοποιήθη στον Δαυὶδ ὅτι και αὐτὸς ὁ Ἀχιτόφελ εὐρίσκετο μαζί με τὸς στασιαστὰς, με τὸ μέρος τοῦ Ἀβεσσαλώμ. Προσηυχῆθη δε ὁ Δαυὶδ πρὸς τὸν Κυριον και εἶπε· “Κυριε και Θεέ μου, σε παρακαλῶ, ματαίωσε τα ἐναντίον ἐμοῦ πονηρὰ σχέδια τοῦ Ἀχιτόφελ”.

- B Βασ. 15,32 καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ῥωῶς, οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ Θεῷ, καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσί ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ διεβρόχως τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.
- B Βασ. 15,32 Κατόπιν ὁ Δαυὶδ ἐφθάσε μέχρι τῆς θέσεως Ῥωῶς, ὅπου καὶ προσεκύνησεν ἐκεῖ τὸν Θεόν. Καὶ ἰδοὺ, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Δαυὶδ παρουσιάσθη ὁ Χουσί, ὁ στενός αὐτοῦ φίλος, με σχισμένον τὸν χιτῶνα τοῦ καὶ με χῶμα ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ.
- B Βασ. 15,33 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· ἐὰν μὲν διαβῆς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βάσταγμα·
- B Βασ. 15,33 Εἶπε δε ὁ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν· “ἐὰν διαβῆς καὶ ἐλθῆς μαζῇ μου, θα εἶσαι εἰς ἐμὲ βάρος.
- B Βασ. 15,34 καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλώμ· διελήλυθασιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέν μου διελήλυθεν ὁ πατήρ σου, καὶ νῦν παῖς σου εἰμι, βασιλεῦ, ἔασόν με ζῆσαι, παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός· καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλήν Ἀχιτόφελ.
- B Βασ. 15,34 Ἐὰν ὁμως ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν πόλιν, ἐκεῖ θα εἴπῃς στον Ἀβεσσαλώμ· Οἱ ἀδελφοί σου ἀνεχώρησαν. Εφυγεν ἐπίσης ἀπὸ ἐμὲ ὁ βασιλεὺς, ὁ πατήρ σου. Εγὼ εἰμαι τώρα δούλος ἰδικός σου, βασιλεῦ. Αφησέ με να ζήσω. Δούλος τοῦ πατρός σου ἤμουν προηγουμένως, μέχρι προ ολίγου. Τώρα ἐγὼ θα γίνω δούλος ἰδικός σου. Μένων δε συ πλησίον τοῦ Ἀβεσσαλώμ, θα κατορθώσης να διαλύσης τα ἐναντίον ἐμοῦ πονηρά σχέδια τοῦ Ἀχιτόφελ.
- B Βασ. 15,35 καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ σοῦ Σαδῶκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα, ὃ ἐὰν ἀκούσης ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδῶκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.
- B Βασ. 15,35 Μαζῇ σου δε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ θα εἶναι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς Σαδῶκ καὶ Ἀβιάθαρ. Ο,τι ἀκούεις ἀπὸ τὸν βασιλικὸν οἶκον τοῦ Ἀβεσσαλώμ, θα το γνωστοποιῆς στους ἀρχιερεῖς Σαδῶκ καὶ Ἀβιάθαρ.
- B Βασ. 15,36 ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας υἱὸς τῷ Σαδῶκ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα, ὃ ἐὰν ἀκούσητε.
- B Βασ. 15,36 Ἐπίσης μαζῇ με αὐτοὺς εἶναι τα δύο παιδιὰ των. Ὁ Ἀχιμάας υἱὸς τοῦ Σαδῶκ, καὶ ὁ Ἰωνάθαν υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ. Δια μέσου αὐτῶν θα μου γνωστοποιήτε κάθε τι, το ὁποῖον θα ἀκούσετε”.
- B Βασ. 15,37 καὶ εἰσῆλθε Χουσί ὁ ἐταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλώμ ἄρτι εἰσεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 15,37 Ὁ Χουσί, ὁ στενός φίλος τοῦ Δαυὶδ, ἐπείσθη, ἐπανήλθεν εἰς τὴν πόλιν, ὅταν ὁ Ἀβεσσαλώμ εἰσῆρχετο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 16

- B Βασ. 16,1 Καὶ Δαυὶδ παρῆλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ῥωῶς καὶ ἰδοὺ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθέ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ζευγὸς ὄνων ἐπίσεσαγμένων, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ νέβελ οἴνου.
- B Βασ. 16,1 Ὄταν ὁ Δαυὶδ ἐπροχώρησε εἰς μικρόν τι διάστημα ἀπὸ τὴν Ῥωῶς, ἰδοὺ ἦλθεν εἰς προὔπαντησίν τοῦ ὁ Σιβὰ, ὁ δούλος τοῦ Μεμφιβοσθέ, με δύο σαμαρωμένους ὄνους. Ἐπάνω στους ὄνους αὐτοὺς ἦσαν φορτωμένοι διακόσιοι ἄρτοι, ἑκατὸ μεγάλα τσαμπιά σταφίδες, ἑκατὸ φοίνικες καὶ ἕνας ἀσκός με οἶνον.
- B Βασ. 16,2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβὰ· τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβὰ· τὰ ὑποζύγια τῆ οἰκία τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- B Βασ. 16,2 Ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς τὸν Σιβὰ· “πρὸς ποῖον σκοπὸν τα ἔχεις αὐτά;” Ὁ Σιβὰ ἀπήντησε· “τα ζῶα εἶναι, δια να καθῆσουν τα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ δε ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἶναι φαγητόν των ἀνδρῶν σου. Ὁ οἶνος εἶναι, δια να τον πιουν ἐκεῖνοι, που εἶναι ἐξηντλημένοι ἀπὸ τὴν πορείαν εἰς τὴν ἐρημον”.
- B Βασ. 16,3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἶπε· σήμερον ἐπιστρέψουσί μοι οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.
- B Βασ. 16,3 Ὁ βασιλεὺς τὸν ἠρώτησε πάλιν· “που εἶναι το παιδί τοῦ κυρίου σου;” Ὁ Σιβὰ ἀπήντησε πρὸς τὸν βασιλέα· “ἰδοὺ, κάθεται εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διότι εἶπε· Σήμερον οἱ Ἰσραηλίται θα με ἀποκαταστήσουν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου”.
- B Βασ. 16,4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβὰ· ἰδοὺ σοι πάντα, ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ. καὶ εἶπε Σιβὰ προσκυνήσας· εὐροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριέ μου βασιλεῦ.
- B Βασ. 16,4 Ὁ βασιλεὺς εἶπεν στον Σιβὰ· “ἰδοὺ, ἐγὼ σου δίδω ὅλα ὅσα ἀνήκουν στον Μεμφιβοσθέ”. Ὁ Σιβὰ προσεκύνησε τὸν Δαυὶδ καὶ εἶπεν· “εἶθε να εὐρῶ τὴν χάριν αὐτὴν ἐνώπιόν σου, κύριέ μου καὶ βασιλεῦ”.
- B Βασ. 16,5 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουρίμ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαούλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεῖ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρῶμενος
- B Βασ. 16,5 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἦλθεν ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Βαουρίμ. Καὶ ἰδοὺ προσῆλθεν ἐκεῖ ἕνας ἀνὴρ, συγγενῆς τῆς οἰκογενείας τοῦ Σαούλ. Ὀνομάζετο Σεμεῖ καὶ ἦτο υἱὸς τοῦ Γηρά. Αὐτός ἐπροχωροῦσε καταρῶμενος
- B Βασ. 16,6 καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες

- οί δυνατοί ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως.
- B Βασ. 16,6 καὶ ρίπτων λίθους ἐναντίον του Δαυὶδ καὶ ἐναντίον ὄλων των δούλων του βασιλέως. Ὄλος ο λαὸς καὶ ὅλοι οἱ ἰσχυροὶ πολεμισταὶ ἦσαν ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν του βασιλέως.
- B Βασ. 16,7 καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεὶ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτόν· ἔξελθε, ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος·
- B Βασ. 16,7 Ἀυτὰ δε ἔλεγεν ο Σεμεὶ καταρῶμενος τον Δαυὶδ· “φύγε, φύγε, ἀνθρώπε πνιγμένε εἰς τα αἵματα, ἀνθρώπε της παρανομίας.
- B Βασ. 16,8 ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ Κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαουλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ’ αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ.
- B Βασ. 16,8 Ὁ Κυριος ἐρριψε τώρα ἐπάνω σου ὄλους τους ἀδίκους φόνους, τους ὁποίους διέπραξες ἐναντίον της βασιλικῆς οικογενείας του Σαουλ, ὥστε νὰ γίνῃς συ ἀντὶ ἐκείνου βασιλεύς. Παρέδωκε τώρα τὴν βασιλείαν σου εἰς τα χέρια του παιδιοῦ σου, του Ἀβεσσαλῶμ. Καὶ νὰ, τώρα συ νφίστασαι τας τιμωρίας των κακῶν σου πράξεων, διότι εἶσαι ἀνὴρ πνιγμένος εἰς ἀθῶα αἵματα”.
- B Βασ. 16,9 καὶ εἶπεν Ἀβεσσά υἱὸς Σαρουΐας πρὸς τὸν βασιλέα· ἵνατί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκῶς οὔτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
- B Βασ. 16,9 Ὁ Ἀβεσσά, ο υἱὸς της Σαρουΐας, εἶπε πρὸς τον βασιλέα· “πὼς τολμά αὐτὸ τὸ φόβιο σκυλί καὶ καταράται τον κύριόν μου καὶ βασιλέα μου; Ἐὰν περάσω πρὸς τα ἐκεῖ καὶ θὰ του ἀποκόψω τὴν κεφαλὴν”.
- B Βασ. 16,10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς· τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουΐας; ἄφετε αὐτόν καὶ οὕτως καταρᾶσθω, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυὶδ, καὶ τίς ἐρεῖ, ὡς τί ἐποίησας οὕτως;
- B Βασ. 16,10 Εἶπεν ο βασιλεύς· “διὰτὶ ἀναμιγνύεσθε σεις, οἱ υἱοὶ της Σαρουΐας, εἰς τας ἰδικὰς μου υποθέσεις; Ἀφήστε τον αὐτόν νὰ με καταράται ἔτσι, διότι ο Κυριος του εἶπε νὰ καταράται ἐμὲ τον Δαυὶδ. Ποίος, λοιπόν, ἠμπορεῖ νὰ εἶπη εἰς αὐτόν διὰτὶ ἐπραξες καὶ ἐφέρθης τοιοῦτοτρόπως;”
- B Βασ. 16,11 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσά καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἰδοὺ ὁ υἱὸς μου ὁ ἐξελεθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινί· ἄφετε αὐτόν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος·
- B Βασ. 16,11 Ὁ Δαυὶδ εἶπε πρὸς τον Ἀβεσσά καὶ πρὸς ὄλους τους γύρω αὐλικούς του καὶ στρατιώτας του· “Ἀφοῦ ο υἱὸς μου, ο ὁποῖος εἶναι ἰδικὸς μου γόνος, ζητεῖ τὴν ζωὴν μου, πόσον μάλλον ο Σεμεὶ, αὐτὸς ὁ Βενιαμίτης; Ἀφήστε τον νὰ με καταράται, διότι εἶπε τούτο εἰς αὐτόν ο Κυριος.
- B Βασ. 16,12 εἶπὼς ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
- B Βασ. 16,12 Ὑπομένω τας κατάρας του, μήπως ὁ Θεὸς ἰδῇ αὐτόν τον ἐξευτελισμόν μου καὶ με ἀνταμείψῃ με ἀγαθὰ, ἀντὶ της κατάρας ἣ ὁποία κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐξεσφενδονίσθη ἐναντίον μου”.
- B Βασ. 16,13 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Σεμεὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρῶμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῖ πάσων.
- B Βασ. 16,13 Ὁ Δαυὶδ συνέχισε τὸν δρόμον του καὶ μαζὴ του συνεπορεύοντο ὄλοι ὅσοι τον ἀκολουθοῦσαν. Εβάρδιζε δε καὶ ὁ Σεμεὶ εἰς κάποιον πλευρὰν του ὄρους πλησίον του Δαυὶδ. Ἐνῶ δε ἐπροχωροῦσε, κατηράτο συνεχῶς τον Δαυὶδ καὶ ἐρριπτε λίθους ἐναντίον του καὶ ἐσκόρπιζε χῶμα κατὰ του Δαυὶδ.
- B Βασ. 16,14 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεύς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ’ αὐτοῦ ἐκκελυμένοι καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ.
- B Βασ. 16,14 Ὁ βασιλεύς καὶ ὄλος ο λαὸς, που ἦσαν μαζὴ του κατὰκοποι ἀπὸ τὴν μεγάλην πορείαν ἦλθαν εἰς κάποιον ἐκεῖ μέρος καὶ ἀνεπαύθησαν.
- B Βασ. 16,15 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἀχιτόφελ μετ’ αὐτοῦ.
- B Βασ. 16,15 Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἀβεσσαλὼμ καὶ ὄλος ὁ ἰσραηλιτικὸς στρατὸς, που ἦτο μαζὴ του, εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ. Μαζὴ του δε ἦτο καὶ ὁ Ἀχιτόφελ.
- B Βασ. 16,16 καὶ ἐγενήθη ἡνῖκα ἦλθε Χουσί ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλὼμ· ζήτησθε ὁ βασιλεύς.
- B Βασ. 16,16 Ὅταν ὁ φίλος του Δαυὶδ, ὁ Χουσί, ἦλθε πρὸς τον Ἀβεσσαλὼμ, εἶπε πρὸς αὐτόν· “ζήτησθε ὁ βασιλεύς”.
- B Βασ. 16,17 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Χουσί· τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου; ἵνατί οὐκ ἀπήλθες μετὰ τοῦ ἐταίρου σου;
- B Βασ. 16,17 Ὁ Ἀβεσσαλὼμ ἠρώτησε τον Χουσί· “αὐτὴ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ καλωσύνη σου ἀπέναντι του φίλου σου, του Δαυὶδ; Διὰτὶ δὲν ἐπήγες καὶ συ μαζὴ με τον φίλον σου;”
- B Βασ. 16,18 καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλὼμ· οὐχί, ἀλλὰ κατόπισθεν οὔ ἐξελέξατο Κύριος καὶ ὁ λαὸς οὔτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετὰ αὐτοῦ καθήσομαι·
- B Βασ. 16,18 Ἀπήνησεν ὁ Χουσί πρὸς τον Ἀβεσσαλὼμ καὶ εἶπε· “ὄχι δὲν ἐπήγα με ἐκεῖνον, διότι θὰ ἀκολουθήσω αὐτόν, τον ὁποῖον ὁ Κυριος καὶ ὄλος ὁ λαὸς του Ἰσραὴλ ἐξέλεξεν ὡς βασιλέα. Εἰς αὐτόν θὰ ἀνήκω καὶ μαζὴ του θὰ μένω.
- B Βασ. 16,19 καὶ τὸ δεῦτερον, τίνι ἐγὼ δουλεύσω; οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου.
- B Βασ. 16,19 Ἐξ ἄλλου, ποῖον ἐγὼ θὰ υπηρετήσω; Τον υἱόν του δὲν θὰ υπηρετήσω; Ὅπως ἐδούλευσα τον πατέρα σου, ἔτσι

πιστώς θα δουλεύσω και σέ”.

B Βασ. 16,20

καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς Ἀχιτόφελ· φέρετε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσωμεν;

B Βασ. 16,20

Ὁ Ἀβεσσαλώμ εἶπε πρὸς τὸν Ἀχιτόφελ· “σκεφθῆτε μεταξύ σας και αποφασίσατε, τι θα κάμωμεν”.

B Βασ. 16,21

καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλώμ· εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς σου, ἃς κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι κατήσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.

B Βασ. 16,21

Ὁ Ἀχιτόφελ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ· “εἴσελθε πρὸς τὰς συζύγους τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ πατρὸς σου, τὰς ὁποίας αὐτὸς ἀφῆκε νὰ φυλάττουν τὸν οἶκον τοῦ. Ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται θὰ μάθουν ὅτι με τὸν τρόπον αὐτὸν ἐξηυτέλισες καὶ ἐδειξες τὸ μῖσος σου ἐναντίον τοῦ πατρὸς σου καὶ θὰ ἐνισχυθοῦν οἱ ἄνδρες, που εἶναι μαζὴ σου, ὥστε νὰ σου εἶναι πλέον ἀφοσιωμένοι”.

B Βασ. 16,22

καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβεσσαλώμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἰσῆλθεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ’ ὄφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραὴλ.

B Βασ. 16,22

Οἱ ἄνδρες τοῦ Ἀβεσσαλώμ ἐστήσαν τὴν σκηνὴν τοῦ ἐπάνω στο ἠλιακῶν τοῦ οἴκου τοῦ Δαυὶδ, ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ ἐνώπιον ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν ἦλθεν εἰς ἐνώσιν με τὰς συζύγους τοῦ πατρὸς τοῦ.

B Βασ. 16,23

καὶ ἡ βουλή Ἀχιτόφελ, ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερωτήθη τις ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλή τοῦ Ἀχιτόφελ καὶ γε τῷ Δαυὶδ καὶ γε τῷ Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 16,23

Αἱ γνώμαι δὲ, τὰς ὁποίας ὁ Ἀχιτόφελ ἐσκέπτετο καὶ ἐδίδεδε κατὰ τὰς πρώτας αὐτὰς ἡμέρας στὸν Ἀβεσσαλώμ, ἦσαν ὡς εἴαν κανεῖς ἐρωτοῦσε τὸν Θεόν. Τέτοιαι ἦσαν αἱ γνώμαι καὶ αἱ συμβουλαί, τὰς ὁποίας ὁ Ἀχιτόφελ προηγουμένως μεν ἐδίδεδε πρὸς τὸν Δαυὶδ, τῶρα δὲ ἐδίδεδε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 17

B Βασ. 17,1

Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλώμ· ἐπιλέξω δὴ ἑμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα·

B Βασ. 17,1

Ὁ Ἀχιτόφελ εἶπε κατόπιν πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ· “δοσ μου, σε παρακαλῶ, τὴν ἀδειαν νὰ διαλέξω δώδεκα χιλιάδας ἀνδρας και με αυτούς να σηκωθῶ και να καταδιώξω τὸν Δαυὶδ, αὐτὴν τὴν νύκτα.

B Βασ. 17,2

καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ’ αὐτόν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσὶ, καὶ ἐκοπήσω αὐτόν, καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον·

B Βασ. 17,2

Θα ἐπέλθω αἰφνιδίως ἐναντίον τοῦ. Αὐτὸς θὰ εἶναι κουρασμένος ἀπὸ τὴν πορείαν καὶ ἐπομένως ἀνίκανος εἰς ἀντίστασιν. Θα τὸν αἰφνιδιάσω καὶ ὅλος ὁ στρατὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι μαζὴ τοῦ, θὰ τραπῆ εἰς φυγὴν. Καὶ θὰ μείνῃ αὐτὸς τελείως μόνος· ἐτσι δε ἐγὼ θὰ φονεύσω τὸν βασιλέα.

B Βασ. 17,3

καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σε, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· πλήν ψυχὴν ἀνδρὸς ἐνὸς σὺ ζητεῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη.

B Βασ. 17,3

Θα ἐπαναφέρω δε κατόπιν ὅλον τὸν λαὸν ὑποτεταγμένον πρὸς σέ, ὅπως ἡ νύμφη ἐπιστρέφει ὑποτεταγμένη στὸν ἄνδρα τῆς. Ἐνὸς ἀνθρώπου τὴν ζωὴν συ θὰ ἀφαιρέσης καὶ εἰς ὅλον τὸν λαὸν ἔπειτα θὰ ἐπικρατήσῃ εἰρήνη”.

B Βασ. 17,4

καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβεσσαλώμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ·

B Βασ. 17,4

Ἡ συμβουλή αὐτὴ ἐφάνη λογικὴ καὶ ωφέλιμος ἐνώπιον τοῦ Ἀβεσσαλώμ καὶ ἐνώπιον ὅλων τῶν πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ.

B Βασ. 17,5

καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ· καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσί τὸν Ἀραχί, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ.

B Βασ. 17,5

Διέταξε δε ὁ Ἀβεσσαλώμ· “προσκαλέσατε ἐδῶ καὶ τὸν Χουσί, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀραχί, δια νὰ ἀκούσωμεν, τι θὰ μας εἴπη καὶ αὐτός”.

B Βασ. 17,6

καὶ εἰσῆλθε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς αὐτόν λέγων· κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ· εἰ ποιήσωμεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μή, σὺ λάλησον·

B Βασ. 17,6

Παρουσιάσθη ὁ Χουσί στὸν Ἀβεσσαλώμ καὶ ὁ Ἀβεσσαλώμ τὸν ἠρώτησεν· “αὐτὰ μας εἶπεν ὁ Ἀχιτόφελ. Νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν συμβουλήν αὐτοῦ; Ἐάν ἐχῃς διάφορον γνώμην, ὁμίλησε”.

B Βασ. 17,7

καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ· οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλή, ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο.

B Βασ. 17,7

Εἶπε δε ὁ Χουσί πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ· “εἶναι ἡ μοναδικὴ φορὰ, κατὰ τὴν ὁποῖαν δεν εἶναι ὀρθὴ καὶ ωφέλιμος αὐτὴ ἡ συμβουλή, τὴν ὁποῖαν ἐσκέφθη καὶ ἐδῶσεν ὁ Ἀχιτόφελ”.

B Βασ. 17,8

καὶ εἶπε Χουσί· σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ὕψος τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ πατὴρ σου ἀνὴρ πολεμιστῆς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν·

B Βασ. 17,8

Και ἐν συνεχείᾳ προσέθεσε· “συ γνωρίζεστον πατέρα σου και τους ἄνδρας του, ὅτι εἶναι πολὺ ἰσχυροὶ καὶ γεμάτοι πικρίαν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν. Ὁμοιάζουν με ἄρκτον εἰς τὴν ὑπάθρονον, ἡ ὁποῖα ἐχάσε τα παιδιὰ τῆς. Ὁμοιάζουν με

αγριόχοιρον εις τα χωράφια. Ο πατέρας σου είναι έμπειρος εις πολέμους και δεν θα διαλύση τον στρατόν του. Θα τον έχη μαζί του, δια να πολεμήση.

- B Βασ. 17,9 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων, καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούων καὶ εἶπῃ· ἐγενήθη θραύσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβεσσαλῶμ,
- B Βασ. 17,9 Καὶ να, κάπου αὐτὸς τώρα κρύβεται εἰς κάποιο ὕψωμα ἢ εἰς κάποιον ἄλλον τόπον. Ἐὰν λοιπὸν επιτεθῶμεν τώρα ἐναντίον του καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν του πολέμου ἠττηθῶμεν, θα γίνῃ τοῦτο γνωστὸν καὶ θα διαδοθῇ, ὅτι ἔγινε μεγάλη θραύσις στον στρατόν, που ἀκολουθεῖ τον Ἀβεσσαλῶμ.
- B Βασ. 17,10 καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος, τηκομένη τακῆσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι δυνατὸς ὁ πατὴρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ.
- B Βασ. 17,10 Θα ἐπιπέσῃ δε τόσος πανικός εἰς ὅλους μας, ὥστε καὶ ὁ πλέον ψυχραιμὸς καὶ δυνατὸς ἀπὸ ἡμᾶς, του οἰοῦντος ἡ καρδία εἶναι σαν τὴν καρδία του λιονταριοῦ, θα λυώσῃ ἀπὸ τον φόβον, διότι ὅλος ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς γνωρίζει καλὰ, ὅτι ὁ πατέρας σου εἶναι δυνατὸς καὶ ὅλοι ὅσοι τον ἀκολουθοῦν εἶναι ἐπίσης δυνατοί.
- B Βασ. 17,11 ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ συνεβούλευσα, καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλήθος, καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν,
- B Βασ. 17,11 Δια τοῦτο ἐγώ, σου δίδω τὴν ἐξῆς συμβουλὴν καὶ ἐπιμένω εἰς αὐτήν· Να συγκεντρωθῇ ὁλόγουρά σου ὅλος ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός, ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν ἀπὸ τὴν βορειοτέραν πόλιν τὴν Δαν, μέχρι καὶ τὴν νοτιωτέραν πόλιν τὴν Βηρσαβεὲ. Ὁ στρατὸς αὐτὸς θα εἶναι τόσον πολυἀριθμὸς, ὅση εἶναι ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης· ἀρχηγὸς δε του πολυἀριθμοῦ αὐτοῦ στρατοῦ θα εἶσαι συ προσωπικῶς.
- B Βασ. 17,12 καὶ ἤξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν τόπων, οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτόν, ὡς πίπτει δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειφόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ γε ἓνα·
- B Βασ. 17,12 Ἐτσι θα ἐξομήσωμεν ἐναντίον του πατρός σου στο μέρος, ὅπου τυχόν θα κρύπτεται, θα στρατοπεδεύσωμεν γύρω του καὶ θα ἐπιτέσωμεν ἀπὸ ὅλα τα σημεῖα ἐναντίον του, ὅπως πέφτει ἡ δροσιά ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Δεν θα ἀφήσωμεν να διαφύγῃ οὔτε αὐτὸς οὔτε κανεὶς ἀπὸ τους ἀνδρας, οἱ οἱποῖοι εἶναι μαζί του.
- B Βασ. 17,13 καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ, καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία καὶ συροῦμεν αὐτήν ἕως εἰς τὸν χειμάρρουν, ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.
- B Βασ. 17,13 Καὶ ἐὰν ἀκόμη ὁ Δαυὶδ, μαζί με τον λαόν που τον ἀκολουθεῖ, ἀποσυρθῇ καὶ ἀναβῇ εἰς πόλιν τινὰ ἐπάνω εἰς ὕψωμα, ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, που ἀκολουθοῦν ἡμᾶς, θα φέρουν σχοινία πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην, θα τὴν δέσωμεν καὶ θα τὴν σύρωμεν εἰς τὴν χαράδραν, ὥστε να μὴ μείνῃ οὔτε ενας λίθος εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην”.
- B Βασ. 17,14 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλῶμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ· ἀγαθὴ ἡ βουλή Χουσι τοῦ Ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ· καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβεσσαλῶμ τὰ κακὰ πάντα.
- B Βασ. 17,14 Ὁ Ἀβεσσαλῶμ καὶ οἱ Ἰσραηλίται, που παρευρίσκοντο εἰς τὴν συνομιλίαν αὐτὴν, ἀπήντησαν· “ἡ γνώμη του Χουσι εἶναι καλυτέρα καὶ προτιμωτέρα ἀπὸ τὴν γνώμην του Ἀχιτόφελ”. Ἐτσι δε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἠθέλησε καὶ ἐξουδετέρωσε τὴν γνώμην του Ἀχιτόφελ, τὴν τόσον συμφέρουσαν δια τον Ἀβεσσαλῶμ, δια να τιμωρήσῃ αὐτόν δια τὰς κακὰς του πράξεις.
- B Βασ. 17,15 καὶ εἶπε Χουσι ὁ τοῦ Ἀραχὶ πρὸς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς· οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβεσσαλῶμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ, καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγὼ.
- B Βασ. 17,15 Ὁ Χουσί, ὁ υἱὸς του Ἀραχὶ, ἐγνωστοποίησε πρὸς τον Σαδὼκ καὶ τον Ἀβιάθαρ, τους ἀρχιερεῖς, αὐτὰ. “Αὐτὰ καὶ αὐτὰ συνεβούλευσεν ὁ Ἀχιτόφελ τον Ἀβεσσαλῶμ καὶ τους γεροντοτέρους ἐκ των Ἰσραηλιτῶν. Αὐτὸ καὶ αὐτὸ συνεβούλευσα ἐγὼ αὐτόν.
- B Βασ. 17,16 καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχύ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυὶδ λέγοντες· μὴ αὐλισθῆς τὴν νύκτα ἐν Ἀραβῶθ τῆς ἐρήμου καὶ γε διαβαίνων σπεῦσον, μὴ ποτε καταπέσῃ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαόν τὸν μετ' αὐτοῦ.
- B Βασ. 17,16 Καὶ λοιπὸν, τώρα στείλτε ἀμέσως καὶ εἰδοποιήστε τον Δαυὶδ λέγοντες· Να μὴ παραμείνῃς κατὰ τὴν νύκτα αὐτὴν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς ἐρήμου τῆς Ἀραβῶθ. Ἀλλὰ σπεύσε να περάσῃς τον Ἰορδάνην, μήπως τυχόν ὁ Ἀχιτόφελ ἀλλάξῃ τὴν γνώμην του βασιλέως καὶ ὁδηγήσῃ αὐτόν καὶ ὅλον τον στρατόν του ἐναντίον σου”.
- B Βασ. 17,17 καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἰσήκεισαν ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἠδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.
- B Βασ. 17,17 Ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Ἀχιμάας ἴσταντο πλησίον εἰς τὴν πηγὴν Ῥωγὴλ. Πρὸς αὐτοὺς μετέβη κάποια ὑπηρέτρια καὶ τους ἀνήγγειλε τὰ γεγονότα αὐτὰ. Αὐτοὶ δε ἐρχονται καὶ τα ἀναγγέλλουν στον βασιλέα Δαυὶδ. Ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Ἀχιμάας ἔμεναν εἰς τὴν πηγὴν Ῥωγὴλ, (δια να λαμβάνουν ἐκεῖ τὰς πληροφορίας), ἐπειδὴ δεν ἠμποροῦσαν να φαίνωνται ὅτι εἰσέρχονται εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 17,18 καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβεσσαλῶμ, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ, καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.

- B Βασ. 17,18 Καποιος όμως νεαρός τους αντελήφθη και κατέστησε γνωστόν τούτο στον Αβεσσαλώμ, ο οποίος και απέστειλεν ανθρώπους, δια να τους συλλάβουν. Ο Ιωνάθαν όμως και ο Αχιμάας επέσπευσαν το βήμα των και εισήλθαν εις την οικίαν ενός ανδρός εις την πόλιν Βαουρίμ. Εις την αυλήν της οικίας του ανθρώπου αυτού υπήρχε κάποιος λάκκος. Κατέβηκαν και εκρύφθησαν εκεί.
- B Βασ. 17,19 και ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ’ αὐτῷ ἀραφῶθ, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα.
- B Βασ. 17,19 Ἡ σύζυγος του ανθρώπου εκείνου, επήρε και έβαλε το σκέπασμα στο στόμιον αυτού του λάκκου και εσκόρπισεν επάνω εις αυτό το σκέπασμα, δήθεν δια να ξηρανηθή, σίτον κοπανισμένον και έτσι δεν εφαινετο, τι ήτο κάτω από αυτόν.
- B Βασ. 17,20 και ἦλθαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν· ποῦ Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ· παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἐζήτησαν καὶ οὐχ εὔραν καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 17,20 Οἱ δούλοι του Αβεσσαλώμ έφθασαν εις την οικίαν προς την γυναίκα και την ηρώτησαν· “που είναι ο Αχιμάας και ο Ιωνάθαν;” Εκείνη όμως τους απήντησεν· “επερασαν προ ολίγου αυτό το ρυάκιον”. Οι απεσταλμένοι ηρεύνησαν προς όλας τας κατευθύνσεις, δεν τους εύρον και επέστρεψαν εις την Ιερουσαλήμ.
- B Βασ. 17,21 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυίδ καὶ εἶπαν πρὸς Δαυίδ· ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ.
- B Βασ. 17,21 Μετά την αναχώρησιν των δούλων του Αβεσσαλώμ, ο Ιωνάθαν και ο Αχιμάας εβγήκαν από τον λάκκον, επορεύθησαν και έφθασαν στον βασιλέα Δαυίδ, στον οποίον και ανήγγειλαν τα εξής· “ετοιμασθήτε και διαβήτε γρήγορα τον Ιορδάνην, διότι αυτό και αυτό συνεβούλευσεν ο Αχιτόφελ τον Αβεσσαλώμ εναντίον σας”.
- B Βασ. 17,22 καὶ ἀνέστη Δαυίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτός τοῦ πρωῆ, ἕως ἐνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διήλθε τὸν Ἰορδάνην.
- B Βασ. 17,22 Πράγματι ο Δαυίδ ηγέρθη αμέσως, μαζί του δε και όλος ο λαός, και διέβησαν τον Ιορδάνην ποταμόν μέχρι της επομένης ημέρας. Κανείς δεν έμεινε, που να μη διήλθε κρυφίως τον Ιορδάνην ποταμόν.
- B Βασ. 17,23 καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλή αὐτοῦ, καὶ ἐπέσσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγατο καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
- B Βασ. 17,23 Ο Αχιτόφελ είδεν, ότι δεν έγινε δεκτὴ η συμβουλή του, εσαμάρωσε την όνον του, εσηκώθη, επήγεν εις την πόλιν του και εισήλθεν εις την οικίαν του. Αφού ετακτοποίησε τας υποθέσεις της οικογενείας του, εκρεμάσθη και απέθανε. Ετάφη δε στον τάφον του πατρός του.
- B Βασ. 17,24 καὶ Δαυίδ διήλθεν εἰς Μαναΐμ, καὶ Ἀβεσσαλώμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ’ αὐτοῦ.
- B Βασ. 17,24 Ο Δαυίδ εν τω μεταξύ διέβη τον Ιορδάνην ποταμόν και έφθασεν εις την Μαναΐμ. Διέβη δε τον ποταμόν και ο Αβεσσαλώμ, μαζί δέ με αυτόν και όλος ο Ισραηλιτικός στρατός του.
- B Βασ. 17,25 καὶ τὸν Ἀμεσσαῖ κατέστησεν Ἀβεσσαλώμ ἀντὶ Ἰωάβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· καὶ Ἀμεσσαῖ υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰοθὼρ ὁ Ἰσραηλίτης, οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα Νάας ἀδελφῆν Σαρουΐας μητρὸς Ἰωάβ.
- B Βασ. 17,25 Ο Αβεσσαλώμ διώρισε αντί του Ιωάβ αρχιστράτηγον του Ισραηλιτικού στρατού τον Αμεσσαΐ. Αυτός δε ο Αμεσσαΐ ήτο υίός του Ισραηλίτου Ιοθόρ, ο οποίος ήλθεν εις ένωσην με την Αβιγαίαν, την θυγατέρα Ναας, αδελφὴν δε Σαρουΐας της μητρὸς του Ιωάβ.
- B Βασ. 17,26 καὶ παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβεσσαλώμ εἰς τὴν γῆν Γαλαάδ.
- B Βασ. 17,26 Ετσι όλοι οι Ισραηλίται και ο Αβεσσαλώμ εστρατοπέδευσαν εις την χώραν Γαλαάδ.
- B Βασ. 17,27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε Δαυίδ εἰς Μαναΐμ, καὶ Ουεσβὶ υἱὸς Νάας ἐκ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμιήλ ἐκ Λωδαβάρ καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελλὶμ
- B Βασ. 17,27 Όταν δε ο Δαυίδ ήλθεν εις Μαναΐμ, ο Ουεσβί, υίός του Ναας, από την πρωτεύουσαν των Αμμωνιτών την Ραββάθ, ήλθε προς τον Δαυίδ. Επίσης και ο Μαχίρ, ο υίός του Αμιήλ από την Λωδαβάρ, και ο Βερζελλί ο Γαλααδίτης, ο οποίος κατήγετο από την Ρωνελλίμ.
- B Βασ. 17,28 ἦνεγκαν δέκα κοίτας καὶ ἀμφιτάπους καὶ λέβητας δέκα καὶ σκεύη κεράμου καὶ πυρούς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον καὶ κύαμον καὶ φακὸν
- B Βασ. 17,28 Αυτοί έφεραν και έδωκαν στον Δαυίδ δέκα κρεββάτια, πολυτελεῖς τάπητας, δέκα λέβητας, οικιακά πλήινα σκεύη, σιτάρι, κριθάρι, αλεύρι, χονδροαλεσμένην κριθήν, κουκιά, φακές,
- B Βασ. 17,29 καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ σαφφῶθ βοῶν καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυίδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ’ αὐτοῦ φαγεῖν, ὅτι εἶπαν· ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- B Βασ. 17,29 μέλι, βούτυρον, πρόβατα και τυρί από αγελάδες. Αυτά προσέφεραν στον Δαυίδ και στον στρατόν, που τον ακολουθοῦσε, δια να φάγουν, επειδή εσκέφθησαν και είπαν, ότι ο λαός αυτός είναι πεινασμένος και ταλαιπωρημένος και διψασμένος εις αυτήν την έρημον.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 18

- B Βασ. 18,1 Καὶ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.
- B Βασ. 18,1 Ὁ Δαυὶδ ἐπεθεώρησε τὸν στρατὸν, ποὺ ἦτο μαζὴ τοῦ, καὶ διώρισεν εἰς αὐτοὺς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.
- B Βασ. 18,2 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαόν, τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβεσσά υἱοῦ Σαρουΐας ἀδελφοῦ Ἰωάβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθθὶ τοῦ Γεθθαίου. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν λαόν· ἐξελεθῶν ἐξελεύσομαι καὶ γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν.
- B Βασ. 18,2 Διήρесе δε τὸν στρατὸν τοῦ εἰς τρία τμήματα. Το ἓνα τρίτον το ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰωάβ. Το δευτερον τμήμα το ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἀβεσσά, τοῦ υἱοῦ τῆς Σαρουΐας, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάβ. Καὶ το τρίτον τμήμα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἐθθὶ τοῦ Γεθθαίου. Εἶπε δε πρὸς τὸν στρατὸν τοῦ· “θα ἔλθω καὶ ἐγὼ μαζὴ σας, δια να λάβω μέρος στον πόλεμον”.
- B Βασ. 18,3 καὶ εἶπαν· οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυγῆ φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔση ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν.
- B Βασ. 18,3 Οἱ στρατιῶται τοῦ ἀπήντησαν· “ὄχι, δεν πρέπει να ἐκστρατεύσῃς μαζὴ μας. Διότι ἐὰν ἡμεῖς νικηθῶμεν καὶ τραπῶμεν εἰς φυγὴν, το πράγμα δεν θα ἔχῃ καὶ μεγάλην σημασίαν. Οὔτε ἐὰν οἱ μισοὶ ἀπὸ ἡμᾶς φονευθοῦν, θα μας υπολογίσουν καὶ πολὺ. Σὺ ὅμως, ἀξίζεις ὅσον δέκα χιλιάδες ἀπὸ ἡμᾶς. Δι' ἡμᾶς εἶναι καλύτερον καὶ ωφελιμώτερον να μείνῃς εἰς τὴν πόλιν καὶ να μας βοηθήσῃς, ἐὰν παραστή ἀνάγκη”.
- B Βασ. 18,4 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς· ὁ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσω. καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνά χεῖρα τῆς πύλης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.
- B Βασ. 18,4 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “ἐγὼ θα πράξω αὐτό, το ὁποῖον σεῖς νομίζετε καλόν”. Ἐμεινεν ὁ βασιλεὺς πλησίον εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως. Ὁ δε στρατὸς ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν πόλιν συντεταγμένους κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ χιλίους ἀνδρας.
- B Βασ. 18,5 καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωάβ καὶ τῷ Ἀβεσσά καὶ τῷ Ἐθθὶ λέγων· φείσασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Ἀβεσσαλώμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ,
- B Βασ. 18,5 Ὁ βασιλεὺς διέταξε τοὺς στρατηγούς τοῦ, τὸν Ἰωάβ, τὸν Ἀβεσσά καὶ τὸν Ἐθθὶ λέγων· “λυπηθῆτε μοι το παιδί μου, τὸν Ἀβεσσαλώμ” ! Ὅλος δε ὁ στρατὸς ἐπληροφορήθη τὴν ἐντολὴν αὐτὴν τοῦ βασιλέως πρὸς τοὺς στρατηγούς ὑπὲρ τοῦ Ἀβεσσαλώμ.
- B Βασ. 18,6 καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξεναντίας Ἰσραὴλ, καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραΐμ.
- B Βασ. 18,6 Ἐξῆλθεν ὅλος ὁ στρατὸς τοῦ Δαυὶδ ἀπὸ τὴν πόλιν στο δάσος, δια να ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἰσραηλιτικὸν στρατὸν. Καὶ ἐγένετο πόλεμος στο δάσος Ἐφραΐμ.
- B Βασ. 18,7 καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παιδῶν Δαυὶδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν.
- B Βασ. 18,7 Ἐκεῖ ὁ ἰσραηλιτικὸς στρατὸς τοῦ Ἀβεσσαλώμ ἐνίκηθη ἀπὸ τὸν στρατὸν τοῦ Δαυὶδ. Αἱ ἀπώλειαι τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἀβεσσαλώμ, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἦσαν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρες.
- B Βασ. 18,8 καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
- B Βασ. 18,8 Ἡ μάχη ἐξηπλώθη εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν ἐκείνην. Κατὰ δε τὴν φυγὴν στο δάσος ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἀβεσσαλώμ πολὺ περισσότεροι, παρά στο πεδῖον τῆς μάχης κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
- B Βασ. 18,9 καὶ συνήντησεν Ἀβεσσαλώμ ἐνώπιον τῶν παιδῶν Δαυὶδ, καὶ Ἀβεσσαλώμ ἦν ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ περιεπλάκη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυϊ, καὶ ἐκρεμάσθη ἀνά μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνά μέσον τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθε.
- B Βασ. 18,9 Ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐυρέθη αἰφνης ἐνώπιον τῶν στρατιωτῶν τοῦ Δαυὶδ. Ἐκάθητο δε στον ἡμίονόν τοῦ, ὁ ὑποῖος εἰσῆλθε τρέχων στο δάσος τῆς μεγάλης δρυὸς. Ἡ κόμη τοῦ Ἀβεσσαλώμ περιεπλάκη στους κλάδους τῆς δρυὸς. Ἐκρεμάσθη ἀπὸ τὴν κόμην τοῦ καὶ αἰωρεῖτο μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διότι ὁ ἡμίονος, εἰς τὴν ὁποῖαν αὐτὸς ἐκάθητο, ἐπροσπέρασε καὶ ἐφυγε τρέχουσα.
- B Βασ. 18,10 καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἰωάβ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐώρακα τὸν Ἀβεσσαλώμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυϊ.
- B Βασ. 18,10 Ἐνας στρατιώτης τοῦ Δαυὶδ τὸν εἶδε καὶ ἐγνωστοποίησεν αὐτὰ στον Ἰωάβ εἰπών· “εἶδα τὸν Ἀβεσσαλώμ κρεμασμένον κάτω ἀπὸ τὴν δρυν”.
- B Βασ. 18,11 καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀναγγέλλοντι αὐτῷ· καὶ ἰδοὺ ἐώρακας· τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν; καὶ ἐγὼ ἂν ἐδέδωκιν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν.
- B Βασ. 18,11 Ὁ Ἰωάβ ἀπήντησεν στον ἀγγελιοφόρον· “τὸν εἶδες λοιπόν; Διατί δεν τὸν ἐκτυπούσες καὶ να τὸν ἐξαπλώσῃς νεκρόν

εις την γην; Αν το έκανες αυτό, εγώ θα σου έδιδα ως αμοιβήν δέκα σίκλους αργυρούς και μίαν ζώνην”.

B Βασ. 18,12

εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἐγὼ εἰμι ἴσθημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοι καὶ τῷ Ἀβεσσά καὶ τῷ Ἐθθὶ λέγων· φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλὼμ

B Βασ. 18,12

Ὁ στρατιώτης εκείνος ἀπήντησε πρὸς τὸν Ἰωάβ· “ἐγὼ εἰμαι τέτοιος, ὥστε καὶ χιλίους ἀργύρους σίκλους εἴν ἐβαζες νὰ βαρύνουν τὸ χέρι μου, δὲν θὰ ἀπλῶνα φονικὸν τὸ χέρι μου ἐναντίον τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, διότι ἠκούσαμεν με τὰ ἴδια μας τὰ αὐτιά, αὐτὰ τὰ ὁποῖα διέτασσε σε καὶ τὸν Ἀβεσσά καὶ τὸν Ἐθθὶ ὁ Δαυὶδ λέγων· Φυλάξατέ μου τὸ παιδί μου, τὸν Ἀβεσσαλὼμ.

B Βασ. 18,13

μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον· καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στήσῃ ἐξεναντίας,

B Βασ. 18,13

Μὴ κάμετε τίποτε κακὸν ἐναντίον τῆς ζωῆς του. Ὁ βασιλεὺς δὲν λησιμονεῖ τίποτε, ἀπὸ ὅσα διατάσσει. Καὶ ἀν ἐγὼ διέπραττον κάτι ἐναντίον τοῦ παιδιοῦ του, θὰ ἐπιμωροῦμην ἀπὸ αὐτόν. Τότε καὶ σὺ ὁ ἴδιος θὰ ἦσουν ἐναντίον μου”.

B Βασ. 18,14

καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ· τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι· οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου. καὶ ἔλαβεν Ἰωάβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβεσσαλὼμ ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυός.

B Βασ. 18,14

Ὁ Ἰωάβ ἀπήντησε· “αὐτὸ τὸ ὁποῖον σὺ δὲν ἔκαμες, θὰ τὸ κάμω ἐγὼ. Δὲν θὰ μείνω ἀπρακτος, ὅπως σὺ”. Ἐπῆρε ὁ Ἰωάβ στο χέρι του τρία βέλη καὶ ἐκάρφωσεν αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἀβεσσαλὼμ, καθ' ὃν χρόνον ἐκεῖνος ἀκόμῃ ἐζούσε κρεμασμένος στο μέσον τῆς δρυός.

B Βασ. 18,15

καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἶροντα τὰ σκευὴ Ἰωάβ καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.

B Βασ. 18,15

Κατόπιν περιεκύκλωσαν αὐτόν δέκα στρατιῶται τοῦ Ἰωάβ, οἱ ὁποῖοι ἐκρατοῦσαν τὰ ὄπλα του, ἐκτύπησαν καὶ ἐκεῖνοι τὸν Ἀβεσσαλὼμ με τελειωτικὰς βολὰς καὶ τὸν ἐθανάτωσαν.

B Βασ. 18,16

καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωάβ τοῦ λαοῦ.

B Βασ. 18,16

Ὁ Ἰωάβ ἐσάλπισε με τὴν κερατίνην σάλπιγγα νὰ καταπαύσῃ ὁ πόλεμος. Ὁλος δὲ ὁ στρατὸς τοῦ Δαυὶδ ἔπαυσε νὰ καταδιώκῃ τοὺς στρατιώτας τοῦ Ἀβεσσαλὼμ, διότι ὁ Ἰωάβ ἐλυπήθη δι' αὐτὴν τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ στρατοῦ τοῦ Ἀβεσσαλὼμ.

B Βασ. 18,17

καὶ ἔλαβε τὸν Ἀβεσσαλὼμ καὶ ἔρριψεν αὐτόν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτόν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ.

B Βασ. 18,17

Ἐπῆρε, τὸ πτώμα τοῦ Ἀβεσσαλὼμ, τὸ ἔρριψεν εἰς ἓνα μέγαν ἐκεῖ λάκκον, μέσα εἰς βαθὺ χάσμα στο δάσος, ἐσώρευσε ἐπάνω εἰς αὐτὸ λίθους πολλοὺς καὶ ἀνήγειρε μεγάλην στήλην ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς λίθους. Οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται ἐφυγαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των.

B Βασ. 18,18

καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἐαυτῷ τὴν στήλην, ἐν ἣ ἑλήφθη, καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶπεν· οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀναμνήσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην Χεῖρ Ἀβεσσαλὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

B Βασ. 18,18

Κατὰ σύμπτωσιν δὲ ὁ Ἀβεσσαλὼμ, ὅταν ἀκόμῃ ἐζῆ, εἶχεν ἐγείρει ἐκεῖ δια τὸν εαυτόν τοῦ ἀναμνηστικὴν στήλην, ἐκεῖ ὅπου τὴν αὐτὸς εἶχε συλληφθῆ καὶ ταφῆ. Ἀνήγειρε δὲ αὐτὴν τὴν στήλην εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ βασιλέως, διότι εἶπεν· “ἐπειδὴ δὲν ἔχω υἱόν, δια νὰ διαιωνίσῃ τὸ ὄνομά μου, ἀνεγείρω αὐτὴν τὴν στήλην”. Ἡ στήλη ὠνομάσθη μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς “Χεῖρ Ἀβεσσαλὼμ”.

B Βασ. 18,19

καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ εἶπε· δρᾶμω δὴ καὶ εὐαγγελίῳ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

B Βασ. 18,19

Ὁ Ἀχιμάας, ὁ υἱὸς τοῦ Σαδὼκ, εἶπε· “θὰ τρέξω λοιπὸν καὶ θὰ ἀναγγεῖλω τὰ εὐχάριστα γεγονότα στον βασιλέα, ὅτι δηλαδὴ ὁ Κύριος ἐφάνη δίκαιος καὶ ἀπήλλαξεν αὐτόν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς του”.

B Βασ. 18,20

καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ· οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, οὗ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε.

B Βασ. 18,20

Ὁ Ἰωάβ εἶπεν εἰς αὐτόν· “δὲν θὰ εἶσαι δια τὸν βασιλέα ἀγγελιαφόρος καλῶν εἰδήσεων κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν. Ἀφῆσε, λοιπὸν, νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃς κάποιαν ἄλλην ἡμέραν. Δὲν πρέπει σήμερον νὰ τοῦ καταστήσῃς γνωστὸν, διότι καὶ πῶς ἐφονεύθη ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως”.

B Βασ. 18,21

καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Χουσί· βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησε Χουσί τῷ Ἰωάβ καὶ ἐξῆλθε.

B Βασ. 18,21

Ὁ Ἰωάβ στον Χουσί εἶπε· “πήγαινε καὶ κατὰσθησε γνωστὰ στον βασιλέα, ὅσα εἶδες”. Ὁ Χουσί προσεκύνησεν τὸν Ἰωάβ καὶ ἐφυγε.

B Βασ. 18,22

καὶ προσέθετο ἔτι Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ καὶ εἶπε πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἔστω ὅτι δρᾶμω καὶ γὰρ ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσί. καὶ εἶπεν Ἰωάβ· ἵνατί σὺ τοῦτο τρέχεις, υἱέ μου; δεῦρο, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγέλια εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ.

- B Βασ. 18,22 Ο Αχιμάας, ο υιός του Σαδώκ, παρεκάλεσε και πάλιν τον Ιωάβ λέγων· “δος μου την άδειαν να τρέξω και εγώ πίσω από τον Χουσί”. Ο Ιωάβ του είπε· “διατί θέλεις να τρέξης συ, παιδί μου; Ελα εδώ. Δεν πρόκειται να φέρης στον βασιλέα ευχαρίστους αγγελίας”.
- B Βασ. 18,23 και είπεν· τί γάρ εάν δράμω; και είπεν αὐτῷ Ἰωάβ· δράμε. και ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχάρ και ὑπερέβη τὸν Χουσί.
- B Βασ. 18,23 Εκείνος είπε· “τι πειράζει, εάν τρέξω και εγώ;” Ο Ιωάβ του είπε· “λοιπόν τρέξε”. Ετρεξε πράγματι ο Αχιμάας εις την οδόν του Κεχάρ και προσπέρασε τον Χουσί.
- B Βασ. 18,24 και Δαυίδ ἐκάθητο ἀνά μέσον τῶν δύο πυλῶν. και ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος και ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ και εἶδε και ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ
- B Βασ. 18,24 Ο Δαυίδ ἐκάθητο ἀνάμεσα εις τας δύο θύρας της πύλης της πόλεως. Ο σκοπὸς ἀνέβη στο ηλιακῶν της πύλης ἐπάνω εις το τεῖχος, εσήκωσε τα μάτια του και παρετήρησε. Αίφνης εἶδε να τρέχη προς την κατεύθυνσίν του ενας ἀνδρας μόνος του.
- B Βασ. 18,25 και ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς και ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. και είπεν ὁ βασιλεὺς· εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. και ἐπορεύετο πορευόμενος και ἐγγίζων.
- B Βασ. 18,25 Εφώναξεν ο σκοπὸς και ἀνήγγειλε τοῦτο στον βασιλέα. Ο βασιλεὺς εἶπεν· “εάν εἶναι μόνος του, ἔχει ἀσφαλῶς κάποιον ευχάριστον πληροφορίαν να μας ἀναγγεῖλη”. Ο ἀνθρωπος αὐτὸς ἔτρεχε και ἐπλησίαζε.
- B Βασ. 18,26 και εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα, και ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῆ πύλη και είπεν· και ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος. και είπεν ὁ βασιλεὺς· και γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος.
- B Βασ. 18,26 Ο σκοπὸς εἶδε και ἄλλον κατόπιν ἀνθρωπον να τρέχη και εφώναξε προς τον βασιλέα, που ευρίσκετο εις την πύλην, και του εἶπε· “ἰδοὺ, και ἄλλος ἀνθρωπος μόνος του τρέχει”. Ο βασιλεὺς ἀπήντησε· “και αὐτὸς, βεβαίως, καλὰς αγγελίας ἔχει να μας φέρη”.
- B Βασ. 18,27 και είπεν ὁ σκοπὸς· ἐγὼ ὀρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδώκ. και είπεν ὁ βασιλεὺς· ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος και γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.
- B Βασ. 18,27 Ο σκοπὸς προσέθεσε· “εγὼ βλέπω τον πρώτον να τρέχη, ὅπως τρέχει ο Αχιμάας, ο υιὸς του Σαδώκ”. Εἶπε δε προς αὐτὸν ο βασιλεὺς· “καλὸς ἀνθρωπος εἶναι αὐτὸς και ἐρχεται, δια να μας φέρη ἀσφαλῶς κάποιον καλὴν εἰδησιν”.
- B Βασ. 18,28 και ἐβόησεν Ἀχιμάας και είπεν πρὸς τὸν βασιλέα· εἰρήνη· και προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν και είπεν· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὃς ἀπέκλεισε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαρμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.
- B Βασ. 18,28 Ο Αχιμάας ἐφθασε και εφώναξε και εἶπε στον βασιλέα· “εἰρήνη”. Προσεκύνησε τον βασιλέα μέχρις ἐδάφους και εἶπεν· “ας ἔχη δόξαν Κυριος ο Θεὸς σου, ο ὁποῖος ἐξεδίωξε τους ἀνθρώπους, που εἶχαν σηκῶσει το χεῖρι των ἐναντίον σου του κυρίου μου και βασιλέως”.
- B Βασ. 18,29 και είπεν ὁ βασιλεὺς· εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; και είπεν Ἀχιμάας· εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωάβ και τὸν δοῦλόν σου, και οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ.
- B Βασ. 18,29 Ο βασιλεὺς ἀμέσως τον ηρώτησε· “το παιδί μου, ο Αβεσσαλώμ, εἶναι καλὰ;” Ο Αχιμάας ἀπήντησε· “εἶδα πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων, ὅταν ο Ιωάβ, ο δούλος του βασιλέως ἐστειλεν ἐμὲ τον δούλον σου, να ἔλθω προς σέ. Δεν γνωρίζω, τι ακριβῶς ἐγένεν ἐκεῖ”.
- B Βασ. 18,30 και είπεν ὁ βασιλεὺς· ἐπίστρεψον, στηλῶθητι ὦδε· και ἐπεστράφη και ἔστη.
- B Βασ. 18,30 Εἶπεν ο βασιλεὺς· “παραμέρισε και στάσου ἐκεῖ ὀρθιος”. Ο Αχιμάας ἐστράφη προς τα ἐκεῖ και ἐστάθη ὀρθιος.
- B Βασ. 18,31 και ἰδοὺ ὁ Χουσί παρεγένετο και είπεν τῷ βασιλεῖ· εὐαγγελισθῆτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινέ σοι Κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ.
- B Βασ. 18,31 Ἰδοὺ, ὅτι ἐφθασε και ο Χουσί, ο ὁποῖος εἶπεν στον βασιλέα· “ας μάθη ο κύριός μου, ο βασιλεὺς, την καλὴν και ευχάριστον αγγελίαν. Ὅτι ο Κυριος ἐβγαλε σήμερον δικαίαν ἀπόφασιν και σε ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τας χεῖρας ὄλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐξεγερθῆ ἐναντίον σου”.
- B Βασ. 18,32 και είπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί· εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; και είπεν ὁ Χουσί· γένοιτο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως και πάντες, ὅσοι ἐπανεστήσαν ἐπ’ αὐτὸν εἰς κακά.
- B Βασ. 18,32 Ο βασιλεὺς ηρώτησε τον Χουσί· “τι κάνει το παιδί μου, ο Αβεσσαλώμ;” Ο Χουσί ἀπήντησεν· “οἱ ἐχθροί, οἱ ἰδιικοί σου, του κυρίου μου και βασιλέως μου, και γενικῶς ὅλοι ὅσοι ἐστασίασαν ἐναντίον σου, δια να σου κάμουν κακόν, ας ἔχουν την τύχην του παιδιοῦ σου του Αβεσσαλώμ”.
- B Βασ. 18,33 και ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς και ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν τῆς πύλης και ἔκλαυσε· και οὕτως είπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν· υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, υἱέ μου, υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, τίς δῶη τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, Ἀβεσσαλώμ, υἱέ μου υἱέ μου.
- B Βασ. 18,33 Ἐταράχθη ο βασιλεὺς, ἀνέβηκεν στο δωμάτιον, το ὁποῖον ευρίσκετο ἐπάνω ἀπὸ την πύλην, και ἐκλαυσε. Και καθὼς ἀνέβαινε προς το δωμάτιον αὐτὸ ἔλεγε· “παιδί μου Αβεσσαλώμ, παιδί μου, Αβεσσαλώμ παιδί μου, διατί να μη ἀποθάνω ἐγὼ ἀντὶ για σένα; Εγὼ ἔπρεπε να ἀποθάνω Αβεσσαλώμ, υἱέ μου, υἱέ μου” !

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 19

- B Βασ. 19,1 Καὶ ἀνήγγελε τῷ Ἰωάβ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.
- B Βασ. 19,1 Ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάβ μερικοὶ καὶ τοῦ ἀνήγγελεσαν· “ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς μας πενθεῖ καὶ κλαίει δια τὸν θάνατον τοῦ Ἀβεσσαλώμ”.
- B Βασ. 19,2 καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
- B Βασ. 19,2 Ἐτοὶ δε ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς νίκης καὶ τῆς σωτηρίας μετεβλήθη δι' ὅλον τὸν λαόν εἰς πένθος, διότι ἤκουσεν ὅτι ὁ βασιλεὺς λυπεῖται δια τὸν φονευθέντα υἱόν του.
- B Βασ. 19,3 καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυρόμενοι ἐν τῷ αὐτοῦ φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ.
- B Βασ. 19,3 Ὁ στρατὸς, ἀντὶ νὰ εἰσέλθῃ θριαμβευτικῶς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν πόλιν, εἰσῆρχετο ὡσάν κλέπτῃς κρυφὰ κρυφὰ, ὡς στρατὸς, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐντροπιασμένος, διότι εἶχεν ἠττηθῆ καὶ φύγει ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὸν πόλεμον.
- B Βασ. 19,4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλη λέγων· υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλώμ υἱέ μου.
- B Βασ. 19,4 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐσκέπασε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἔκραξε με φωνὴν μεγάλην λέγων· “παιδί μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλώμ παιδί μου” !
- B Βασ. 19,5 καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπε· κατήσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν σου,
- B Βασ. 19,5 Ὁ Ἰωάβ εἰσῆλθεν στὸν οἶκον, ὅπου εὐρίσκετο ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “κατεντρόπισες σήμερον ὅλους ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους σου, οἱ ὁποῖοι ἐσώσαν σήμερον τὴν ζωὴν σου, τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν καὶ θυγατέρων σου, τὴν ζωὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν σου.
- B Βασ. 19,6 τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντές σου, οὐδὲ παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ Ἀβεσσαλώμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί, ὅτι τότε τὸ εὐθέως ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
- B Βασ. 19,6 Καὶ τοῦτο, διότι φαίνεται ὅτι ἀγαπᾶς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σε μισοῦν, καὶ μισεῖς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σε ἀγαποῦν. Διότι ἐδειξες σήμερον, ὅτι καμμίαν ἀξίαν δὲν ἔχουν δια σε οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δούλοι σου ἐνώπιον τοῦ στασιαστοῦ παιδιοῦ σου. Εγὼ ὅμως ξεύρω, ὅτι ἀν εζούσε ὁ Ἀβεσσαλώμ σήμερον, ὅλοι ἡμεῖς θα εἴμεθα νεκροί. Τὸ γεγονὸς δε αὐτὸ θα ἦτο εὐχάριστον ἐνώπιόν σου !
- B Βασ. 19,7 καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακὸν σοὶ τοῦτο ὑπὲρ πάντων τὸ κακὸν τὸ ἐπέλθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.
- B Βασ. 19,7 Λοιπὸν, σῆκω τώρα, ἐβγα ἀπὸ τὴν οἰκίαν καὶ μίλησε λόγια εὐχάριστα εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου, διότι ἐκάμα ὄρκον στὸν Κύριον ὅτι, ἐάν δὲν βγῆς σήμερον ἀπὸ τὴν οἰκίαν σου, δὲν θα μείνῃ μαζὴ σου οὔτε ενας ἀνθρώπος σου κατὰ τὴν νύκτα αὐτήν. Σκέψου τὸν εαυτόν σου καὶ ἐνόησε καλὰ ὅτι τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον θα κάμῃς εἰς σε τὸν ἴδιον με τὴν στάσιν σου αὐτήν, θα εἶναι χειρότερον ἀπὸ ὅσα κακὰ συνήνητες ἀπὸ τὰ νειάτα σου μέχρι σήμερα”.
- B Βασ. 19,8 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγελε λέγοντες· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν πύλην. καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.
- B Βασ. 19,8 Ὁ βασιλεὺς ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως. Ἐγένε δε γνωστὸν αὐτὸ εἰς ὅλον τὸν λαόν, διότι ἀνήγγελε πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς κάθηται εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως”. Ὁλος ὁ στρατὸς παρήλασεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Οἱ δε ἐναπομείναντες στρατιῶται τοῦ Ἀβεσσαλώμ ἐπέστρεψαν ὁ καθένας εἰς τὴν πόλιν του.
- B Βασ. 19,9 Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἀβεσσαλώμ·
- B Βασ. 19,9 Ὁλοι οἱ Ἰσραηλίται τῶν βορείων φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ συνεζήτουν ζωηρά μετὰ τῶν γεγονότα τοῦ πολέμου καὶ ἔλεγον· “ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ μας ἐγλύτωσεν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς μας. Μας ἐβγαλεν ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὴν δουλείαν τῶν ἀλλοφύλων καὶ τώρα ἔχει ἐγκαταλείψει τὴν χώραν καὶ τὸ βασιλείον του ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου τοῦ Ἀβεσσαλώμ.
- B Βασ. 19,10 καὶ Ἀβεσσαλώμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ νῦν ἵνατί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα.

- B Βασ. 19,10 Ο δε Αβεσσαλώμ, τον οποίον ημείς ανεκηρύξαμεν βασιλέα, εφονεύθη κατά τον πόλεμον και δεν υπάρχει πλέον. Διατί κλείετε τα αυτιά σας και δεν ομιλείτε να επανέλθῃ βασιλεύς μας ο Δαυίδ;” Αι σκέψεις, τα λόγια και αι αποφάσεις αυταί των Ισραηλιτών ἐφθασαν εις τα αυτιά του βασιλέως.
- B Βασ. 19,11 καὶ ὁ βασιλεύς Δαυὶδ ἀπέστειλε πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων· λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα λέγοντες· ἰνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα.
- B Βασ. 19,11 Ο βασιλεύς Δαυίδ ἐστειλε τότε και ἐκάλεσε τους αρχιερείς, τον Σαδὼκ και τον Αβιάθαρ, και τους εἶπε να ομιλήσουν εκ μέρους του προς τους πρεσβυτέρους του Ἰούδα και να τους εἶπουν· “διατί σεις μένετε τελευταῖοι στο να προσκαλέσετε τον βασιλέα Δαυίδ, να επανέλθῃ στον οἶκον του; Η πρόσκλησις ὅλων των ἄλλων Ισραηλιτών, που κατοικούν εις τα βόρεια μέρη της Παλαιστίνης, ἔχει φθάσει πλέον εις τα αυτιά του βασιλέως. Προς αυτήν την φυλὴν του Ἰούδα θα εἶπετε ἀκόμη.
- B Βασ. 19,12 ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὅσα μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς, ἰνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ;
- B Βασ. 19,12 Σεις εἴσθε ἀδελφοί μου, οστούν εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου. Διατί τώρα μένετε τελευταῖοι στο να προσκαλέσετε τον βασιλέα σας, τον Δαυίδ, να επιστρέψῃ στον οἶκον του;
- B Βασ. 19,13 καὶ τῷ Ἀμεσσαὶ ἐρεῖτε· οὐχὶ ὀστοῦν μου καὶ σὰρξ μου σύ; καὶ νῦν τὰδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τὰδε προσθεῖη, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ.
- B Βασ. 19,13 Εἰς δε τον Αμεσσαὶ θα πῆτε εκ μέρους μου· Και συ δεν εἶσαι σαρξ εκ της σαρκός μου και οστούν εκ των οστέων μου; Σου ορκίζομαι ὅτι εἴθε να με τιμωρήσῃ ὁ Θεός με οἰανδήποτε τιμωρίαν θέλει, αν ἐγὼ δεν σε καταστήσω ἀντὶ του Ἰωάβ ἀρχιστράτηγον ὅλης της δυνάμεώς μου καθ' ὅλον το διάστημα, κατά το οποίον ἐγὼ ζῶ”.
- B Βασ. 19,14 καὶ ἔκλινε τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰουδα ὡς ἀνδρὸς ἐνός, καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες· ἐπιστράφηθι σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοι σου.
- B Βασ. 19,14 Ο Δαυίδ εἴλκυσε με τον τρόπον αὐτόν τας καρδίας ὅλων των ἀνδρῶν της φυλῆς Ἰούδα, ὡς εἴαν ἦσαν ἕνας μόνον ἀνθρωπος. Αὐτοί, λοιπόν, ἐστειλαν ἀνθρώπους προς τον βασιλέα Δαυίδ και του εἶπαν· “σε παρακαλούμεν να επανέλθῃς εις την Ἱερουσαλήμ και ὅλοι ημεῖς θα εἴμεθα δούλοι σου”.
- B Βασ. 19,15 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεύς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἄνδρες Ἰουδα ἦλθαν εἰς Γάλαγα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως διαβίβασαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην.
- B Βασ. 19,15 Ο βασιλεύς ἐπέστρεψεν ἀπὸ την Μαναιμ, ὅπου εὐρίσκετο, και ἐφθασε μέχρι του Ἰορδάνου. Οἱ ἄνδρες της φυλῆς του Ἰούδα ἦλθαν εις Γαλαγα, δια να μεταβούν ἀπὸ ἐκεῖ εις προῦπάντησιν του βασιλέως και να τον βοηθήσουν να διαβῆ τον Ἰορδάνην.
- B Βασ. 19,16 καὶ ἐτάχυνε Σεμεὶ υἱὸς Γηρά υἱοῦ τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ Βαουρίμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰουδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ
- B Βασ. 19,16 Ο Σεμεὶ, υἱὸς του Γηρά, ὁ Βενιαμίτης, ἐσπευσε και κατέβη ἀπὸ την περιοχὴν Βαουρίμ, μαζὴ με ἕνα ἀνδρα της φυλῆς Ἰούδα, δια να προαπαντήσῃ τον βασιλέα.
- B Βασ. 19,17 καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν καὶ Σιβὰ τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ πεντεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δούλοι αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως
- B Βασ. 19,17 Μαζὴ του δε ἦσαν και χίλιοι ἄνδρες ἀπὸ την φυλὴν Βενιαμὶν. Εκεί επίσης ἦλθεν και ὁ νεαρός δούλος της οικογενείας του Σαοὺλ, ὁ Σιβὰ, και μαζὴ με αὐτόν οἱ δέκα πέντε υἱοὶ του και οἱ εἴκοσι δούλοι του. Αὐτοὶ κατηθύνθησαν στον Ἰορδάνην ποταμὸν ἐμπρὸς ἀπὸ τον βασιλέα Δαυίδ.
- B Βασ. 19,18 καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβίβασαι τὸν βασιλέα, καὶ διέβη ἢ διάβασις τοῦ ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθέες ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. καὶ Σεμεὶ υἱὸς Γηρά ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην
- B Βασ. 19,18 Εἰργάσθησαν δε προθύμως και ευσυνειδήτως, δια να διαβιβάσουν τον βασιλέα εις την ἀπέναντι ὄχθην. Και χάρις εις αὐτοὺς διέβη ὁλόκληρος ὁ οἶκος του βασιλέως, διότι αὐτοὶ ευσυνειδήτως εἰργάσθησαν ἐνώπιον του βασιλέως Δαυίδ. Οταν δε ὁ Δαυίδ και ἡ οικογένειά του ἀπεβιβάσθησαν εις την ἀπέναντι ὄχθην, ὁ Σεμεὶ, ὁ υἱὸς του Γηρά, προσέπεσεν ἐνώπιον του βασιλέως Δαυίδ,
- B Βασ. 19,19 καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ὁ κύριός μου ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσαλήμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ,
- B Βασ. 19,19 και εἶπε προς αὐτόν· “ὁ κύριός μου και ὁ βασιλεύς μου ας μη μου καταλογίσῃ το σφάλμα, το οποίον ἔκαμα. Ἀς λησμονήσῃ την ἀδικίαν, την ὁποίαν διέπραξα ἐγὼ ὁ δούλος σου προς σε κατά την ἡμέραν ἐκείνην, κατά την ὁποίαν συ ὁ κύριός μου ἐφευγες ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ. Μη κρατήσῃς κακίαν εις την καρδίαν σου δια το σφάλμα μου.
- B Βασ. 19,20 ὅτι ἔγνω ὁ δούλος σου ὅτι ἐγὼ ἤμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς Ἰσραὴλ καὶ οἴκου

Ἰωσήφ τοῦ καταβῆναι με εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

- B Βασ. 19,20 Διότι ἐγὼ ὁ δούλος σου ἀνεγνώρισα ὅτι ἠμάρτησα τότε ἀπέναντί σου. Καὶ ἰδοὺ, ἦλθα σήμερον ἐγώ, πρῶτος ἀπὸ ὅλων τῶν ἀνδρῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς φυλῆς τοῦ Ἰωσήφ, δια να προαπαντήσω σέ, τὸν κύριόν μου καὶ βασιλέα μου”.
- B Βασ. 19,21 καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσά υἱὸς Σαρουΐας καὶ εἶπε· μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεΐ, ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν Κυρίου;
- B Βασ. 19,21 Ὁ Ἀβεσσά, ὁ υἱὸς τῆς Σαρουΐας, ἀγανακτημένος εἶπε τότε· “μήπως ἐξ αἰτίας τῆς μεταμελείας τοῦ αὐτῆς δεν θα θανατωθῆ ὁ Σεμεΐ, αὐτὸς ὁ ὁποῖος κατηράσθη τὸν βασιλέα, που ὁ Κύριος τὸν εἶχε χρίσει;”
- B Βασ. 19,22 καὶ εἶπε Δαυὶδ· τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουΐας, ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεται τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 19,22 Ὁ Δαυὶδ εἶπε πρὸς αὐτόν· “διατί ἐπεμβαίνετε εἰς τὰ ἰδικὰ μου ζητήματα, παιδιὰ τῆς Σαρουΐας; Διότι με τὸ διάβημά σας αὐτὸ γίνεσθε σήμερον ὀλέθριοι καὶ κακοὶ σύμβουλοι καὶ αἰτία σκανδάλου. Σήμερον κανένας ἀνὴρ ἀπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν δεν θα θανατωθῆ, διότι δεν διαφεύγει τὴν ἀντίληψίν μου, ὅτι σήμερον ἐγὼ ξαναγίνομαι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.
- B Βασ. 19,23 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεΐ· οὐ μὴ ἀποθάνῃς· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.
- B Βασ. 19,23 Ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς τὸν Σεμεΐ “Δεν θα φονευθῆς”. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν ἐπὶ τούτῳ ὄρκον.
- B Βασ. 19,24 καὶ Μεμφιβοσθέ υἱὸς υἱοῦ Σαοὺλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως· καὶ οὐκ ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ὠνυχίαστο, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἰμάτια αὐτοῦ οὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ.
- B Βασ. 19,24 Εἰς προαπάντησιν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ κατέβη καὶ ὁ Μεμφιβοσθέ, ὁ ἐγγονὸς τοῦ Σαοὺλ. Αὐτὸς δια να δεῖξῃ τὸ πένθος τοῦ, ἀπὸ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ διωκόμενος ἀπὸ τὸν Ἀβεσσαλώμ, μέχρι σήμερον που νικητῆς καὶ εἰρηνικὸς ἐπέστρεψε, δεν περιποιήθηκε τὰ πόδια τοῦ, δεν ἔκοψε τὰ νύχια τοῦ, δεν ἐφτῆσε τὸν μύστακά τοῦ, οὔτε καὶ ἐπλυνε τὰ ἐνδύματά τοῦ.
- B Βασ. 19,25 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσήλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθησ μετ’ ἐμοῦ, Μεμφιβοσθέ;
- B Βασ. 19,25 Ὅταν, λοιπόν, αὐτὸς εἰσήλθεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς προαπάντησιν τοῦ βασιλέως, τὸν ἠρώτησεν ὁ Δαυὶδ· “Μεμφιβοσθέ, γιατί δεν ἦλθες μαζί μου;”
- B Βασ. 19,26 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Μεμφιβοσθέ· κύριε μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου παρελογίσαστό με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ· ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ’ αὐτήν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου·
- B Βασ. 19,26 Ὁ Μεμφιβοσθέ ἀπήντησε· “κύριε μου καὶ βασιλῆά μου, με ἐξηπάτησεν ὁ δούλος μου. Διότι ἐγώ, ὁ δούλος σου, εἶπα πρὸς αὐτόν· Ἐτοίμασε μου τὴν ὄνον, δια να αναβῶ εἰς αὐτήν καὶ να ακολουθήσω τὸν βασιλέα. Ὅπως γνωρίζεις ἐγὼ ὁ δούλος σου εἶμαι χωλός.
- B Βασ. 19,27 καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ποίησεν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου·
- B Βασ. 19,27 Ὁ δούλος μου ὅμως ἐκεῖνος με διέβαλεν εἰς σε τὸν κύριόν μου, τὸν βασιλέα μου. Σὺ ὅμως ὁ κύριός μου καὶ βασιλεὺς μου ἔχεις φωτεινὴν κρίσιν σαν ἄγγελος Θεοῦ. Θα διακρίνης τὰ πράγματα. Καμε λοιπόν, ὅτι φαίνεται καλὸν ἐνώπιόν σου.
- B Βασ. 19,28 ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἀλλ’ ἦ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· καὶ τί ἔστι μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγένοι με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα;
- B Βασ. 19,28 Ἀλλωστε ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ πατρός μου, ἐπομένως καὶ ἐγώ, εἴμεθα ἄξιοι θανάτου ἐνώπιόν σου, τοῦ κυρίου μου καὶ βασιλέως μου. Σὺ ὅμως ἔκαμες ἐμὲ τὸν δούλον σου ὁμοτράπεζόν σου. Ποῖον, λοιπόν, δικαίωμα ἔχω να ομιλῶ καὶ να κράζω ἀκόμη πρὸς σε τὸν βασιλέα;”
- B Βασ. 19,29 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἵνατί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἶπον· σὺ καὶ Σιβὰ διελεῖσθε τὸν ἀγρόν.
- B Βασ. 19,29 Ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀπήντησε· “διατί κατατρίβεσαι εἰς τόσους πολλοὺς λόγους; Σὺ καὶ ὁ Σιβὰ θα μοιρασθῆτε τοὺς ἀγρούς τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τοῦ Σαοὺλ”.
- B Βασ. 19,30 καὶ εἶπε Μεμφιβοσθέ πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.
- B Βασ. 19,30 Ὁ Μεμφιβοσθέ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “ας τὰ λάβῃ ὅλα ὁ Σιβὰ. Δι’ ἐμὲ εἶναι ἀρκετὸν τὸ γεγονός ὅτι ὁ βασιλεὺς μου ἐπέστρεψεν υγιῆς καὶ νικητῆς στον οἶκόν αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ”.
- B Βασ. 19,31 καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ῥωγελλίμ καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτόν τὸν Ἰορδάνην·
- B Βασ. 19,31 Ὁ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν Ῥωγελλίμ, ἐπέρασε μαζί με τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην, δια να προπέμψῃ καὶ κατευοδώσῃ αὐτόν πέραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην.

- B Βασ. 19,32 καὶ Βερζελλί ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα, υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναΐμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα.
- B Βασ. 19,32 Ὁ Βερζελλί αὐτὸς ἦτο γέρον, προχωρημένος πολὺ εἰς τὴν ηλικίαν, ογδοήκοντα ἐτῶν. Αὐτὸς εἶχε διαθρέψει τὸν βασιλέα Δαυὶδ καθ' ὅλον τὸ διάστημα, που ὁ Δαυὶδ κατοικοῦσε εἰς τὴν Μαναΐμ, διότι ἦτο ἄνθρωπος πολὺ πλούσιος.
- B Βασ. 19,33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλί· σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 19,33 Ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς τὸν Βερζελλί· “ἐλα κοντά μου, δια να ζήσης μαζί μου. Εγὼ θα σε διαθρέψω εἰς τα γηρατεία σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ”.
- B Βασ. 19,34 καὶ εἶπε Βερζελλί πρὸς τὸν βασιλέα· πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλήμ;
- B Βασ. 19,34 Ὁ Βερζελλί εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “πόσαι ἡμέραι ἀκόμη ζωῆς μου υπολείπονται, ὥστε να σκεφθῶ και να αποφασίσω να ανεβῶ μαζί με τον βασιλέα μου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;
- B Βασ. 19,35 υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον· μὴ γνῶσομαι ἀνά μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὁ φάγομαι ἢ πίομαι; ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνῆν ἁδόντων καὶ ἁδουσῶν; καὶ ἰνατί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;
- B Βασ. 19,35 Εἶμαι τώρα ἄνθρωπος ογδοήκοντα ἐτῶν. Μηπως, τάχα, μπορῶ εἰς αὐτὴν τὴν ηλικίαν να αισθανθῶ και να απολαύσω τα ευχάριστα και τα δυσάρεστα τῆς ζωῆς; Μηπως δηλαδή ἐγὼ ὁ δοῦλος σου ἢ μπορῶ να χαρῶ ἐκεῖνο, που θα φάγω ἢ θα πῶ; ἢ ἢ μπορῶ να ἀκούσω πλέον ἄσματα ἀπὸ τραγουδιστὰς και τραγουδιστριάς εἰς τὴν βασιλικὴν σου πόλιν; Ἐπειτα διατί να γίνω ἐγὼ, ὁ δοῦλος σου, βάρος εἰς σε τὸν κύριόν μου, τὸν βασιλέα μου;
- B Βασ. 19,36 ὡς βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἰνατί ἀνταποδίδωσί μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;
- B Βασ. 19,36 Ἐπὶ ὀλίγον διάστημα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐγὼ ὁ δοῦλος σου θα συνοδεύσω σε, τὸν βασιλέα μου. Διατί ὁ βασιλεὺς μου θέλει να με ἀμείψῃ με τέτοιον τρόπον, ὥστε να με ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν πατρίδα μου;
- B Βασ. 19,37 καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρὸς μου· καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμαάμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ ποιήσων αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
- B Βασ. 19,37 Δος μου, σε παρακαλῶ, τὴν ἀδειαν να μείνω ἐγὼ, ὁ δοῦλος σου, και να ἀποθάνω εἰς τὴν πόλιν μου και να ταφῶ στον τάφον του πατρὸς μου και τῆς μητρὸς μου. Και ἰδοὺ, ὁ δοῦλος σου ὁ Χαμαάμ, τὸ παιδί μου, θα ἔλθῃ ἀντὶ ἐμοῦ μαζί με σέ, τὸν κύριόν μου και βασιλέα μου. Καμε εἰς αὐτὸν ο,τι σου φαίνεται καλόν”.
- B Βασ. 19,38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμαάμ, κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ πάντα, ὅσα ἂν ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοί, ποιήσω σοι.
- B Βασ. 19,38 Ὁ βασιλεὺς εἶπε· “μάλιστα· ἀς ἔλθῃ μαζί μου ὁ Χαμαάμ και ἐγὼ θα πράξω δι' αὐτὸν ο,τι συ νομίσης και ἐκλέξης καλόν. Και ὅλα, ὅσα μου ζητήσης δι' αὐτὸν θα τα κάμω, πρὸς χάριν ἰδικὴν σου”.
- B Βασ. 19,39 καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλί καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- B Βασ. 19,39 Ὅλος ὁ στρατὸς και ὁ λαὸς διέβησαν τὸν Ἰορδάνην. Κατόπιν δε διέβη αὐτὸν και ὁ βασιλεὺς. Ὁ βασιλεὺς κατεφίλησε τὸν Βερζελλί και τὸν ἠυλόγησεν. Ὁ Βερζελλί ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον του.
- B Βασ. 19,40 καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλαγα, καὶ Χαμαάμ διέβη μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰουδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραήλ.
- B Βασ. 19,40 Ἐπέρασεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν εἰς Γαλαγα. Ὁ Χαμαάμ ἐπέρασε μαζί με αὐτόν. Μαζὴ με τὸν βασιλέα ἦσαν και ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς του Ἰούδα και τὸ ἥμισυ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 19,41 καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραήλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· τί ὅτι ἐκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰούδα καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ;
- B Βασ. 19,41 Ἀπροσδοκῆτως ὅλοι οἱ ἄνδρες τῶν δέκα φυλῶν του Ἰσραήλ παρουσιάσθησαν ἐνώπιον του βασιλέως και του εἶπαν· “διατί οἱ ἀδελφοί μας, οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς του Ἰούδα, σαν να σε ἤρπασαν κρυφίως και διεπέρασαν σε και ολόκληρον τὴν οἰκογένειάν σου και τὴν συνοδείαν σου δια του Ἰορδάνου ποταμοῦ;”
- B Βασ. 19,42 καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα Ἰσραήλ καὶ εἶπαν· διότι ἐγγίζει πρὸς με ὁ βασιλεὺς· καὶ ἰνατί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου; μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα ἐδωκεν ἢ ἄρσιν ἤϊρεν ἡμῖν;
- B Βασ. 19,42 Ὅλοι τότε οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς του Ἰούδα ἀπήντησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτικῶν φυλῶν· “αὐτὸ ἐγένε, διότι ὁ βασιλεὺς ἀπὸ ἀπόψεως συγγενείας και καταγωγῆς εὐρίσκεται πλησιέστερον πρὸς ἡμᾶς. Διατί λοιπὸν σεις επικραθήκατε και ἐθυμώσατε; Μηπως, τάχα, ἡμεῖς ἐζήσαμεν μέχρι σήμερον με ἐξοδα του βασιλέως; Ἡ μας ἀπῆλλαξεν ἀπὸ κανένα φόρον;”

- B Βασ. 19,43 και ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα καὶ εἶπε· δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σὺ, καὶ γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι ὑπὲρ σέ· καὶ ἵνατί τοῦτο ὕβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 19,43 Οἱ ἄνδρες τῶν ἄλλων φυλῶν εἶπαν τότε πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς φυλῆς Ἰούδα· “ἡμεῖς εἴμεθα δέκα φυλαὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Μεταξὺ ἡμῶν ὑπάρχουν καὶ αἱ δέκα φυλαὶ τῶν μεγαλυτέρων υἰῶν τοῦ Ἰακώβ. Ἀπὸ ἀπόψεως δε ἀριθμοῦ καὶ δικαιωμάτων εἴμεθα ἐνώπιον τοῦ Δαυὶδ ἀνώτεροι ἀπὸ σας, τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα. Διατί, λοιπόν, μας κατεφρονήσατε καὶ δὲν ἐσκεφθήκατε νὰ καλέσετε καὶ ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι εἴχομεν κάνει λόγον δια τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ βασιλέως;” Ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Ἰούδα ἐδόθη ἀπάντησις σκληροτέρα ἀπὸ τὰ λόγια, πού εἶπαν οἱ ἄνδρες τῶν ἄλλων ἰσραηλιτικῶν φυλῶν.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 20

- B Βασ. 20,1 Καὶ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαβεεΐ, υἱὸς Βοχορί ἀνὴρ ὁ Ἰεμινί, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερίς ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ἰεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 20,1 Ἐζούσε εἰς τὰ Γαλαλα, γνωστός ἀπὸ ὅλους ὡς κακὸς ἄνθρωπος, κάποιος ὀνομαζόμενος Σαβεεΐ, υἱὸς τοῦ Βοχόρ, πού ἀνήκεν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν. Αὐτὸς με τὴν κερατίνην σάλπιγγα ἐσάλπισε καὶ εἶπε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας· “ἡμεῖς δὲν ἔχομεν καμμίαν σχέσιν με τὸν Δαυὶδ, οὔτε καὶ ὑπάρχει καμμιά κληρονομία μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἰεσσαί. Δια τούτο κάθε Ἰσραηλίτης ἀς ἐπανελεῖτο στο σπίτι του”.
- B Βασ. 20,2 καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὀπισθεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαβεεΐ υἱοῦ Βοχορί. καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 20,2 Ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται ἀπεμακρύνθησαν καὶ ἀπεστάτησαν ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ ἠκολούθησαν τὸν Σαβεεΐ, τὸν υἱὸν αὐτοῦ τοῦ Βοχόρ. Ἡ φυλὴ ὅμως τοῦ Ἰούδα, ἡ ὁποία ἐξετείνεται ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν μέχρι καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, προσεκολλήθη στενωτέρον στὸν βασιλέα Δαυὶδ.
- B Βασ. 20,3 καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ φυλακῆς καὶ διέθρεψεν αὐτάς καὶ πρὸς αὐτάς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως θανάτου αὐτῶν, χῆραι ζῶσαι.
- B Βασ. 20,3 Ὁ Δαυὶδ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εἰσῆλθεν στὸν οἶκον του. Ἐλαβε τὰς δέκα συζύγους τοῦ της δευτέρας σειράς, τὰς ὁποίας, ὅταν ἐφευγεν, εἶχεν ἀφήσει νὰ φυλάσσουν τὸν οἶκον του. Ἐκλείσεν αὐτάς εἰς κάποιον ἄλλον οἶκον. Ἐδίδεν ὅλα ὅσα τοὺς ἐχρειάζοντο εἰς διατροφὴν τῶν, ἀλλὰ αὐτὸς ποτέ δὲν ἦλθεν πλέον εἰς συνάφειαν με αὐτάς. Ἐμείναν ἔτσι αὐταὶ κλεισμέναι μέχρι θανάτου τῶν, ὡς εἴαν ἦσαν ζωντοχήραι.
- B Βασ. 20,4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαΐ· βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι.
- B Βασ. 20,4 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἶπε πρὸς τὸν Ἀμεσσαΐ· φρόντισε νὰ κληθῶν καὶ νὰ παρουσιασθῶν ἐδῶ ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Ἰούδα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, Σὺ δὲ ἔλα κατόπιν καὶ στάσου ἐδῶ”.
- B Βασ. 20,5 καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσσαΐ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰούδαν καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ, οὗ ἑτάξατο αὐτῷ Δαυὶδ.
- B Βασ. 20,5 Ὁ Ἀμεσσαΐ ἀνεχώρησε, δια νὰ προσκαλέσῃ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα. Ἐβράδυνεν ὅμως ἀπὸ τὴν προθεσίαν, πού του ἔδωκεν ὁ Δαυὶδ.
- B Βασ. 20,6 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαΐ· νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς Σαβεεΐ υἱὸς Βοχορί ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ, καὶ νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ, μήποτε ἐαυτῷ εὕρη πόλεις ὀχυράς καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.
- B Βασ. 20,6 Ὅταν ἐπέστρεψε, του εἶπεν ὁ Δαυὶδ· “μάθε ὅτι ὁ Σαβεεΐ, ὁ υἱὸς Βοχορί, ἔχει κατὰ νουν νὰ ἐπιφέρῃ τώρα ἐναντίον μας κακὰ μεγαλύτερα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μας ἐπροξένησεν ὁ Ἀβεσσαλώμ. Λοιπόν, σὺ τώρα πάρε μαζὴ σου τὸ στράτευμα τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξε αὐτόν, μήπως τυχόν εὕρη πόλεις ὀχυράς καὶ μας διαφύγη καὶ μας φέρῃ εἰς δύσκολον θέσιν.
- B Βασ. 20,7 καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες Ἰωάβ καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλήμ διώξαι ὀπίσω Σαβεεΐ υἱοῦ Βοχορί.
- B Βασ. 20,7 Μαζὴ με τὸν Ἀμεσσαΐ ἠκολούθησαν καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ ἀρχιστρατήγου Ἰωάβ, οἱ σωματοφύλακες τοῦ Δαυὶδ Χερεθὶ καὶ Φελεθὶ, ὅλοι γενναῖοι ἄνδρες. Αὐτοὶ ἐξῆλθαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, δια νὰ καταδίωξουν τὸν Σαβεεΐ, τὸν Βοχορίτην.
- B Βασ. 20,8 καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαὼν, καὶ Ἀμεσσαΐ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ Ἰωάβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐπ’ αὐτῷ ἐζωσμένος μάχαιραν ἐξευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς, καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε.
- B Βασ. 20,8 Ὅταν ὁ στρατὸς τοῦ Δαυὶδ εὐρίσκετο εἰς τὴν Γαβαὼν, πλησίον τοῦ μεγάλου βράχου, παρουσιάσθη ἐνώπιον αὐτῶν ὁ Ἀμεσσαΐ. Ὁ Ἰωάβ εἶχε φορέσει τὸν στρατιωτικὸν τοῦ μανδύαν καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὸν μανδύαν αὐτόν εἶχε ζωσθῆ

μάχαιραν, που εκρέματο από την μέσην του. Η δε μάχαιρα ήτο εντός της θήκης της. Η μάχαιρα όμως εβγήκεν από την θήκην και έπεσε κατά γης.

B Βασ. 20,9 και είπεν Ἰωάβ τῷ Ἀμεσσαΐ· εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ; καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἢ δεξιὰ Ἰωάβ τοῦ πώγωνος Ἀμεσσαΐ τοῦ καταφιλήσαι αὐτόν.

B Βασ. 20,9 Ὁ Ἰωάβ εἶπεν στον Ἀμεσσαΐ· “ἀδελφέ μου, τι κάνεις; Πως εἶναι ἡ υγεία σου;” Ὁ Ἰωάβ ἐπῆρε με τὴν δεξιάν του χεῖρα τον πώγωνα του Ἀμεσσαΐ εἰς ἐνδειξιν ἀγάπης με σκοπὸν νὰ τον φιλήσῃ.

B Βασ. 20,10 καὶ Ἀμεσσαΐ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωάβ, καὶ ἔπαισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ἰωάβ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε. καὶ Ἰωάβ καὶ Ἀβεσσαΐ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί·

B Βασ. 20,10 Καὶ ὁ Ἀμεσσαΐ δὲν ἐπρόσεξε τὴν μάχαιραν, τὴν ὁποίαν ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν λάβει ἀπὸ τὴν γῆν ὁ Ἰωάβ. Ὁ Ἰωάβ ἐκτύπησε με αὐτὴν τον Ἀμεσσαΐ ἐκεῖ παρὰ τους νεφρούς καὶ ἐχύθησαν τὰ ἔντερα τῆς κοιλίας του εἰς τὴν γῆν. Δὲν ἐκτύπησε δὲ δια δευτέραν φοράν, διότι ὁ Ἀμεσσαΐ ἀπέθανεν ἀμέσως. Ἐτσι ὁ Ἰωάβ καὶ ὁ ἀδελφὸς του ὁ Ἀβεσσαΐ κατεδίωξαν τον Σαβεὲ τον Βοχορίτην.

B Βασ. 20,11 καὶ ἀνὴρ ἕστη ἐπ’ αὐτόν τῶν παιδαρίων Ἰωάβ καὶ εἶπε· τίς ὁ βουλόμενος Ἰωάβ καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ, ὀπίσω Ἰωάβ;

B Βασ. 20,11 Ἐνας ἀπὸ τους ἀνδρας του Ἰωάβ ἐστάθη ὀρθίος ἐπάνω ἀπὸ τὸ πτώμα του Ἀμεσσαΐ καὶ ἔλεγε στους διερχομένους· “αὐτὸς που θέλει τον Ἰωάβ καὶ ἀγαπᾷ τον Δαυὶδ, ἀς ἀκολουθήσῃ τον Ἰωάβ καὶ ἀς φύγῃ ἀπὸ ἐδῶ”.

B Βασ. 20,12 καὶ Ἀμεσσαΐ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου, καὶ εἶδεν ἀνὴρ, ὅτι εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἀπέστρεψε τὸν Ἀμεσσαΐ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπέρριψεν ἐπ’ αὐτόν ἰμάτιον, καθὼς εἶδε πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ’ αὐτόν ἐστηκότα·

B Βασ. 20,12 Ὁ Ἀμεσσαΐ ἦτο βουτηγμένος στο αἷμα του καὶ εὐρίσκετο στο μέσον τῆς οδοῦ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς του Ἰωάβ εἶδεν, ὅτι ὅλος ὁ λαὸς εἶχε μαζευθῆ καὶ ἐστέκετο ἐκεῖ. Δια τοῦτο ἀπεμάκρυνε τὸ πτώμα του Ἀμεσσαΐ ἀπὸ τὴν οδὸν, τὸ μετέφερεν εἰς κάποιον χωράφι καὶ ἐρριψεν ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἓνα ἰμάτιον, δια νὰ τὸ σκεπάσῃ. Αὐτὸ ἔκαμε, διότι ἐβλεπεν ὅτι ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς τὸ σῶμα του Ἀβεσσαΐ καὶ ἵστατο ὀρθίος κοντὰ του.

B Βασ. 20,13 ἡνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου, παρήλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωάβ τοῦ διῶξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.

B Βασ. 20,13 Ὄταν δὲ μετεφέρθη τὸ πτώμα ἀπὸ τὴν οδὸν στο χωράφι, ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ἐφυγαν καὶ ἠκολούθησαν τον Ἰωάβ, δια νὰ καταδιώξουν τον Σαβεὲ τον Βοχορίτην.

B Βασ. 20,14 καὶ διήλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβέλ καὶ εἰς Βαιθμαχὰ καὶ πάντες ἐν Χαρρί, καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν, καὶ ἦλθον κατοπίσθεν αὐτοῦ.

B Βασ. 20,14 Ὁ Ἰωάβ ἀπὸ τὴν περιοχὴν ἐκείνην ἐπέρασεν ὅλας τὰς φυλάς του Ἰσραὴλ μέχρι τὴν πόλιν Ἀβέλ καὶ Βαιθμαχά. Εἰς Χαρρί συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ ὀπαδοὶ του Ἰωάβ καὶ τον ἠκολούθησαν.

B Βασ. 20,15 καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ’ αὐτόν τὴν Ἀβέλ καὶ Βαιθμαχὰ καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἕστη ἐν τῷ προτειχίσματι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετὰ Ἰωάβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος.

B Βασ. 20,15 Ἐπλησίασαν οἱ στρατιῶται του Ἰωάβ πρὸς τὴν Ἀβέλ καὶ τὴν Βαιθμαχά ἐναντίον του Σαβεὲ καὶ ἐστήσαν πολιορκίαν. Ἀνήγειραν γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν Ἀβέλ ἓνα τεχνητὸν λόφον ἕως τὸ ὕψος, που εἶχε τὸ τεῖχος τῆς πόλεως. Ὄλος ὁ στρατὸς μαζὴ με τον Ἰωάβ προσεπάθησαν νὰ καταστρέψουν τὰ τεῖχη τῆς πόλεως.

B Βασ. 20,16 καὶ ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους καὶ εἶπεν· ἀκούσατε ἀκούσατε, εἶπατε δὴ πρὸς Ἰωάβ· ἔγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν.

B Βασ. 20,16 Τότε μία συνετὴ γυναῖκα ἐφώνησεν ἀπὸ τὸ τεῖχος καὶ εἶπεν· “ἀκούσατε, ἀκούσατε, καὶ εἶπατε αὐτὰ, σας παρακαλῶ, στον Ἰωάβ· Ἄς ἐλθῇ ἕως ἐδῶ ὁ Ἰωάβ, δια νὰ ομιλήσω πρὸς αὐτόν”.

B Βασ. 20,17 καὶ προσήγγισε πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· εἰ σὺ εἶ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ. εἶπε δὲ αὐτῷ· ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. καὶ εἶπεν Ἰωάβ· ἀκούω ἐγώ εἰμι.

B Βασ. 20,17 Ὁ Ἰωάβ ἐπλησίασε πράγματι πρὸς αὐτήν καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη του εἶπε· “σὺ εἶσαι ὁ Ἰωάβ;” Ἐκεῖνος ἀπήντησε· “ναί, ἐγώ εἰμαι”. Ἡ γυναῖκα του εἶπε· “ἀκούσε τὰ λόγια τῆς δούλης σου”. Ὁ Ἰωάβ εἶπε· “ἀκούω. Πρόθυμος εἶμαι νὰ σε ἀκούσω”.

B Βασ. 20,18 καὶ εἶπε λέγουσα· λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις λέγοντες· ἡρωτημένος ἡρωτήθη ἐν τῇ Ἀβέλ καὶ ἐν Δάν εἰ ἐξέλιπον ἂ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβέλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον.

B Βασ. 20,18 Ἡ γυναῖκα του εἶπε τὰ ἐξῆς· “λέγεται ἀπὸ ἀρχαιότεραν ἐποχὴν· Ὅσοι ἠρώτησαν τὴν Ἀβέλ καὶ τὴν Δαν, εἰς ἠστόχησαν στους σκοποὺς των οἱ πιστοὶ Ἰσραηλίται, δὲν κατεστράφησαν. Αὐτοὶ που θὰ ἐρωτήσουν τὴν Ἀβέλ, πρὶν ἡ πραγματοποιήσῃ μίαν των ἀποφασιν, δὲν θὰ χαθοῦν.

B Βασ. 20,19 ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ἰσραὴλ, σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραὴλ· ἵνατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου;

B Βασ. 20,19 Ἐγώ καὶ ἡ πόλις μου εἴμεθα τὰ εἰρηνικὰ στηρίγματα του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Σὺ ἐπιδιώκεις νὰ καταστρέψῃς τὴν πόλιν αὐτήν, ἡ ὁποία εἶναι μήτηρ καὶ ἀρχουσα εἰς πολλὰς ἄλλας πόλεις τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Διατί λοιπὸν θέλεις

- να καταποντίσης εις ὄλεθρον κληρονομίαν, ἣ οποία ἀνήκει στον Κυριον;”
- B Βασ. 20,20 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάβ, καὶ εἶπεν· Ἰλεῶς μοι Ἰλεῶς μοι, εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ διαφθερῶ·
- B Βασ. 20,20 Ἀπήντησεν ὁ Ἰωάβ καὶ εἶπε· “δι’ ὄνομα Θεοῦ, εἴν εγὼ θέλω να εξαφανίσω ἡ καὶ να καταστρέψω τὴν πόλιν σας.
- B Βασ. 20,21 οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπήρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυὶδ· δότε αὐτὸν μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ· ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους.
- B Βασ. 20,21 Ὁ λόγος, δια τὸν ὁποῖον εὐρίσκομαι ἐδῶ, εἶναι, διότι ζητῶ κάποιον ἀνθρώπον ἐκ τοῦ ὄρους Ἐφραΐμ, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Σαβεὲ ὁ Βοχορίτης καὶ ὁ ὁποῖος ἐπανεστάτησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. Παραδώσατέ μας αὐτὸν μόνον, καὶ ἡμεῖς θα φύγωμεν ἀπὸ τὴν πόλιν σας”. Ἡ γυναῖκα ἐκεῖνη εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάβ· “ἰδοὺ, ἡ κεφαλὴ τοῦ Σαβεὲ θα ριφθῆ πρὸς σε ἀπὸ τὸ τείχος”.
- B Βασ. 20,22 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς· καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. καὶ ἀφεῖλε καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ. καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ’ αὐτοῦ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· καὶ Ἰωάβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὸν βασιλέα.
- B Βασ. 20,22 Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὠμίλησεν εἰς ὅλους τοὺς κατοικοὺς με τὴν σύνεσιν καὶ τὴν σοφίαν, ἡ ὁποία τὴν διέκρινε. Οἱ Ἰσραηλίται ἐπείσθησαν εἰς αὐτὴν, ἐφόνευσαν τὸν Σαβεὲ, ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν τοῦ καὶ τὴν ἔριψαν πρὸς τὸν Ἰωάβ. Ὁ Ἰωάβ τότε ἐσάλπισε με τὴν κερατίνην σάλπιγγα να καταπαύσῃ ὁ πόλεμος. Οἱ στρατιῶται τοῦ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὴν πόλιν, μετέβησαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν, ὁ δε Ἰωάβ ἐπέστρεψεν στὸν βασιλέα Δαυὶδ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 20,23 Καὶ ὁ Ἰωάβ πρὸς πάση τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί,
- B Βασ. 20,23 Ὁ Ἰωάβ ἦτο ἀρχιστράτηγος ὅλου τοῦ στρατοῦ τοῦ Δαυὶδ. Ὁ Βαναίας δέ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ, ἦτο ἀρχηγὸς τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ βασιλέως τῶν Χερεθὶ καὶ Φελεθί.
- B Βασ. 20,24 καὶ Ἀδωνιράμ ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλουθ ἀναμιμνήσκων,
- B Βασ. 20,24 Ὁ Ἀδωνιράμ ἦτο ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τῶν φόρων. Ὁ Ἰωσαφάτ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλουθ, ἦτο ἐπὶ τῶν υπομνημάτων, ὁ ἀρχιεοφύλαξ.
- B Βασ. 20,25 καὶ Σουσά γραμματεὺς, καὶ Σαδώκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς,
- B Βασ. 20,25 Ὁ Σουσά ἦτο γενικὸς γραμματεὺς, ὁ δε Σαδώκ καὶ ὁ Ἀβιάθαρ ἦσαν ἀρχιερεῖς.
- B Βασ. 20,26 καὶ γε Ἰράς ὁ Ἰαριν ἦν ἱερεὺς τοῦ Δαυὶδ.
- B Βασ. 20,26 Ὁ Ἰράς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰαριν, ἦτο ἱερεὺς καὶ σύμβουλος τοῦ βασιλέως Δαυὶδ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 21

- B Βασ. 21,1 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸ πρόσωπον Κυρίου. καὶ εἶπε Κύριος· ἐπὶ Σαούλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἔθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας.
- B Βασ. 21,1 Κατὰ τὴν ἐποχὴν, που ἐβασίλευσεν ὁ Δαυὶδ, ἐγένεν ἓνας λιμὸς, ὁ ὁποῖος διήρκεσεν ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη. Ὁ Δαυὶδ παρεκάλεσε τὸν Κυριον να μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς. Ὁ Κυριος ἀπήντησεν· “ἡ θλίψις αὐτὴ εἶναι τιμωρία, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν ἐναντίον σας ἐξ αἰτίας τοῦ Σαούλ καὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ. Δια τὴν παρασπονδίαν, τὴν ὁποῖαν ἔκαμαν αὐτοῖ, ὅταν ἔχυσαν αἵματα τῶν κατοικῶν τῆς Γαβαῶν”.
- B Βασ. 21,2 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσιν, ὅτι ἀλλ’ ἢ ἐκ τοῦ λειμματος τοῦ Ἀμορραίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν αὐτοῖς· καὶ ἐζήτησε Σαούλ πατάξαι αὐτούς ἐν τῷ ζηλωσῆσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
- B Βασ. 21,2 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ προσεκάλεσε τοὺς Γαβαωνίτας καὶ τοὺς εἶπε· (οἱ Γαβαωνῖται, ὡς γνωστὸν, δὲν ἦσαν Ἰσραηλίται ἀλλὰ ὑπολείμματα ἀπὸ τὸ γένος τῶν Ἀμορραίων. Πρὸς αὐτούς δε εἶχαν ὀρκισθῆ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ να μὴ τοὺς θανατώσουν; Ὁ Σαούλ ὁμῶς πρὸς χάριν, τάχα, τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων ἐπεζήτησε να τοὺς ἐξόντωσῃ).
- B Βασ. 21,3 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας· τί ποιήσω ἡμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν Κυρίου;
- B Βασ. 21,3 Ὁ Δαυὶδ, λοιπὸν, εἶπε πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας· “τι θέλετε να κάμω πρὸς σας καὶ με ποῖο μέσον θα ἠμπορέσω να ἐξιλωθῶ ἀπέναντι σας, δια να ευχηθῆτε, ὥστε να σωθῆ ὁ λαὸς αὐτός, που εἶναι κληρονομία τοῦ Κυρίου;”
- B Βασ. 21,4 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται· οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσιὸν μετὰ Σαούλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 21,4 Εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ Γαβαωνῖται· “ἡ διαφορά μας δὲν εἶναι ζήτημα ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ με τὸν Σαούλ καὶ με τοὺς ἀπογόνους τοῦ, καὶ οὐτε ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν να θανατωθῆ οἰσοδῆποτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας”.
- B Βασ. 21,5 καὶ εἶπε· τί ὑμεῖς λέγετε καὶ ποιήσω ὑμῖν; καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· ὁ ἀνὴρ, ὃς συνετέλεσεν ἐφ’ ἡμᾶς

καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὃς παρελογίσαστο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς· ἀφανίσωμεν αὐτόν, τοῦ μὴ ἐστάναι αὐτόν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ·

- B Βασ. 21,5 Ο Δαυὶδ τοὺς ἠρώτησε· “λοιπὸν, τι λέγετε σεις, ὅτι πρέπει νὰ κάμω;” Οἱ Γαβαωνῖται ἀπήντησαν πρὸς τὸν βασιλέα· “ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός μας ἐξηφάνισε καὶ μας κατεδίωξε, αὐτὸς ὁ ὁποῖός ἐσκέφθη νὰ μας ἐξολοθρεῦση, πρέπει νὰ θανατωθῆ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ νὰ μὴ ἔχη πλέον θέσιν εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 21,6 δότω ἡμῖν ἐπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλίασωμεν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαοὺλ ἐκλεκτοὺς Κυρίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἐγὼ δώσω.
- B Βασ. 21,6 Δώστε μας, λοιπὸν, ἐπτὰ ἀπὸ τὰ παιδιά τοῦ Σαοὺλ, πού σεις θὰ ἐκλέξετε, νὰ τοὺς κρεμάσωμεν εἰς τὴν Γαβαὼν ἀπέναντι τοῦ ἡλίου πρὸς ἐξιλέωσιν τοῦ Κυρίου”. Ο βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπήντησε· “μάλιστα ἐγὼ θὰ σας τοὺς δώσω”.
- B Βασ. 21,7 καὶ ἐφείσαστο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ διὰ τὸν ὄρκον Κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Δαυὶδ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ·
- B Βασ. 21,7 Ο βασιλεὺς ὁμῶς ἐλυπήθη καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ τὸν Μεμφιβοσθὲ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ. Τοῦτο δὲ, διὰ τὸν ὄρκον πού εἶχε δοθῆ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μεταξὺ τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Ἰωνάθαν, τοῦ υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ.
- B Βασ. 21,8 καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ῥεσφᾶ θυγατρὸς Αἰᾶ, οὓς ἔτεκε τῷ Σαοὺλ, τὸν Ἑρμωνὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθὲ, καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς Σαοὺλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἑσδριὴλ υἱῷ Βερζελλὶ τῷ Μουλαθί,
- B Βασ. 21,8 Ἐπῆρε λοιπὸν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς τῆς Ῥεσφᾶ, θυγατρὸς τοῦ Αἰᾶ, τὸν Ἑρμωνὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθὲ, τοὺς ὁποῖους ἐγέννησεν αὐτῇ ὡς σύζυγος τοῦ Σαοὺλ. Ἐπίσης ἐπῆρε τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς τοῦ Σαοὺλ, τοὺς ὁποῖους ἐγέννησεν αὐτῇ ὡς σύζυγος τοῦ Ἑσδριὴλ τοῦ υἱοῦ Βερζελλί, ὁ ὁποῖός κατήγετο ἀπὸ τὸν Μουλά.
- B Βασ. 21,9 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔπρασον οἱ ἐπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.
- B Βασ. 21,9 Αὐτοὺς τοὺς ἐπτὰ παρέδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ χέρια τῶν Γαβαωνιτῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ τοὺς ἐκρέμασαν στὸ ὄρος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ οἱ ἐπτὰ αὐτοὶ ἐθανατώθησαν μαζῇ. Ἐξετελέσθησαν δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται ὁ πρῶτος θερισμός, ὁ θερισμός τῆς κριθῆς, εἰς τὴν ἀρχὴν μάλιατα τοῦ θερισμοῦ τῆς κριθῆς.
- B Βασ. 21,10 καὶ ἔλαβε Ῥεσφᾶ θυγάτηρ Αἰᾶ τὸν σάκκον καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν, ἕως ἔσταξεν ἐπ’ αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ’ αὐτοὺς ἡμέρας καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός.
- B Βασ. 21,10 Ἡ Ῥεσφᾶ, ἡ θυγάτηρ Αἰᾶ, συντετριμμένη ἀπὸ τὴν μητρικὴν λύπην, ἐπῆρε ἐνὰ σάκκον, τὸν ἠπλωσε εἰς κάποιον βράχον, τὸν ἔκαμε σκηνὴν διὰ τὸν εαυτὸν τῆς καὶ ἐμεινεν ἐκεῖ ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ θερισμοῦ, μέχρις ὅτου ἔπεσε βροχὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Ἐκεῖ δὲ μένουσα δὲν ἀφῆκε τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ τὴν νύκτα νὰ φάγουν τὰ πτώματα τῶν κρεμασθέντων παιδιῶν τῆς.
- B Βασ. 21,11 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε Ῥεσφᾶ θυγάτηρ Αἰᾶ παλλακὴ Σαοὺλ· καὶ ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δὰν υἱὸς Ἰωᾶ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων,
- B Βασ. 21,11 Ἐπληροφόρησαν τὸν Δαυὶδ αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν Ῥεσφᾶ ἡ θυγάτηρ Αἰᾶ ἡ σύζυγος δευτέρας σειρᾶς τοῦ Σαοὺλ. Κατεπλάγησαν δὲ ὅλοι ἀπὸ τὴν στοργὴν τῆς μητρὸς αὐτῆς, ὁ δὲ Δαν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωᾶ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τῶν γιγάντων παρέλαβε τὰ κρεμασμένα πτώματα.
- B Βασ. 21,12 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστά Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστά Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαάδ, οἳ ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσάν, ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἧ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαοὺλ ἐν Γελβουέ,
- B Βασ. 21,12 Καὶ ὁ Δαυὶδ τότε μετέβη καὶ ἐπῆρε τὰ ὀστά τοῦ Σαοὺλ, τὰ ὀστά τοῦ παιδιοῦ τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως Ἰαβὶς εἰς τὴν περιοχὴν Γαλαάδ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀφαιρέσει κρυφίως τὰ πτώματα αὐτῶν ἀπὸ τὴν πλατείαν τῆς πόλεως Βαιθσάν. Διότι ἐκεῖ εἶχον κρεμάσει τὸν Σαοὺλ καὶ τὸν Ἰωνάθαν οἱ Φιλιισταῖοι, ὅταν ἐφόνευσαν τὸν Σαοὺλ στὸ ὄρος Γελβουέ.
- B Βασ. 21,13 καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστά Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστά Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ συνήγαγε τὰ ὀστά τῶν ἐξηλιασμένων.
- B Βασ. 21,13 Ο Δαυὶδ ἐπῆρε καὶ μετέφερεν ἀπὸ ἐκεῖ τὰ ὀστά τοῦ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστά τοῦ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ τοῦ, ὅπως καὶ τὰ ὀστά τῶν ἄλλων, πού εἶχαν κρεμασθῆ.
- B Βασ. 21,14 καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστά Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστά Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστά τῶν ἠλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κίς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν πάντα, ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα.
- B Βασ. 21,14 Ἐθαψαν τὰ ὀστά τοῦ Σαοὺλ, τὰ ὀστά τοῦ παιδιοῦ τοῦ Ἰωνάθαν καὶ τὰ ὀστά ὁσῶν ἄλλων εἶχαν κρεμασθῆ εἰς τὴν χώραν τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμὶν. Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς ἔθαψαν εἰς κάποιαν πλευρᾶν στὸν τάφον τοῦ Κίς, τοῦ πατρὸς τοῦ Σαοὺλ. Ὅλα αὐτὰ ἐγιναν, διότι ἐτοίμῃ εἶχε διατάξει ὁ βασιλεὺς. Ὁ δὲ Θεὸς κατόπιν αὐτῶν ἤκουσε τὴν προσευχὴν τοῦ Δαυὶδ καὶ ἀπῆλλαξε τὸ βασιλείον τοῦ ἀπὸ τὴν μᾶστιγα τοῦ λιμοῦ.

- B Βασ. 21,15 Καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραὴλ. καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξελύθη Δαυίδ.
- B Βασ. 21,15 Κατόπιν των γεγονότων αὐτῶν ἐγένετο νέος πόλεμος μεταξύ των ἀλλοφύλων καὶ των Ἰσραηλιτῶν. Ἐλαβε δε μέρος στον πόλεμον αὐτὸν ὁ Δαυίδ μαζὴ με τον στρατὸν του καὶ ἐπολέμησαν ἐναντίον αὐτῶν των ἀλλοφύλων. Ὁ δε Δαυίδ πολεμῶν ἐκουράσθη.
- B Βασ. 21,16 καὶ Ἰεσβί, ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφὰ καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὀλκὴ χαλκοῦ καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν Δαυίδ.
- B Βασ. 21,16 Ἐκεῖ εἰς τὴν μάχην, μεταξύ των ἐχθρῶν, ἦτο καὶ ὁ Ἰεσβί, ενας ἀπὸ τους ἀπογόνους του Ραφὰ, γίγας καὶ αὐτὸς. Το βάρος του χαλκίνου δόρατός του ἦτο ἐπάνω ἀπὸ τριακοσίους σίκλους. Εἶχε ζωσθὴ ἓνα φονικὸν ρόπαλον καὶ με αὐτὸ ἐπεχείρησε νὰ φονεύσῃ τον Δαυίδ.
- B Βασ. 21,17 καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἄβεσσά υἱὸς Σαρουΐας καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυίδ λέγοντες· οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 21,17 Ὁ Ἀβεσσά ὁμῶς, ὁ υἱὸς τῆς Σαρουΐας, ἐσπευσε καὶ ἐβοήθησε τὸν Δαυίδ καὶ ἐκτύπησε καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν τον ἀλλόφυλον. Τότε οἱ ἄνδρες του Δαυίδ ὠρκίσθησαν καὶ του εἶπαν· “ἄλλην φοράν δεν θα βγῆς μαζὴ μας στον πόλεμον συ ὁ βασιλεὺς, δια νὰ μὴ φονευθῆς καὶ σβήσῃς ἔτσι τον μοναδικὸν αὐτὸν λύχνον του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.
- B Βασ. 21,18 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. τότε ἐπάταξε Σεβοχὰ ὁ Ἀστατωθὶ τὸν Σέφ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφὰ.
- B Βασ. 21,18 Κατόπιν αὐτῶν ἐγένετο πάλιν πόλεμος εἰς τὴν περιοχὴν Γεθ μεταξύ των Φιλισταίων καὶ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Τότε ὁ Σεβοχὰ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀστατώθ, ἐφόνευσεν τὸν Σέφ, ἓνα ἀπὸ τους ἀπογόνους του Ραφὰ.
- B Βασ. 21,19 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Γόβ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἀριωργίμ ὁ Βηθλεεμίτης τὸν Γολιάθ τὸν Γεθθαῖον, καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινότων.
- B Βασ. 21,19 Καὶ νέος πόλεμος ἐγένετο μεταξύ Ἰσραηλιτῶν καὶ ἀλλοφύλων εἰς τὴν περιοχὴν Γοβ. Ἐκεῖ ὁ Ἐλεανὰν, ὁ υἱὸς του Ἀριωργίμ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ, ἐφόνευσεν ἓνα γίγαντα, Γολιάθ ὀνόματι, τον καταγόμενον ἀπὸ τὴν Γέθ, καὶ του ὁποῖου τὸ ξύλον του δόρατός του ἦτο σαν τὸ ἀντὶ του ἀργαλειοῦ.
- B Βασ. 21,20 καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ. καὶ ἦν ἀνὴρ μαδῶν, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ, εἰκοσπέσσαρες ἀριθμῶ, καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ῥαφὰ.
- B Βασ. 21,20 Ἐγένετο καὶ ἄλλος πόλεμος εἰς τὴν περιοχὴν Γέθ. Ἐκεῖ ὑπῆρχεν ενας ἀνὴρ φαλακρός. Αὐτὸς εἶχε ἕξ δάκτυλα εἰς κάθε του χέρι καὶ ἕξ δάκτυλα εἰς κάθε του ποδὶ. Ἐν ὅλῳ δηλαδὴ εἰκοσι τέσσαρας δακτύλους καὶ αὐτὸς ἦτο ἀπόγονος του γίγαντος Ραφὰ.
- B Βασ. 21,21 καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν Ἰωνάθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ Δαυίδ.
- B Βασ. 21,21 Ὑβρίζε τον Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Ὁ Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς του Σεμεὶ, ἀδελφοῦ του Δαυίδ, ἐφόνευσεν αὐτόν.
- B Βασ. 21,22 οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γέθ τῷ Ῥαφὰ οἶκος, καὶ ἔπασαν ἐν χειρὶ Δαυίδ, καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ.
- B Βασ. 21,22 Οἱ τέσσαρες αὐτοὶ ἄνδρες ἦσαν ἀπόγονοι των γιγάντων εἰς τὴν Γέθ, καὶ ἀνήκον εἰς τὴν οἰκογένειαν Ραφὰ. Αὐτοὶ ἐφονεύθησαν με τὰ χέρια του Δαυίδ καὶ με τὰ χέρια των στρατιωτῶν του.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 22

- B Βασ. 22,1 Καὶ ἐλάλησε Δαυίδ τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὥδῆς ταύτης ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐξείλετο αὐτόν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ,
- B Βασ. 22,1 Ἐψάλε τότε ὁ Δαυίδ πρὸς τὸν Κύριον τὰ λόγια τῆς παρακάτω ὠδῆς, ὅταν ὁ Κύριος ἐγλύτωσεν αὐτόν ἀπὸ ὅλους τους ἐχθροὺς του, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ χέρια του Σαούλ.
- B Βασ. 22,2 καὶ εἶπεν· Κύριε, πέτρα μου καὶ ὀχύρωμά μου καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί,
- B Βασ. 22,2 Καὶ εἶπε· “Κυριε, συ εἶσαι ὁ βράχος μου καὶ τὸ ὀχύρωμά μου. Συ εἶσαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός με ἐγλύτωσες ἀπὸ τους κινδύνους καὶ μου ἐχάρισες σωτηρίαν.
- B Βασ. 22,3 ὁ Θεὸς μου φύλαξ μου ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, ὑπερασπιστὴς μου καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου σωτηρίας μου, ἕξ ἀδίκου σώσεις με.
- B Βασ. 22,3 Ὁ Θεὸς μου θα εἶναι καὶ στο μέλλον ὁ φρουρός καὶ προστάτης μου. Εἰς αὐτόν θα ἔχω τὴν πεποιθησίν μου. Αὐτὸς θα εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς μου, ἡ δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ὁ προστάτης μου, ἡ καταφυγὴ τῆς σωτηρίας μου. Συ, Κυριε, θα με σώσης ἀπὸ κάθε ἀδίκου ἀνθρώπου.
- B Βασ. 22,4 αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.
- B Βασ. 22,4 Τὸν πανένδοξον καὶ ἀπειροῦμνητον Κύριον, θα ἐπικαλεσθῶ δια τῆς προσευχῆς μου καὶ με τὴν βοήθειαν αὐτοῦ θα σωθῶ ἀπὸ τὰ χέρια των ἐχθρῶν μου.

- B Βασ. 22,5
B Βασ. 22,5
B Βασ. 22,6
B Βασ. 22,6
B Βασ. 22,7
B Βασ. 22,7
B Βασ. 22,8
B Βασ. 22,8
B Βασ. 22,9
B Βασ. 22,9
B Βασ. 22,10
B Βασ. 22,10
B Βασ. 22,11
B Βασ. 22,11
B Βασ. 22,12
B Βασ. 22,12
B Βασ. 22,13
B Βασ. 22,13
B Βασ. 22,14
B Βασ. 22,14
B Βασ. 22,15
B Βασ. 22,15
B Βασ. 22,16
B Βασ. 22,16
B Βασ. 22,17
B Βασ. 22,17
B Βασ. 22,18
B Βασ. 22,18
B Βασ. 22,19
B Βασ. 22,19
B Βασ. 22,20
B Βασ. 22,20
B Βασ. 22,21
B Βασ. 22,21
B Βασ. 22,22
B Βασ. 22,22
- ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου, χεῖμαρροι ἀνομίας ἐθάμβησάν με·
Θα επικαλεσθῶ τον Κυριον, διότι θανάσιμοι συμφοραὶ με ἔχουν περικυκλώσει, ορμητικαὶ και αιφνίδια, σαν χεῖμαρροι, αι κακίαι των ανθρώπων με κατεζάλισαν.
- ὠδῖνες θανάτου ἐκύκλωσάν με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου.
Ὡδίνες θανάτου με περιεκύκλωσαν. Σκληροὶ πόνοι, που προμηνύουν τον θάνατον, με ἔχουν προφθάσει.
ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον και πρὸς τὸν Θεὸν μου βοήσομαι· και ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου, και ἡ κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὡσὶν αὐτοῦ.
- Εἰς την συγκλονιστικὴν αὐτὴν θλίψιν κατέφυγον δια της προσευχῆς προς τον Κυριον, και προς τον Θεὸν μου με ὄλην μου την φωνὴν ἐφώνασα· Ο Κυριος ἀπὸ τον ναὸν τον ἅγιον αὐτοῦ με ἤκουσε και η κραυγὴ μου ἐφθασεν ἕως εἰς τα αὐτιά του.
- και ἐταράχθη και ἐσεισθη ἡ γῆ, και τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν και ἐσπαράχθησαν, ὅτι ἐθυμώθη Κύριος αὐτοῖς.
Εταράχθη η γη και εσεισθη, και αὐτὰ ἀκόμη τα θεμέλια του ουρανοῦ συνεταράχθησαν και διερράγησαν, διότι ἐθυμωσεν ο Κυριος ἐναντίον των ἀσεβῶν ἀνθρώπων.
- ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, και πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδεται, ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
Σαν καπνὸς ἀνέβη η ὀργὴ του Κυρίου, και καταστρεπτικὴ φωτιά ἐβγήκεν ἀπὸ το στόμα του. Κατακόκκινου, πυρακτωμένοι ἀνθρακες ἐξεσφενδονίσθησαν ἀπὸ αὐτόν.
- και ἔκλινεν οὐρανοὺς και κατέβη, και γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
Ἐχαμήλωσε τους ουρανοὺς και κατέβη εἰς την γην. Κατω δε ἀπὸ τα πόδια του ὑπῆρχε κατασκότεινον νέφος.
και ἐπεκάθισεν ἐπὶ Χερουβὶμ και ἐπετάσθη και ὥφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου.
Κατέβη εἰς την γην καθήμενος ἐπάνω εἰς χερουβικὸν θρόνον. Παρουσιάσθη, σαν να πετούσε ἐπάνω εἰς τας πτέρυγας του ἀνέμου.
- και ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ κύκλω αὐτοῦ, ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων· ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἄερος.
Γυρω του, σαν να ἤθελε να ἀποκρύψει την παρουσίαν του, ἐσκόρπισε σκοτάδι. Και η σκηνὴ αὐτὴ ἀπετελείτο ἀπὸ σκοτεινά σύννεφα, ἑτοιμα να ἀναλυθοῦν εἰς βροχὴν. Και ὀλιγον κατ' ὀλιγον τα σύννεφα της θυέλλης ἐπυκνώνοντο.
ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός.
Απὸ τας ἀστραπὰς, που ἐνώπιόν του ἐφεγγοβολοῦσαν, ἐξετοξεύοντο κεραυνοί, σαν πυρωμένα κάρβουνα.
- ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, και ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ
Ο Κυριος ἐστελεε βροντὰς ἀπὸ τον ουρανόν. Ο Ὑψιστος ἔδωκεν αὐτὴν την φωνὴν του ἀπὸ τα ὑψη του ουρανοῦ.
και ἀπέστειλε βέλη και ἐσκόρπισεν αὐτούς, και ἤστραψεν ἀστραπὴν και ἐξέστησεν αὐτούς.
Ἐστειλε τους κεραυνοὺς σαν βέλη και διεσκόρπισε τους ἐχθροὺς. Ἐστειλεν ἀστραπὰς και τους κατέπληξε και τους ἐφόβησε.
- και ὥφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, και ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμῆσει Κυρίου, ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ.
Απὸ την βιαίαν πνοὴν της ὀργῆς του, ἀπὸ την ἐπιτιμῆσίν του, ἐφάνησαν οἱ πυθμένες των θαλασσῶν, ἀπεκαλύφθησαν τα θεμέλια της γης.
- ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους και ἔλαβέ με, εἴλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·
Και την ὥραν ἐκείνην της φοβεράς ἀναστατώσεως μου ἐστειλεν ο Θεὸς βοήθειαν. Ἀπλωσε το χέρι του και με ἐπίασε. Με ἀνέσυρεν ἀνάμεσα ἀπὸ τα πολλὰ ὕδατα, ὅπου ἐκινδύνευα να πινηθῶ.
- ἐβρόντησάτο με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ο Κυριος με ἐγλύτωσεν ἀπὸ τους ἰσχυροὺς ἐχθροὺς μου, οἱ ὁποῖοι με ἐμισοῦσαν, και εἶχαν γίνει πολὺ ἰσχυρότεροί μου.
- προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεώς μου και ἐγένετο Κύριος ἐπιστήριγμά μου
Ἡμέραι θλίψεως με ἐκυριεῦσαν ἐξ αἰτίας των ἐχθρῶν μου, ἀλλ' ο Κυριος ἐγένετο τὸ μεγάλο στήριγμά μου.
και ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν και ἐξείλετό με, ὅτι ἠυδοκῆσεν ἐν ἐμοί.
Ο Κυριος με ἐβγαλεν ἀπὸ τους ἐχθροὺς μου και με ἐτοποθέτησεν εἰς ἀνετον, εὐχάριστον περιοχὴν, διότι με ἠγάπησε.
- και ἀνταπέδωκέ μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, και κατὰ τὴν καθαρὴν τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέ μοι.
Ο Κυριος μου ἀνταπέδωκε σύμφωνα με την δικαιοσύνην μου, και σύμφωνα με την καθαρὴν τῶν χειρῶν μου ἀπὸ κάθε ἀδικίαν με ἐβράβευσε.
- ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου και οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου,
Διότι ἐγὼ ἐφύλαξα ὅλας τας ἐντολάς του Κυρίου. Δεν εδείχθη ἀσεβὴς ἀπέναντι του Θεοῦ.

- B Βασ. 22,23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν.
B Βασ. 22,23 Διότι εἶχα πάντοτε ἐνώπιόν μου ὅλας τας ἐντολάς του, καὶ ὅλα τα δικαιώματά του. Ποτέ δεν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ αὐτά.
- B Βασ. 22,24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.
B Βασ. 22,24 Ἡμην καὶ θα εἶμαι ἄμωμος ἐνώπιόν του καὶ θα προφυλαχθῶ ἀπὸ κάθε παρανομίαν μου.
B Βασ. 22,25 καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
B Βασ. 22,25 Ὁ Κύριος με ἐβράβευσε καὶ θα με βραβεύῃ δια τὴν δικαιοσύνην μου καὶ δια τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν του.
- B Βασ. 22,26 μετὰ οὐρίου οὐσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ
B Βασ. 22,26 Ὁ Κύριος φέρεται με οὐσιότητα ἀπέναντι του οὐρίου ἀνθρώπου καὶ ἀπέναντι του τελείου ἀνθρώπου φέρεται με τελειότητα.
- B Βασ. 22,27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ.
B Βασ. 22,27 Ἀπέναντι τῶν ἐκλεκτῶν σου θα εἶσαι, Κυριε, ἐκλεκτὸς, ἀλλὰ ἀπέναντι τῶν διεστραμμένων θα φερθῆς με ἀνάλογον πρὸς τὴν κακότητά των τρόπον.
- B Βασ. 22,28 καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.
B Βασ. 22,28 Σὺ, Κυριε, λαὸν πτωχὸν καὶ θλιμμένον θα σώσης, καὶ αὐτοὺς, που ἔχουν υπερηφάνους τοὺς ὀφθαλμοὺς, θα τοὺς ταπεινώσης.
- B Βασ. 22,29 ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου, Κύριε, καὶ Κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου.
B Βασ. 22,29 Σὺ, Κυριε, εἶσαι ὁ λύχνος καὶ τὸ φῶς τῆς εὐτυχίας μου. Ναι, ὁ Κύριος θα λάμψῃ ἐνώπιόν μου καὶ θα διαλύσῃ τὰ σκοτάδια τῆς θλίψεως καὶ τῆς δυστυχίας μου.
- B Βασ. 22,30 ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τείχος.
B Βασ. 22,30 Με τὴν ἰδικὴν σου δύναμιν θα τρέξω σαν ἐλαφρὸς ὠπλισμένος καὶ με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ μου ἐγὼ θα εἰσπηδήσω εἰς ὑψηλά τεῖχη καὶ θα κυριεύσω ὠχυρωμένας πόλεις.
- B Βασ. 22,31 ὁ ἰσχυρὸς, ἄμωμος ἢ ὁδὸς αὐτοῦ, τὸ ῥῆμα Κυρίου κραταῖον, πεπυρωμένον, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.
B Βασ. 22,31 Ἰσχυρὸς εἶναι ὁ Θεός, ἄμωμος ἢ ὁδὸς του. Ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας του πανίσχυρος, καὶ πυρακτωμένος ὁ λόγος του. Ὁ Θεός εἶναι πάντοτε κραταῖος ὑπερασπιστὴς ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πίστιν εἰς αὐτόν.
- B Βασ. 22,32 τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυρίου; καὶ τίς κτίστης ἔσται πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
B Βασ. 22,32 Ποιὸς ἄλλος εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸν Κύριον; Καὶ ποιὸς ἄλλος εἶναι δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος, πλὴν τοῦ Θεοῦ μας;
- B Βασ. 22,33 ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταῖός με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·
B Βασ. 22,33 Αὐτὸς ὁ πανίσχυρος Θεός εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός με ἐνίσχυσε με τὴν δύναμιν του. Αὐτὸς ἀπλώσεν ἐμπρὸς μου καὶ κατέστησεν ἄμωμον τὸν δρόμον τῆς ζωῆς μου.
- B Βασ. 22,34 τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἰσθῶν με·
B Βασ. 22,34 Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός ἐκαμε τὰ πόδια μου ἐλαφρά σαν τῶν ἐλάφων καὶ με ἀνυψῶναι με τὴν δύναμιν του ἐπάνω εἰς τὰ ὑψώματα, ὑπεράνω ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου.
- B Βασ. 22,35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου.
B Βασ. 22,35 Αὐτὸς εἶναι, που ἐδίδαξε τὰ χεῖρά μου δια νικηφόρους πολέμους καὶ κατέστησε τὸν βραχίονά μου ἰσχυρόν, ὥστε νὰ κρατῇ χάλκινον τόξον.
- B Βασ. 22,36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με
B Βασ. 22,36 Σὺ, Κυριε, με ὑπερησπίσθης ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἡ εὐμένειά σου με ἔκαμε μέγαν.
B Βασ. 22,37 εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου.
B Βασ. 22,37 Ἡ συγκατάβασίς σου καὶ ἡ προθυμία σου νὰ ἀκούῃς τὴν προσευχήν μου ὑπῆρξε μεγάλη, ὥστε νὰ βαδίζω με ἀνοικτὰ βήματα καὶ τὰ βήματα αὐτά νὰ εἶναι σταθερά εἰς τὴν ζωὴν μου.
- B Βασ. 22,38 διώξω ἐχθροὺς μου καὶ ἀφανιῶ αὐτούς καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἄν συντελέσω αὐτούς·
B Βασ. 22,38 Με τὴν ἰδικὴν σου δύναμιν θα καταδιώξω τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ θα τοὺς ἐξαφανίσω καὶ δεν θα ἐπιστρέψω, εἰάν δεν φέρω εἰς πέρας τὴν καταστροφὴν των.
- B Βασ. 22,39 καὶ θλάσω αὐτούς καὶ οὐκ ἀναστήσονται καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
B Βασ. 22,39 Θα τοὺς συντρίψω καὶ θα τοὺς ποδοπατήσω καὶ δεν θα ἐγερθῶν· θα πέσουν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μου.
- B Βασ. 22,40 καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις τοὺς ἐπιστανομένους μοι ὑποκάτω μου·
B Βασ. 22,40 Σὺ, Κυριε, θα με ἐνισχύσῃς με τὴν δύναμιν σου εἰς καιρὸν πολέμου. Θα κάμψῃς καὶ θα θέσῃς κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν μου ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπαναστατοῦν ἐναντίον μου.
- B Βασ. 22,41 καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς με, καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς.
B Βασ. 22,41 Τοὺς ἐχθροὺς μου, οἱ ὁποῖοι με μισοῦν, τοὺς ἔτρεψες εἰς φυγὴν καὶ συ ἐθανάτωσες αὐτούς.

- B Βασ. 22,42 βοήσονται, καὶ οὐκ ἔστι βοηθός, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν αὐτῶν.
 B Βασ. 22,42 Οἱ εχθροὶ μου θα φωνάξουν πρὸς τοὺς θεοὺς τῶν ζητούντες βοήθειαν καὶ δεν θα υπάρχη κανεὶς να τοὺς βοηθήσῃ. Θα επικαλεσθῶν τότε τον Κυριον ημῶν, ἀλλὰ ο Κυριος δεν θα ἀκούσῃ την προσευχὴν των.
- B Βασ. 22,43 καὶ ἐλέανα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτούς.
 B Βασ. 22,43 Τους ἐκονιορτοποιήσα, ὅπως εἶναι το χῶμα της γῆς, καὶ ὅπως εἶναι ἡ λάσπη τοὺς ἕκαμα λεπτοὺς καὶ ἀδυνάτους.
 B Βασ. 22,44 καὶ ῥύση με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαός, ὃν οὐκ ἔγνω, ἐδούλευσάν μοι,
 B Βασ. 22,44 Συ, Κυριε, θα με περιφρουρήσῃς ἀπὸ ἐριδας καὶ μάχας λαῶν. Συ θα με διαφυλάξῃς καὶ θα με ἀναδείξῃς ἐπὶ κεφαλῆς ἐθνῶν. Λαός, τον ὁποῖον δεν ἐγνώριζα, αὐτός ο λαός ἐγινε δούλος μου με την ἰδικὴν σου βοήθειαν.
- B Βασ. 22,45 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὠπίου ἤκουσάν μου·
 B Βασ. 22,45 Ἐένο λαοὶ ἐφῆρθησαν με ὑποκρισίαν καὶ δολιότητα ἀπέναντί μου. Ἀλλὰ ὑπετάχθησαν εἰς ἐμέ.
 B Βασ. 22,46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορρίφθησονται καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν.
 B Βασ. 22,46 Ἐένοι λαοὶ θα ἀπορριφθῶν ἀπὸ τας πόλεις των, θα παραπατήσουν καὶ θα ἐξέλθουν ἀπὸ τας οχυράς καὶ κλεισμένας πόλεις των.
- B Βασ. 22,47 ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός μου, ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου.
 B Βασ. 22,47 Ζη Κυριος ο Θεός μου. Ἄς εἶναι εὐλογημένος ο φύλακάς μου αὐτός. Θα μεγαλυνηθῇ καὶ θα δοξασθῇ ο Θεός μου, ο φρουρός μου καὶ σωτήρ μου.
- B Βασ. 22,48 ἰσχυρὸς Κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδῶν λαοὺς ὑποκάτω μου
 B Βασ. 22,48 Ο Κυριος, ο ὁποῖος τιμωρεῖ τοὺς εχθροὺς μου, εἶναι παντοδύναμος. Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος, που παιδεύει τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς θέτει κάτω ἀπὸ την ἰδικὴν μου την ἐξουσίαν.
- B Βασ. 22,49 καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρῶν ἀδικημάτων ῥύση με.
 B Βασ. 22,49 Ο Θεός εἶναι ἐκεῖνος, ο ὁποῖος με ἐβγαλεν ἐκ μέσου των εχθρῶν μου. Ο Θεός με ὑψωσε καὶ θα με ὑψώσῃ ὑπεράνω ἀπὸ τοὺς εχθροὺς μου αὐτός ο ὁποῖος με ἀπήλλαξεν ἀπὸ τον ἄνδρα ἐκεῖνον των ἀδικιῶν (τον Σαούλ).
- B Βασ. 22,50 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ,
 B Βασ. 22,50 Διὰ τοῦτο ἐγώ, Κυριε, θα σε δοξάζω ἐν μέσω ὅλων των ἐθνῶν καὶ θα ψάλλω ὕμνους εἰς δόξαν καὶ τιμὴν του ὀνόματός σου.
- B Βασ. 22,51 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
 B Βασ. 22,51 Θα ὑμνολογῶ καὶ θα διαλαλῶ τας θαυμαστάς σωτηρίας, τας ὁποίας ο Θεός ἐπραγματοποίησεν εἰς ἐμέ, τον βασιλέα του, εὐσπλαγχνιζόμενος ἐμὲ τον Δαυὶδ, τον ὁποῖον αὐτός ἐχρῖσε βασιλέα, εὐσπλαγχνιζόμενος ἀκόμη καὶ τοὺς ἀπογόνους μου στους αἰῶνας.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 23

- B Βασ. 23,1 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι· Πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ, ὃν ἀνέστησε Κύριος ἐπὶ χριστὸν Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραήλ.
 B Βασ. 23,1 Αὐτοὶ ξε εἶναι οἱ τελευταῖοι λόγοι, τοὺς ὁποῖους εἶπεν ο Δαυὶδ. Αξιόπιστος εἶναι ο Δαυὶδ, ο υἱὸς του Ἰεσσαί. Αξιόπιστος εἶναι ο ἀνὴρ αὐτός, τον ὁποῖον ο Κυριος ἀνύψωσε καὶ ἀνέδειξεν, ὥστε να χρισθῇ βασιλεὺς ὑπὸ του Θεοῦ του Ἰακώβ καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ωραῖοι καὶ σεμνοὶ ψαλμοὶ μεταξὺ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 23,2 πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου.
 B Βασ. 23,2 Ο Δαυὶδ εἶπεν· “Το Πνεῦμα του Κυρίου ὠμίλησεν εἰς ἐμέ καὶ ο ἰδικὸς του λόγος εὐρίσκεται εἰς την γλῶσσαν μου.
 B Βασ. 23,3 λέγει ὁ Θεός Ἰσραήλ, ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ Ἰσραήλ· παραβολὴν εἶπόν ἐν ἀνθρώπων· πῶς κραταιώσῃτε φόβον Θεοῦ;
 B Βασ. 23,3 Ο Θεός του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ο φρουρός αὐτός του Ἰσραήλ, μου ὠμίλησε καὶ μου εἶπε· Διὰ παραβολικοῦ τρόπου θα ἐνισχυθῇ μεταξὺ των ἀνθρώπων ο φόβος του Θεοῦ.
- B Βασ. 23,4 καὶ ἐν Θεῷ φωτὶ πρωΐας ἀνατεῖλαι ἡλιος, τὸ πρωῖ παρῆλθεν ἐκ φέγγους καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς.
 B Βασ. 23,4 Φως Θεοῦ, σαν ἄλλος ἡλιος την πρωῖαν, θα ἀνατεῖλῃ, θα ἐμφανισθῇ σαν φως, που ὁμοιάζει με χλόην της γῆς ἐπειτα ἀπὸ βροχὴν.
- B Βασ. 23,5 οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ; διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι, ἐτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην, ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.
 B Βασ. 23,5 Τέτοιος δεν θα εἶναι ο ἰδικὸς μου οἶκος καὶ οἱ ἀπόγονοί μου κάτω ἀπὸ την παντοδύναμον προστασίαν καὶ ἐνίσχυσιν του Θεοῦ; Μαλιστα· διότι ο Θεός μου ἔδωσε την αἰωνίαν αὐτὴν ὑπόσχεσιν, ἡ ὁποία εἶναι ἀκλόνητος, παντοτεινὴ, ἀμετακίνητος. Καθε ἱερός μου πόθος καὶ ἡ ἀσφαλὴς σωτηρία μου θα προέλθῃ ἀπὸ την ἐκπλήρωσιν της ὑποσχέσεως αὐτῆς. Ἐτσι δε δεν θα ἀναβλαστήσουν καὶ δεν θα ἐνισχυθῶν οἱ παράνομοι ἐναντίον μου.
- B Βασ. 23,6 ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες οὗτοι, ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται,

- B Βασ. 23,6 Αυτοί θα τεθούν κατά μέρος, σαν πεταμένα αγκάθια, τα οποία δεν εγγίζει κανείς με τα χέρια του.
- B Βασ. 23,7 και άνηρ ού κοπιάσει έν αύτοϊς, και πλήρες σιδήρου και ξύλον δόρατος, και έν πυρί καύσει καυθήσονται αίσχύνην αύτῶν.
- B Βασ. 23,7 Ο άνθρωπος δέ, ο οποίος θα καταπασθή με αυτά, δεν θα καρφωθή, διότι θα τα πετάξη με την βοήθειαν κάποιου σιδηρού μέσου η ξυλίνου δόρατος. Θα τα στοιβάξη και θα τα κατακαύση εις την φωτιά. Αυτό θα είναι το κατάντημα των αδιαντρόπων εχθρών του Θεού”.
- B Βασ. 23,8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυῖδ· Ἰεβοσθέ ὁ Χαναναῖος, ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν, Ἀδινῶν ὁ Ἀσωναῖος· οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους στρατιώτας εἰσάπαξ.
- B Βασ. 23,8 Τα ονόματα των ισχυρῶν ανδρῶν της αυλῆς του Δαυὶδ εἶναι αυτά· Ο Ιεβοσθέ ο Χαναναῖος, εἶναι ένας ἀπὸ τους τρεις εκλεκτοὺς ἀνδρας και ο Αδινῶν ο Ασωναῖος. Αυτὸς ἔσυρε το ξίφος του και ἐπετέθη συγχρόνως ἐναντίον οκτακοσίων στρατιωτῶν.
- B Βασ. 23,9 και μετ’ αὐτὸν Ἐλεανὰν υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Σουδῖτου έν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς, οὗτος μετὰ Δαυῖδ ἦν έν Σερράν, και έν τῷ ὄνειδίσαι αὐτὸν έν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, και ἀνέβησαν ἀνήρ Ἰσραήλ·
- B Βασ. 23,9 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸν ένας ἀπὸ τους εκλεκτοὺς ἦτο ο Ελεανὰν, ἀνεψιὸς του προηγουμένου, υἱὸς Σουδῖτου. Ἦτο και αὐτὸς ἕνας ἀπὸ τους ἀνδρας μαζί με τον Δαυὶδ εις Σερράν, ὅταν οι συγκεντρωθέντες ἐκεῖ ἀλλοφύλοι ἐχλεύαζαν και ἐπροκάλεσαν κάθε γενναῖον Ἰσραηλίτην εις μονομαχίαν. Ἐκεῖ εἶχαν συγκεντρωθῆ και ὅλοι οι Ἰσραηλίται.
- B Βασ. 23,10 αὐτὸς ἀνέστη και ἐπάταξεν έν τοῖς ἀλλοφύλοις, ἕως οὔ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ και προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν, και ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην έν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· και ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλην ἐκδιδύσκειν.
- B Βασ. 23,10 Αυτὸς ἠγέρθη, ἐκτύπησε τους Φιλισταίους, μέχρις ὅτου ἐκουράσθη το χέρι του και ἐκόλλησεν ἡ παλάμη του εις την λαβὴν της μαχαίρας του. Ο Κυριος δι’ αὐτοῦ ἐπραγματοποίησε μεγάλην νίκην κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην πρὸς σωτηρίαν του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ο δε λαὸς, ο οποίος ἦτο ὀπισθεν αὐτοῦ, ἐλαφυραγωγούσε μόνον και ἀπεγύμνωνε τους νεκροὺς.
- B Βασ. 23,11 και μετ’ αὐτὸν Σαμαῖα υἱὸς Ἀσὰ ὁ Ἀρουχαῖος, και συνήχθησαν οἱ ἀλλοφύλοι εἰς Θηρία, και ἦν ἐκεῖ μερίς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ, και ὁ λαὸς ἔφυγεν ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων·
- B Βασ. 23,11 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸν ἕνας ἀπὸ τους τρεις εκλεκτοὺς ἦτο ο Σαμαῖα, ο υἱὸς του Ἀσά, ο οποίος κατήγετο ἀπὸ την Αρούχ. Οι Φιλισταῖοι εἶχαν συγκεντρωθῆ εις κάποιαν τοποθεσίαν ὑνομαζομένην Θηρία. Ἐκεῖ δε ὑπῆρχεν ἀγρὸς, ο οποίος εἶχε σπαρὴ με φακὴν. Ο Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐτράπη εις φυγὴν, ὅταν ἀντίκρυσσε τους Φιλισταίους.
- B Βασ. 23,12 και ἐστηλώθη έν μέσω τῆς μερίδος και ἐξείλατο αὐτὴν και ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, και ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.
- B Βασ. 23,12 Ο Σαμαῖα ὁμως ἐστάθη ἀκίνητος ἐν μέσω του ἀγροῦ ἐκείνου, ἠγωνίσθη εις υπεράσπισίν του και ἐφόνευσσε τους ἀλλοφύλους. Ο Κυριος δι’ αὐτοῦ κατόρθωσε μίαν μεγάλην και σωτηριώδη νίκην.
- B Βασ. 23,13 και κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα και ἦλθαν εις Κασῶν πρὸς Δαυῖδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ, και τάγμα τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλον έν τῇ κοιλάδι Ῥαφαῖμ·
- B Βασ. 23,13 Οι τρεις ἀνωτέρω εκλεκτοὶ ἀπὸ τους τριάκοντα γενναίους κατέβηκαν και ἦλθαν εις Κασῶν, πρὸς τον Δαυὶδ, στο σπήλαιον Ὀδολλάμ. Ἐνα στρατιωτικὸν τμήμα των Φιλισταίων εἶχε στρατοπεδεύσει εις την κοιλάδα των Ῥαφαῖμ.
- B Βασ. 23,14 και Δαυῖδ τότε έν τῇ περιοχῇ, και τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε έν Βηθλεέμ.
- B Βασ. 23,14 Ο Δαυὶδ τότε εὐρίσκετο εις ἕνα φρουρίον, το δε στρατιωτικὸν τμήμα των ἀλλοφύλων εἶχε στρατοπεδεύσει εις την Βηθλεέμ.
- B Βασ. 23,15 και ἐπεθύμησε Δαυῖδ και εἶπε· τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ έν Βηθλεέμ τοῦ έν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε έν Βηθλεέμ.
- B Βασ. 23,15 Ο Δαυὶδ ἐξέφρασε μίαν ἐπιθυμίαν “Ποῖός τάχα ἠμπορεῖ να μου φέρῃ να πῶ νερὸ ἀπὸ το φρέαρ, που εὐρίσκεται πλησίον εις την πύλην του τείχους της πόλεως Βηθλεέμ;” Στρατιωτικὸν τμήμα των ἀλλοφύλων τότε εἶχε στρατοπεδεύσει ἐκεῖ.
- B Βασ. 23,16 και διέδρῆξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ έν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων και ὕδρευσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ έν Βηθλεέμ τοῦ έν τῇ πύλῃ και ἔλαβαν και παρεγένοντο πρὸς Δαυῖδ, και οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτὸ και ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ
- B Βασ. 23,16 Οι τρεις, λοιπὸν, αὐτοὶ γενναῖοι ἀνδρες διέσπασαν το στρατόπεδον των Φιλισταίων, ἠντλησαν νερὸ ἀπὸ το φρέαρ, που εὐρίσκετο εις την πύλην του τείχους της πόλεως Βηθλεέμ, ἐπῆραν αὐτὸ και ἦλθαν στον Δαυὶδ. Ο Δαυὶδ ὁμως δεν ἠθέλησε να το πῇ. Το προσέφερε θυσίαν πρὸς τον Κυριον
- B Βασ. 23,17 και εἶπεν· Ἰλεῶς μοι, Κυριε, τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων έν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι· και οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτὸ. ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ.
- B Βασ. 23,17 και εἶπε τοῦτο· “ἀπλήσου με, Κυριε, να μη χορτάσω την ἐπιθυμίαν μου με το νερο αὐτό. Κατ’ οὐδένα λόγον θα πῶ αὐτό, διότι εἶναι το αἷμα ἐκείνων, που με κίνδυνον της ζωῆς των ἐπῆγαν να μου το προμηθεύσουν”. Και ἠρνήθη να

- το πῆ. Αυτά τα κατορθώματα έκαμαν οι τρεις εκείνοι δυνατοί.
- B Βασ. 23,18 και Ἄβεσσά ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισί. καὶ αὐτὸς ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν·
- B Βασ. 23,18 Ὁ Ἀβεσσά, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαρουΐας ἦτο ὁ ἐπιφανέστερος μεταξύ τριῶν ἄλλων δευτέρας σειρᾶς ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν. Αὐτὸς ἐσήκωσε τὸ δόρυ τοῦ ἐναντίον τριακοσίων ἀνδρῶν, τοὺς ἐφόνευσε καὶ ἐγένεν ὀνομαστός μεταξύ τῶν τριῶν αὐτῶν ἐκλεκτῶν.
- B Βασ. 23,19 ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθε.
- B Βασ. 23,19 Αὐτὸς ἦτο ὁ πλέον ἐνδοξος μεταξύ τῶν τριῶν ἐκείνων, ὁ πρωτεύων μεταξύ αὐτῶν. Ἀλλὰ δὲν ἐφθασεν, ἀπὸ ἀτόφειως ἀξίας, κανένα ἀπὸ τοὺς τρεῖς τοῦ πρώτου τριάδος.
- B Βασ. 23,20 καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστός ἔργοις ἀπὸ Καβεσεήλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριήλ τοῦ Μωάβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος·
- B Βασ. 23,20 Ἐπίσης ὁ Βαναίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Καβεσεήλ, εἶχε πολλὰ θαυμαστά ἔργα νὰ ἐπιδείξη. Αὐτὸς ἐφόνευσε τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ἀριήλ τοῦ Μωαβίτου. Ὁ ἴδιος δὲ κατέβηκε εἰς ἓνα λάκκον καὶ ἐφόνευσε λέοντα, ὁ ὁποῖος εἰς ἡμέραν, πού ἐχιόνιζε, εἶχε πέσει ἐντὸς αὐτοῦ.
- B Βασ. 23,21 αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὀρατόν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας, καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ καὶ ἤρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.
- B Βασ. 23,21 Ὁ ἴδιος ἐκτύπησε καὶ ἐφόνευσε ἓνα πανύψηλον Αἰγύπτιον ἄνδρα. Εἰς τὰ χέρια τοῦ Αἰγύπτιος ἐκρατοῦσε δόρυ μεγάλο σαν ἓνα ξύλο γεφύρας, τὸ ὁποῖον συνδέει πλοῖον με τὴν ξηράν. Ὁ Βαναίας ἐπλησίασε πρὸς αὐτόν, ὠπλισμένος με τὴν ῥάβδον τοῦ μόνου, ἤρπασε τὸ δόρυ ἀπὸ τοῦ χέρι τοῦ Αἰγυπτίου καὶ με τὸ ἴδιο αὐτὸ δόρυ τὸν ἐφόνευσε.
- B Βασ. 23,22 ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς·
- B Βασ. 23,22 Αὐτὰ τὰ κατορθώματα ἔκαμε ὁ Βαναίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ. Ἀνεδειχθῆ ὀνομαστός μεταξύ τῶν τριῶν δυνατῶν τοῦ δευτέρας τριάδος.
- B Βασ. 23,23 ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε· καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως·
- B Βασ. 23,23 Αὐτὸς, βέβαια, ἦτο ὁ πλέον ἐνδοξος μεταξύ τῶν ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν τοῦ δευτέρας τριάδος. Ἀλλὰ δὲν ἐφθασεν, ἀπὸ ἀτόφειως γενναιότητος καὶ κατορθωμάτων, τοὺς τρεῖς τοῦ πρώτου τριάδος. Αὐτόν ὁ Δαυὶδ τὸν ἐνέταξε μεταξύ τῶν ἀνδρῶν, τῶν ὁποῖων τὰς συμβουλὰς ἤκουε. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν τριάκοντα γενναίων ἀνδρῶν τοῦ αὐλῆς τοῦ Δαυὶδ ἦσαν τὰ ἐξῆς·
- B Βασ. 23,24 Ἀσαήλ ἀδελφὸς Ἰωάβ (οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα), Ἐλεανάν υἱὸς Δουδὶ πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ.
- B Βασ. 23,24 Ὁ Ἀσαήλ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ. Αὐτὸς ἦτο μεταξύ τῶν τριάκοντα γενναίων ἀνδρῶν. Ὁ Ἐλεανάν, υἱὸς τοῦ Δουδὶ πατραδέλφου τοῦ εἰς τὴν Βηθλεέμ.
- B Βασ. 23,25 Σαμαῖ ὁ Ἀρουδαῖος, Ἐλικὰ ὁ Ἀρωδαῖος,
- B Βασ. 23,25 Σαμαῖ ὁ Ἀρουδαῖος, ὁ Ἐλικὰ ὁ Ἀρωδαῖος.
- B Βασ. 23,26 Σελλῆς ὁ Κελωθί, Ἴρας υἱὸς Ἐκκάς ὁ Θεκωῖτης,
- B Βασ. 23,26 Σελλῆς ὁ ἐκ Κελωθί, ὁ Ἴρας ὁ υἱὸς τοῦ Ἐκκάς ἀπὸ τὴν Θεκωῆ.
- B Βασ. 23,27 Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθίτης ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσωθίτου,
- B Βασ. 23,27 Ὁ Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθίτης ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀσωθίτου,
- B Βασ. 23,28 Ἐλλών ὁ Ἀωῖτης, Μοορέ ὁ Νετωφαθίτης,
- B Βασ. 23,28 Ὁ Ἐλλών ὁ Ἀωῖτης, Μοορέ ὁ Νετωφαθίτης.
- B Βασ. 23,29 Ἐθθὶ υἱὸς Ριβὰ ἐκ Γαβαῆθ υἱὸς Βενιαμίν,
- B Βασ. 23,29 Ὁ Ἐθθὶ, υἱὸς τοῦ Ριβὰ, ἀπὸ τὴν Γαβαῆθ τοῦ φυλῆς Βενιαμίν.
- B Βασ. 23,30 Βαναίας ὁ Φαραθενίτης, Οὐρὶ ἐκ Ναχαλιγαίας,
- B Βασ. 23,30 Βαναίας ὁ Φαραθενίτης, Οὐρὶ ὁ ἀπὸ τὴν Ναχαλιγαίαν.
- B Βασ. 23,31 Ἀβιήλ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθίτου, Ἀζμῶθ ὁ Βαρσαμίτης,
- B Βασ. 23,31 Ἀβιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθίτου, ὁ Ἀζμῶθ ὁ Βαρσαμίτης,
- B Βασ. 23,32 Ἐλιασοῦ ὁ Σαλαβωνίτης, υἱοὶ Ἰαβάν, Ἰωνάθαν,
- B Βασ. 23,32 ὁ Ἐλιασοῦ ὁ Σαλαβωνίτης, υἱὸς τοῦ Ἰαβάν, ὁ Ἰωνάθαν,
- B Βασ. 23,33 Σαμνάν ὁ Ἀρωδίτης, Ἀχιάν υἱὸς Ἀραῖ Σαραουρίτης,
- B Βασ. 23,33 ὁ Σαμνάν ὁ Ἀρωδίτης, ὁ Ἀχιάν, υἱὸς τοῦ Ἀραῖ, ὁ Σαραουρίτης,
- B Βασ. 23,34 Ἀλιφαλέθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου, υἱὸς τοῦ Μααχαθί, Ἐλιάβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γελωνίτου,
- B Βασ. 23,34 ὁ Ἀλιφαλέθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου, υἱὸς τοῦ Μααχαθί, ὁ Ἐλιάβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτόφελ τοῦ Γελωνίτου,
- B Βασ. 23,35 Ἀσαραῖ ὁ Καρμήλιος, Φαραῖ ὁ Ἐρχί,
- B Βασ. 23,35 ὁ Ἀσαραῖ ὁ Καρμήλιος, ὁ Φαραῖ, ὁ Ἐρχί,

- B Βασ. 23,36 Γααλ υἱὸς Νάθαν ἀπὸ δυνάμεως, υἱὸς Γαλααδεῖ,
 B Βασ. 23,36 ο Γααλ ο υἱὸς του Ναθαν ἀπὸ δυνάμεων, υἱὸς Γαλααδεῖ,
 B Βασ. 23,37 Ἐλιέ ὁ Ἀμμανίτης, Γελωραῖ ὁ Βηρωθαῖος αἴρων τὰ σκεύη Ἰωάβ υιοῦ Σαρουΐας,
 B Βασ. 23,37 ο Ελιέ ὁ Αμμανίτης, ὁ Γελωραῖ ὁ Βηρωθαῖος ὁ υπασπιστὴς του Ἰωάβ, του υιοῦ της Σαρουΐας,
 B Βασ. 23,38 Ἰράς ὁ Ἰεθιραῖος, Γαρήβ ὁ Ἐθθεναιῖος,
 B Βασ. 23,38 ο Ἰράς ὁ Ἰεθιραῖος, ὁ Γαρήθ ὁ Εθθεναιῖος,
 B Βασ. 23,39 Ούριας ὁ Χετταῖος· οἱ πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτὰ.
 B Βασ. 23,39 ο Ουρίας ὁ Χετταῖος. Ολοὶ αὐτοὶ ἦσαν τριάκοντα ἑπτὰ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 24

- B Βασ. 24,1 Καὶ προσέθετο ὄργην Κύριος ἐκκαῖναν ἐν Ἰσραήλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς λέγων· βάδιζε, ἀρίθμησον τὸν Ἰσραήλ καὶ τὸν Ἰούδα.
 B Βασ. 24,1 Ἦναψε πάλιν ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, διότι ὁ διάβολος παρώθησε τὸν Δαυὶδ εἰς μίαν πτώσιν υποβαλὼν εἰς αὐτὸν τὴν κατωτέρω ἰδέαν· “Ἐμπρός, πῆγαινε καὶ κάμε ἀρίθμησιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα”.
- B Βασ. 24,2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ’ αὐτοῦ· διελθε δὴ πάσας φυλάς Ἰσραήλ καὶ Ἰούδα, ἀπὸ Δάν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ καὶ ἐπίσκεισαι τὸν λαόν, καὶ γνῶσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ.
 B Βασ. 24,2 Ὁ βασιλεὺς, παρασυρθεὶς ἀπὸ τὸν πειρασμὸν αὐτόν, εἶπε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματός του τὸν Ἰωάβ, ὁ ὁποῖος ἦτο πάντοτε μαζὴ του· “σε παρακαλῶ νὰ διαβῆς ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα, ἀπὸ τὴν βορεινὴν Δαν μέχρι τὴν Βηρσαβεὲ, που εὐρίσκεται πρὸς νότον, καὶ κάμε καταμέτρησιν ὅλων αὐτῶν, διὰ νὰ μάθω τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ”.
- B Βασ. 24,3 καὶ εἶπεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ προσθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν λαόν ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα, καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὀρώντες· καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνατί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ;
 B Βασ. 24,3 Ὁ Ἰωάβ ἀπήντησε πρὸς τὸν βασιλέα· “εἶθε Κύριος ὁ Θεὸς νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν λαόν σου, ὥστε νὰ εἶναι ἑκατὸν φορὲς περισσότεροί, ἀπὸ ὅσοι εἶναι σήμερον καὶ ἔτσι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου, τοῦ βασιλέως, νὰ τοὺς βλέπουν καὶ νὰ χαίρωνται ἀπὸ τὸ πλῆθος αὐτό. Διατί ὁμως ὁ κύριός μου καὶ βασιλεὺς θέλει νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἀρίθμησις, ἡ ὁποία προφανῶς δὲν εἶναι σύμφωνος με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ;”
- B Βασ. 24,4 καὶ ὑπερίσχυεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωάβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωάβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαόν τὸν Ἰσραήλ.
 B Βασ. 24,4 Ὁ βασιλεὺς ὁμως ἐπέμενε καὶ ἐπεκράτησεν ἡ διαταγὴ τοῦ πρὸς τὸν Ἰωάβ καὶ πρὸς τοὺς κατωτέρους ἄρχοντας τοῦ στρατοῦ. Ὁ Ἰωάβ καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες τοῦ στρατεύματος ὑπακούοντες εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως ἐξῆλθον ἀπὸ τὸν βασιλικὸν οἶκον καὶ ἐπροχώρησαν, διὰ νὰ κάμουν καταμέτρησιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 24,5 καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροήρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γὰδ καὶ Ἐλιέζερ.
 B Βασ. 24,5 Ἐπέρασαν τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ ἤρχισαν ἀπὸ τὴν Αροήρ καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν, που εὐρίσκεται ἐκ δεξιῶν στο μέσον τῆς κοιλάδος Γὰδ καὶ Ἐλιέζερ.
- B Βασ. 24,6 καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν Θαβασῶν, ἣ ἐστὶν Ἀδασαί, καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδὰν καὶ Οὐδὰν καὶ ἐκύκλωσαν εἰς Σιδῶνα.
 B Βασ. 24,6 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπροχώρησαν εἰς τὴν χώραν Γαλααδ καὶ εἰς τὴν χώραν Θαβασῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἀδασαί, ἐφθασαν εἰς Δανιδὰν καὶ Ουδὰν καὶ ἐπροχώρησαν κύκλῳ πρὸς τὴν Σιδῶνα.
- B Βασ. 24,7 καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ Τύρου καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰούδα εἰς Βηρσαβεὲ
 B Βασ. 24,7 Ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθον εἰς Μάψαρ τῆς Τυροῦ καὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῶν Ευαίων καὶ τῶν ἄλλων Χαναναίων. Ἐπροχώρησαν καὶ ἐφθασαν στο νότιον μέρος τῆς φυλῆς Ἰούδα εἰς τὴν Βηρσαβεὲ.
- B Βασ. 24,8 καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσιν ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.
 B Βασ. 24,8 Περιώδευσαν ὅλην τὴν χώραν καὶ ἔπειτα ἀπὸ πορείαν ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν ἐπανήλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 24,9 καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐγένετο Ἰσραήλ ὀκτακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν καὶ ἀνήρ Ἰούδα πεντακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν.
 B Βασ. 24,9 Ὁ Ἰωάβ παρέδωκεν στὸν βασιλέα Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν τῆς καταμετρήσεως τοῦ λαοῦ. Ἦσαν ὀκτακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν ἀπὸ τὰς ἄλλας φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ πεντακόσιοι χιλιάδες ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ὅλοὶ αὐτοὶ οἱ

οποίοι ημπορούσαν να μάχωνται χειριζόμενοι την σπάθην.

- B Βασ. 24,10 καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμησαὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον· ἤμαρτον σφόδρα, ὃ ἐποίησα νῦν, Κύριε· παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα.
- B Βασ. 24,10 Ὁ Δαυὶδ ὁμως ησθάνθη τύψεις συνειδήσεως ἔπειτα ἀπὸ τὴν καταμέτρησιν αὐτὴν τοῦ λαοῦ καὶ εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· “Κυριε, ἠμάρτησα πάρα πολὺ δι’ αὐτὸ το ὁποῖον ἔκαμα. Σε παρακαλῶ συγχώρησε τὴν αμαρτίαν αὐτὴν τοῦ δούλου σου, διότι συμπεριεφέρθη κατὰ ἓνα πολὺ μωρὸν τρόπον”.
- B Βασ. 24,11 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τὸ πρωῒ. καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Γὰδ τὸν προφήτην τὸν ὄρωντα λέγων·
- B Βασ. 24,11 Ἐξύπνησε τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ πρωῒ ὁ Δαυὶδ, ὁ δε Κύριος εἶπε πρὸς τὸν προφήτην Γὰδ, τὸν βλέποντα τα μέλλοντα·
- B Βασ. 24,12 πορεύθητι καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ λέγων· τὰδε λέγει Κύριος· τρία ἐγὼ εἰμι αἶρω ἐπὶ σέ, καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι.
- B Βασ. 24,12 “Πήγαινε καὶ εἰπέ στον Δαυὶδ· Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἐγὼ ὁ Κύριος θέτω ἐνώπιόν σου τρία τινά. Διάλεξε συ ἓνα ἀπὸ αὐτά καὶ ἐγὼ θα το θέσω εἰς ἐφαρμογήν”.
- B Βασ. 24,13 καὶ εἰσήλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ καὶ ἀνήγγειλε καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῆ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῆ σου· νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα.
- B Βασ. 24,13 Ὁ Γὰδ ἦλθε πρὸς τὸν Δαυὶδ, ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὸν τα λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ εἶπε· “διάλεξε δια τὸν εαυτὸν σου, τι προτιμάς να γίνῃ· να πέση ἐπὶ τρία ἔτη πείνα εἰς τὴν χώραν σου ἢ ἐπὶ τρεῖς μῆνας να φύγῃς καταδιωκόμενος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς σου ἢ να πέση θανατικὸν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας στον λαόν τῆς χώρας σου. Τώρα λοιπὸν σκέψου καὶ πές μου, τι να ἀπαντήσω στον Κύριον, ὁ ὁποῖός με ἀπέστειλε”.
- B Βασ. 24,14 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γὰδ· στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω·
- B Βασ. 24,14 Ὁ Δαυὶδ εἶπε πρὸς τὸν Γὰδ «μεγάλῃ στενοχώρια καὶ θλίψις ολόγυρά μου. Ἀντὶ να πέσω εἰς τα χέρια ἐχθρῶν ἀνθρώπων, προτιμῶ να πέσω εἰς τα χέρια τοῦ Κυρίου, διότι αὐτός εἶναι πολυέλεος”.
- B Βασ. 24,15 καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ τὸν θάνατον. καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωῒθεν ἕως ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραύσις ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀπέθανεν ἓκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ἑβδόμηκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.
- B Βασ. 24,15 Καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπροτίμησε τὴν θανατηφόρον ἐπιδημίαν. Ἦσαν δε τότε αἱ ἡμέραι τοῦ θερισμοῦ τῶν σιτηρῶν. Ἐστειλεν ὁ Κύριος θανατικὸν μετὰξυ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν πρωῒαν ἕως τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας. Ἦρξεν ἡ θραύσις τοῦ θανάτου μετὰξυ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον ἀπὸ τὸν λαόν, ἀπὸ τὴν πόλιν Δαν μέχρι καὶ τὴν Βηρσαβεὲ, ἑβδόμηκοντα χιλιάδες ἄνδρες.
- B Βασ. 24,16 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἰερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθεῖροντι ἐν τῷ λαῷ· πολὺ νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τῇ ἄλφ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαιοῦ.
- B Βασ. 24,16 Ὁ τιμωρός, ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀπλώσε το χεῖρι τοῦ ἐναντίον τῆς Ἰερουσαλήμ, δια να καταστρέψῃ καὶ αὐτήν. Ὁ Κύριος ὁμως ἠρέκασθη με τὴν ἕως ἐδὼ τιμωρίαν καὶ ἀνεκάλεσε τὴν ἀπόφασίν τοῦ δια τὴν ἐπέκτασίν τοῦ θανάτου καὶ εἶπεν στον ἄγγελον, τὸν ἐντεταλμένον να ἀποστείλῃ θάνατον στον λαόν· “ἀρκετὰ ἕως ἐδὼ. Σταμάτησε το χεῖρι σου”. Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εὐρίσκετο τότε στο ἀλώνι τοῦ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαιοῦ.
- B Βασ. 24,17 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ἠδίκησα καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ἑκακοποίησα, καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χεῖρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.
- B Βασ. 24,17 Ὁ Δαυὶδ βλέπων τὸν ἄγγελον να ἀποστέλλῃ θάνατον στον λαόν εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· “ἰδοὺ, ἐγὼ εἰμαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖός ἠμάρτησα. Ἐγὼ εἰμαι ὁ ποιμὴν, ὁ ὁποῖός διέπραξα αὐτὴν τὴν ἀδικίαν. Ἐκεῖνοι εἶναι τα πρόβατα, εἰς τι πταίουν; Ἄς πέση, λοιπὸν, ἡ τιμωρός δεξιὰ σου ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἐναντίον τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου”.
- B Βασ. 24,18 καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβηθι καὶ στήσον τῷ Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳνι Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαιοῦ.
- B Βασ. 24,18 Ὁ Γὰδ μετέβη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην πρὸς τὸν Δαυὶδ καὶ τοῦ εἶπε· “πήγαινε να ἀνεγείρῃς θυσιαστήριον πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ Κυρίου στο ἀλώνι τοῦ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαιοῦ”.
- B Βασ. 24,19 καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γὰδ, καθ’ ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.
- B Βασ. 24,19 Ὁ Δαυὶδ, σύμφωνα, με τὸν λόγον αὐτὸν τοῦ προφήτου Γὰδ, ἀνέβηκεν ἐκεῖ καὶ ἔκαμεν, ὅπως τὸν διέταξεν ὁ Κύριος.
- B Βασ. 24,20 καὶ διέκυψεν Ὀρνὰ καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν Ὀρνὰ καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
- B Βασ. 24,20 Ὁ Ὀρνὰ ἐκύτταξε πρὸς τα κάτω, εἶδε τὸν βασιλέα τοῦ με τοὺς ἀκολουθώντας αὐτὸν δούλους τοῦ, ἐβγήκε καὶ προσεκύνησε τὸν βασιλέα ἕως ἐδάφους.
- B Βασ. 24,21 καὶ εἶπεν Ὀρνὰ· τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ· κτήσασθαι

- B Βασ. 24,21 παρά σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ συσχεθῆ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ. Εἶπε δε ο Ὀρνά προς τον βασιλέα· “διατί, τάχα, ἦλθεν ο κύριός μου ο βασιλεύς προς ἐμέ, τον δούλον του;” Ο Δαυίδ του ἀπήντησεν· “ἦλθον να αγοράσω ἀπό σε το αλώνι σου, δια να ανοικοδομήσω ἐδὼ θυσιαστήριον προς τιμὴν του Κυρίου και να σταματήση ἔτσι το θανατικό ἐναντίον του λαοῦ”.
- B Βασ. 24,22 καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς Δαυίδ· λαβέτω καὶ ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς τῷ Κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν βοῶν εἰς ξύλα.
- B Βασ. 24,22 Ο Ὀρνά εἶπε τότε προς τον Δαυίδ· “ας πάρη ο κύριός μου ο βασιλεύς το αλώνι μου και ας το διαθέση δια θυσιαστήριον προς τον Κυριον, ὅπως αὐτός νομίζει καλόν. Ἰδοὺ και το βόδια μου ας τα προσφέρη ο βασιλεύς ὀλοκαύτωμα προς τον Κυριον. Τα ἀμάξια και ο ζυγός των ζώων ας εἶναι ξύλα δια την φωτιάν της θυσίας”.
- B Βασ. 24,23 τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνά τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς τὸν βασιλέα· Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογῆσαι σε.
- B Βασ. 24,23 Ὅλα τα προσέφευρεν ο Ὀρνά προς τον βασιλέα και εἶπε προς αὐτόν· “εἶθε Κυριος ο Θεός να σε ευλογῆση”.
- B Βασ. 24,24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς πρὸς Ὀρνά· οὐχί, ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτήσομαι παρά σοῦ ἐν ἀναλλάγματι, καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μου Θεῷ ὀλοκαύτωμα δωρεάν· καὶ ἐκτήσατο Δαυίδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα.
- B Βασ. 24,24 Ο βασιλεύς εἶπε προς τον Ὀρνά· “ὄχι, δεν δέχομαι την δωρεάν, ἀλλὰ θα αγοράσω το αλώνι σου ἀπό σέ με χρήματα και δεν θέλω να προσφέρω στον Κυριον και Θεόν μου δωρεάν τα ὀλοκαυτώματα”. Ο Δαυίδ ηγόρασε πράγματι το αλώνι και τα βόδια ἀντί πεντήκοντα ἀργυρῶν σίκλων.
- B Βασ. 24,25 καὶ ὤκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυίδ θυσιαστήριον Κυρίῳ. καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς. καὶ προσέθηκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ’ ἐσχάτῳ, ὅτι μικρόν ἦν ἐν πρώτοις. καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῆ ἡγῆ, καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραήλ.
- B Βασ. 24,25 Ἐκεῖ δε ἐκτίσε θυσιαστήριον προς τον Κυριον και προσέφευρεν ἐπάνω εἰς αὐτό ὀλοκαυτώματα και ἄλλας εἰρηνικάς θυσίας. Ἀργότερα δε ο Σολωμών ἐμεγάλωσεν αὐτό το θυσιαστήριον, διότι ἦτο μικρόν. Ο Κυριος ἤκουσε την δέησιν του Δαυίδ δια την σωτηριάν της χώρας, ἐπραῦνθη και εσταμάτησε την θραῦσιν την ἐναντίον του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.